

لنحميل انواع الكتب راجع: (مُنْتُدى إِقْراً الثُقافِي)

براي دائلود كتابهاي مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافي)

بِزِدابِمِزَائِدِنَى جِزْرِيمَا كَتِيْنِ:سِمِرِدائِي: (مُنْتُدي إِقْرا الثُقَافِي)

www.lgra.ahlamontada.com

www.igra.ahlamontada.com

للكتب (كوردي, عربي, فارسي)

قەلاي ئاۋەلان

111

جۆرج ئۆرويل وەرگيرانى: عەبدولخالق تەوەكولى

اورول، جورج: ۱۹۵۰_۱۹۵۰م — Orwell, George **قهلای ئاژهلان** / جۆرج ئۆرویل؛ وەرگیّرانی عەبدولخالق تەوەكولی سقز: گوتار ۱۳۹۵

ISBN: 978-600-7959-48-0

فهرستنویسی بر اساس اطلاعات فیپا موضوع: داستانهای انگلیسی قرن ۲۰م. شناسه افزوده: توکلی، عبدالخالق، ۱۳۵۴ ـ مترجم ۱۳۹۵: مقر۷۸الف/PZ ۳ کتابخانهی ملی ایران: ۴۱۹۰۸۶۲

قەلاي ئاۋەلان
جۆرج ئۆرو <u>نل</u>
وەرگىرانى عەبدولخالق تەوەكولى
دیزاینی بهرگ و ناوهروّک: ئازاد سورخی
سالی چاپ: ۱۳۹۵
ئەژمار: ۱۰۰۰ دانە
ناوهندی چاپ و بلاوکردنهوهی گوتار
سەقز، پاساژى ماد، نهۆمى ۳، يەكەي ۳۲
تەلەفوون: ۳۶۲۲۷۰۳۰ – ۰۸۷

□ پیشکهش به: ئامینه، ههژیر و هیژان

□ پيرست

٩	۲	وەرزى
71	۲	وەرزى
٣١	٣٣	وەرزى
F1	¥	وەرزى
F9	۵	وەرزى
۶۳	۶۶	ومرزى
YT	Y	وەرزى
AY	A	وەرزى
١٠٣	٩	وەرزى
\\Y	١٠	وەرزى

وەرزى ١

ئاغای جۆنز خاوهنی مهزرای مانیر به راده یه ک سهرخوش بوو که شهو، کاتیک دهرکهی کولانه کهی داخست له بیری کرد سهری کلاوروژنه کهی بنیتهوه. لوژه لوژ به یارمه تی رووناکی کزی چرا له نته ره کهی ههموو حهوشه که گهرا، له پشت دهرکه کهوه پیلاوه کانی داکه ند و دوایین پیکی له بوشکهی سهر ههیوانه که پر کرد. په توکو به رهو هوده کهی خوی ریکهوت. بزرکاندن و پرخه پرخی خیزانی تا راده یه ک له نه شه ی خست.

به کوژانهوهی ژووری نووستنه که، جموجوّلیّک کهوته ناو مهزراکهوه. له روّژدا ههوالیّک کهوتبووه سهر زاران، که میّجری پیر، ئهو یه کانهی که خه لاتی پیّشانگای ئاژه لانی پیدرابوو، شهوی رابردوو خهویّکی سهیری دیوه و دهیههوی بو ئاژه له کانی تری وه گیری. بریار درابوو ههر که مهترسی ئاغای جوّنز له ناودا نهما، تیکرا له عهمماره گهوره که کو ببنهوه. میّجری پیر(ههموو کات ئهویان بهم ناوه بانگ ده کرد ئه گه چی به نازناوی ویلنگدیّن له پیشانگاکه دا بهشداری کردبوو) تا ئهو راده یه جیّی ریّز بوو که ههموو ئاژه لْـه کان ئاماده بـوون کاتژمیریک له کاتی خهوی خوّیان بو بیسـتنی و ته کانی ته رخان بکهن.

له سهرووی عهمماره که، میجیر، له بهرزاییه کی شیوه سه کو له سهر توزیک به لمه گیا راکشابوو. دوازده سال له تهمهنی تیپه پیبوو. لهم دواییانه تا توزیک لهش قورس و قه له ببوه، به لام سهره رای نهمانه شیه کات هه لنه که ندرابوون، یه کانه یه کی به شکو بو. ههرچهند که بره کانی هیچ کات هه لنه که ندرابوون، به لام رواله تیکی دل ره حم و لیزانی هه بوو. زوری نه خایه ند که ههموو شاژه ل و په لهوه مهزراکه، به شیوه یه کی تایبه ت به خویان، خر بوونه وه.

له پیشدا سه گهکان، بلوبل و جیسی و پینجر هاتن، پاشان بهرازهکان له پیش سهکوکه له سهر به لمه گیاکان جیگیر بوون. که لهباب و مریشکهکان له سهر لیوارهی پهنجهره که هه لنیشتن و کوتره کان به بال لیدان چوونه سهر نیرگهی عهمماره که. مهر و گاگهله که ش له پشت سهری بهرازه کانهوه مولین و دهستیان کرد به کاویژکردن.

ئهو دوو ئهسپهش که داشقه کهی جؤنزیان راده کیشا (باکسهر و کلوور) پیکهوه هاتنه ژورهوه. له ترسی ئهوهی که نهوه ک گیان لهبهریکی چکوّله ژیرپی بنیّن، سمه گهوره تووکنه کانیان بههیّمنی له سهر عهرز دادهنا.

کلوور ماینێکی قهڵهو و جوانعهمر بوو، پاش به دونیا هێنانی چوارهمین جوانووی که تێکشکا، چیتر وهک خوٚی لێنههاتهوه.

باکسهریش، بارگینیکی درشت بوو که بهرزاییهکهی دهگهیشته ههژده بست. له تاقهتیشدا هیزی دوو بارگینی ئاسایی ههبوو. خهتیکی سپی به بهر لمبوّزیهوه بوو که روالهتیکی گهوجانهی پیدابوو. له راستیشدا له ریزی زیرهکاندا نهبوو، به لام خوراگری و تاقهت و تواناکهی ببووه هوّی ئهوه که

جێي رێزي ههمووان بێ.

دوای نهسیهکان موریل بزنه سیپیهکه و بنجامینی گویدریژ وهژوور کهوتن. بنجامین پیرترین و نهگونجاوترین ناژه لّی ناو مهزراکه بوو. قسیهی نهدهکرد، که شتیکیشی بگوتبایه رهق و به تهوس و توانج بوو. بو وینه دهیگوت: «خودا کلکی داومی که میشی پیدهرکهم ، به لام خوزگه نه کلکی دهدامی و نه میشیشی دروسیت دهکرد». له ناو ئیاژه ل و پهلهوهره کانی مهزراکیه، تهنیا نهو بوو که هیچ کات پینهده کهنی و ههر کاتیش هوکهیان لیدهپرسی، دهیگوت: «شتیکی وانابینم شیاوی پیکهنین بی».

ســـهرمرای ئهمانهش، بینهوهی نیشانی بدا، ریزی بو باکسر ههبوو. ئهم دووانه واته بنجامین و باکســـهر، ههموو روّژیکی یه کشـــهممه، بی ئهوهی یه کتر بدوینن، له ســهوزه لانی پشــت مهزراکهدا، پیکهوه دهلهوهران. دوو ئهســـپه که تازه جیّگورکییان کردبوو که پولیک بیچووه مراوی بی دایک به واقهواق وهژوور کهوتن. لهم لا بو ئهولا به شوین جیّیه کدا ده گهران که ژیر سم و لاقان نه کهون. کلوور به دوو دهسته کانی خوّی شیّوه حهسار یکی بو دروســت کردن و جووجکه کانیش ههر بهدوای نیشته جیّ بوونیان کهوتنه دروسـت کردن و جووجکه کانیش ههر بهدوای نیشته جیّ بوونیان کهوتنه

له دوایین کاتدا مالی، ئهو ماینه حوّله سپییهی که کالیسکهکهی ئاغای جوّنزی رادهکیّشا، له کاتیّکدا که کلّو قهندیّکی دهکروشِت، به ناز و مهکرهوه هاته ژورهوه.

له شویننیکی بهرچاو راوهستا و ههولّی نهدا سهرنجی نهوانیتر بو سهر و یال و بهرچاویلکه که ی رابکیشین. له دوای ههموویان پشیله بوّر هات و به پنی داب و نهریتی خوّی بو دوّزینهوهی شویّنیکی گهرم و نهرم چاویّکی به عهمماره کهدا گیرا و پاشان به زوّر خوّی له بهینی باکسهر و کلوور خزاند

و به ئاســوودهیی دهســتی کرد به وهنهوزدان و پرخه پرخ. تهنانهت یهک وشهش له وتهکانی میْجر تینهگهیی.

بیجگه له موزز، قهله په مالییه که که به سه مالیده که به سه بیجگه له موزز، قهله په همه که به سه پهله داریکی سه ربانه کهوه خهوی لیکه و تبوو، هه مه و بازه له کات میجر دلنیا بوو هه موو جیگیر به وی و چاوه پوانن، دوو قوزه ی له خوی هینا و گهرووی ساف کرد و به مجوّره دهستی پیکرد:

«هاورِیّیان، ههموو سهبارهت بهو خهوه سهیر و سهمهرهی که دویّنی شهو دیومه، کهم تا کورت شتیّکتان بیستووه. لهمهر چی و چوّنی خهوهکه له دواییدا دهدویّم.

به لام ئیستا شتیک ههیه که دهمههوی لهو بارهوه توزیک بدویم. تکایه به وردی گوی بو وته کانم رادیرن. هاورییان پیم وا نییه من زیاتر له چهند مانگیتر لهناو ئیوه دا بمینم. وا ههست ده کهم که له سهرمه و ئهرکی سهر شانمه پیش ئهوه ی مردن بهروکم بگری، زانیاری و ئهزموونی ئهم چهند سالهی تهمهنی خومتان بو باس بکهم. من تهمهنیکی دریژم ههیه. له تهویله دا مولاتی بیرکردنه وهی زورم ههبووه، واش دیته بهرچاوم که ده توانم بلیم بهراده یه کریاتر له ئیوه له رواله تی نهم جیهانه تیگه یشتووییم ههیه و ههر لهم باره شهوه دهمهه وی له گهلتانا بدویم».

«هاورپیان، راستییه نهینییه کانی ژیانی ئیمه چییه؟ دهبی بلّیین که ژیانمان کهم و کورته. به زهحمهت و نههامهتییه. که دیّینه دونیاوه ههموو کات زگ برسی و چاو له دهستی مروّقین. له ناو ئیّمهدا ئهوهی به تاقهته، به هوّی مروّقه کانهوه ژیّر کار ده خری. ژیانی ههر کام له ئیّمه نهبوونی و کولهمه رگی و نوّکهرییه. ئهمه راستییه کی حاشا ههانه گره».

«به رای ئیّوه نهم شــیّوه ژیانه ویستی سروشته؟ به رای ئیّوه نهم ولاته

ئهوهنده نهدار و نهبووه که دانیشتوانی بو تیر نابی؟ هاورییان، نا، ناا ههزاران جار نا! ولاتی بهریتانیا، به بهر و بوومه و باری کهش و ههواشی لهباره و برشتی بهرههم هینانی خواردنی بو ریژهیه کی زور زیاتر لهوانهی ههیه که ئیستا تییدا دهژین.

ههر ئهم مهزرایهی ئیمه دهتوانی دوازده ئهسی، بیست سهر گاگهل و سهدان مهر رابگری. زوریش شیاوتر له ئیستا که تیدا ههین. ئاسایشتیک که له میشکی ئیمهدا ناگونجی،ا

نهی کهوابوو ئیستا چونه که ئیمه لهم نههامهتی و نه گبهتییه دا ده ژین؟» «هوّیه کهی ئهمهیه که مروّق زوّربه ی زوّری دهستره نجی ئیمه ده دری. به لی هاور پیان و لامی ههموو پرسیاره سهره کییه کانی ژیانمان له یه ک خالدا کو ده بیته و و ئهویش ئهوه یه که مروّق ته نیا دوژمنی راسته قینه ی و ئیمه یه مروّق له مهیدان دوور بخه نهوه و ره گ و ریشالی برسیه تی و بیگاری هه لکهنن».

«مروّف تهنیا بوونهوهریکه که دهخوا و دهخواتهوه، به لام هیچ به رههمیکی نییه. نه شیر دهدا، نه هیلکه ده کا. زوّریش لهوه بسی هیزتره که بتوانی
گیره خ راکیشی. له راکردندا هیواشه و که رویشکی پی ناگیری و سهره رای
مانه بهسه ر ههموو بوونهوه ره کاندا زاله!»

ههر مروّقه که ئهوان ژیر کار ده کیشی و له داهاته که شیان ئهوهنده یان ئهداتی که نهمرن له برسان. هیزی ئیمه یه که زهوی ده کیلی. ههر به پهینی ئیمه گژوگیای ناو زهوییه که بهرههم دیت، به لام سهره رای ئهمانه هیشتا خاوهنی پیستی خوشمان نین.

ئێوه ئهی ئهو گاگهلهی که موٚڵیون، ساڵی رابردوو چهند بهرمیل شیرتان لی دوٚشــراوه؟ ئهو شیرهی که دهبوایه گوێلکهکانی خوٚتانی پی تێر بکرایه،

چی بهسهر هات؟

دڵۆپ به دڵۆپى له گالۆكى دوژمنەكانمانەوە چووەتە خوارەوە.

نهی ئیوه مریشکه پؤپه لارهکان، پار چهند هیلکهتان کردووه؟ لهسهر چهندیان کر کهوتن و بوونه جووچک؟ ههموو بردران بو بازار و به پاره گوردرانهوه و چووه گیرفانی جؤنز و کهسهکانییهوه. نهی تو کلوورا نهو چوار جوانووهی که دهبوایه سهری پیری دار عهسای دهستت بوونایه، له کوین؟ ههموو پاش سالیک فروشران و توش ههرگیز چاوت پییان نهکهوتهوه.

لـه جنی ئهو چـواره، بنجگه له کهمنک کا و جو و گوشـهی تاریکی ته برا؟»

«تازه ناهیّلْن، ئهم ژیانه نهگبهتییهی ئیّمه ئاسایی بیّتهوه. من له لایهن خوّمــهوه هیچ گلهییم نییه. بــوّا! به و هوّیهوه که من لــهو چهند ئاژهله بهختهوهرهی ناو مهزراکه بووم.

دوازده سال له تهمهنم تیپه بووه. پتر له چوارسه د بزه لهم لی بووه. ژیانی ناسایی ههموو بهرازیک بهم جوّرهیه. به لام له ناو نیمه دا به ده گمهن روو ده دا یه کیکمان چهقوی قهسایی به رنه کهوی و زگی مروّقه کان به گوشتی خوّی تیر نه کات.

ئیوه ئهی بزهله خرپنهکان، له ماوهی سالیّکدا قیژهی ههمووتان له سهر تهختهی قهساب، دهگاته حهوت تهبهقهی ئاسمان.

ئهم بهلایه به ســـهر ههمـــوو ئێمهی بهراز، گاگهل، مریشـــک و مهر و بزنهکاندا دێت.

تهنانهت ئهسپ و سهگه کانیش له ئیمه باشتر نین.

تو باکســرا رِوْژیْک کــه هیّز و تواناییت نهمیّنی، جوّنز دهتفروْشــی به قهسابیّک تا لهت و کوتت بکهن و بهردهم سهگه رِاوچییهکانت بخهن. تازه

کاتیّک که سـهگهکانیش پیر بوون، جوّنز بهرد به ملیانهوه دهبهستیّتهوه و له نزیکترین زهلیان دههاویّت، بوّ ثهوهی بخنکیّن.

«ئیّستا هاوریّیان! ئایا وهک روّژ لیّتان روونه که ههموو ئهم نهگبهتیانهی که بهسهرمان دیّت به هوّی ستهمی مروّقهکانهوهیه؟

رهگهزی مسروّف لهناو ببهن و ببنه خاوهنی بهرههمی رهنجی خوّتان. ئهوکات دهتوانین سهربهخوّ و دهولهمهند بین. ئهی چی بکهین؟! زوّر ئاسانه! دهبی شهو و روّژ بوّ لهناو بردنی مروّف تیّبکوّشین.

هاورِيْيان پهياميْک که ئيْستا بۆم هيْناون رِاپهرِيْنه!

من نازانم ههلی نهم راپهرینه ،کهی و چوّن بوّمان دهره خسی. بوّی ههیه حهفته کیتر، یان نا زیاتر له یهک سهدهی تر. به لام چوّن دهزانم نهمهی له ژیّر پیّمهوهن کایه، ئاواش لیّم روونه که درهنگ یان زوو، دادوهری له ناو ههموو گیانلهبهران جگه له مروّق بلاو دهبیّتهوه.

هاوریّیان لهم ماوه کورتهی ژیانتانا، ئهم وتانهی من له بیر نهکهن! له ههمووشیان پیّویسیتر ئهمهیه که وتهکانم بگیّرنهوه بو ئهوانهی

که دوای من دینــه دونیاوه، بۆ ئهوهی چینی داهاتوومان تا ســهرکهوتن نهسرهون».

«هاورپیان نابی ههرگیز له سهر ئهم راستیانه دوودل بن. هیچ کات نابی به و زهرهردا وهکوو نابی به که ده نین که ده نین مروّق و ئاژه له قازانج و زهرهردا وهکوو یسه که وان، باوه ر بکهن. یان ئهوانهی وا ده نین مروّق و گیان لهبهرانی تر بو به ختهوه ری یه ک خولقاون، بزانن که ئهمانه ههمووی دروّن. هیچ مروّقیک له پیناو بهرژهوهندی ئاژه نیکدا تیناکوشی.

ههموو مروّقه کان بو ئیمه دوژمنن و ئاژه لیش ههموو دوّستی یه ک». لهم کاته دا جهنجالیّکی سهیر به رپا بوو. له کاتیّکدا که میّجر خهریکی قسه کردن بوو، چوار مشکه کوێره له کونهکانی خوٚیان خزابوونه دهرێ و گوێیان دابووه قسهکانی مێجر. سهگهکانیش لهگهڵ چاویان پێیان دهکهوێ، فرکهتهیان کردنه سهر. ئهوانیش به پهله گیانی خوٚیان رزگار کرد.

مێجر چمکی خوٚی به مانای بێ دهنگبوون بهرز کردهوه.

گوتى، ھاورپنيان لنرەدا شىتنىك ھەيە كە دەبىي روون وەبى، ئەويش ئەمەيە كە ئايا مشىك و كەرونشك كە مالى نين، لە ريزى دۆستەكانمانن يا دوژمنانمان؟ وەرن با دەنگى بۆ بدەين. من پنىم وايە كە ئەم مەسلەيە كە ئايا مشىكەكان لە دۆسىتانن، دەبى لە كۆبوونەوەيەكدا قسەى لە سەر بكرى و دەنگى بۆ بدرى.

بــه خیّرایی دهنــگ درا و به زوّرینهی دهنگــهوه وهرگیران. تهنیا چوار دهنگی «نا»ی تیّدا بوو. سیّ سهگ و یهک پشیله. له کوّتاییدا رِوون بووهوه که پشیله دهنگی ئهریّ و نای بوّ ههردووکیان داوه.

میجر دریژهی به وتهکانی دا.

«وتهیه کسی دیکسهم نییه، بسهس دووپاتی ده کهمهوه که بو ههمیشسه دوژمنایه تی مروّف به نهر کی سهر شانتان بزانن. ههر گیانلهبهریّک له سهر دوو لاق ده روا، دوژمنه و ههر گیانلهبهریّکیش له سهر چوار پی ده روا، یان نا بالی ههن، دوستمانه.

ههر وهها له بیرتان بی که له شهر لهگهل مرؤقدا نابی هیچ کات چاوی لیبکهن و وهک ئهوان بژین، تهنانهت ئهو کاتهش که به سهریاندا زال بوون. هیچ ئاژهلیک بوی نییه له ناو مالدا بحهویتهوه، لهسهر تهخت بخموی، جل و بهرگ بپوشی و ئهلکول بخواتهوه و تووتن بکیشی. هیچ ئاژهلیک بوی نییه دهست له پاره بدات و سهودای پیوه بکا.

ههموو خووهکانی مروّف پیس و ناحهزن. له ههمووان گرنگتر ئهوهیه که

کهس بۆی نییه لهگهل هاورهگهز و هاوجۆری خوّی به تووندی بجوولّیتهوه و غسهدری لیّبکا. توانا و لاواز، زیرهک و گهلحـــوّل، ههمووی برای یهکن. هیــچ ئاژهلّیک بوّی نییه ئاژهلّیکیتــر له ناو ببات. ههموو ئیّمه وهکوو یهک بنهمالهین.

ئیستاش هاورییان دهچینهوه سهر باسی خهو بینینی شهوی رابردووم. من ناتوانم ئهم خهوهتان بو شی بکهمهوه. خهونیک بوو له بارهی روزگاریک که توخمی مروّف له ناو چووبوو، به لام ئهو خهوه شیتیکی وهبیر هینامهوه که ماوه یه بوو فهراموشم کردبوو.

سالانی پیشووو ئهوکات که بزهلهیه که بووم، دایکم و بهرازه مییینه کان سـروودیکی کونیان ده خوینده وه که بیجگه له ناهه نگ و دوو سی وشهی سهره کی شتیکی تریان له یاد نهمابوو.

من ئــهو ئاههنگهم ههر له مندالْییهوه دهزانی، ههرچهند ماوهیه کی زوّر بوو له بیرم چووبووهوه، بهلام شــهوی رابردوو لهخــهودا بیرم هاتهوه. لهو سهیرتر ئهوهیه که وشهکانیشم بیر هاتنهوه، بهلّی وشه به وشهی. دلّنیام!

ئهو وشانهی که له زوّر کونهوه له لایهن گیانلهبهره چوار پیکانهوه ده گوترانهوه و ماوهیه کی زوّره له بیرکراون. من ههر ئیستا ئهم سرووده تان بو ده خوینمهوه. پیرم و دهنگ زرا وو بی تین، به لام ئیّوه کاتیّک ئاههنگه که فیّر بوون، ده توانن به باشیی بیخویننهوه. ناوی ئهم سیرووده «ئاژه له کانی ئینگلیزه».

میّجر قورگی خوّی پاک کردهوه و دهستی کرد به خویّندنهوه. ههر به جوّره که گوتبووی دهنگی زرا و نزم بوو. به لام به شیّوهیه کی زوّر باش خویّندییهوه. سروودیکی ههست بزویّن بوو. ناههنگه کهشی وه ک رسته ی نیّوان «کوّلماتین و لاکوّکاراچ» بوو. سرووده که نهمه بوو.

گیسان لهبهرانی دونیسا گوی رادیسرن بو ئیمسه مسزگینیتان پسی دهدهیسن کسسوی بسدهن بسهم بهلینه

به هیسوای رؤژێکسی وا له مسرؤف پاک بی دونیا ئهم دونیا سهوز و جوانه ههر بسؤ ئێمه بی تهنیا

نهمینسی ژیر چسه پوکی دهست و پیوهند، بیگاری سهر بریدن، کوشتن، لیدان سیم، زولسم و زورداری

گهنم و جــــــو و سهوزه لانی وینجـه، رووه کــــی رووبار هــهر شــتیک لـه گل بروی ده یخویـن به بی رهنـج و کار

کانیساو و جــوّگــه، پــر ئــاو پیدهشــتهکان، ســهوز و جوان فینکایی و خــوّشــی کویستان خهلاتیکــه بــوّ ههمـــــوان

رۆژێکــــی وا دەبینیـــن دینتهوه دەوریکـی خـــوش گاگهل، ئیســتر، گشــت ئاژهڵ ههمــوو پیی دەبــن مهدهوٚش

گسیان لهبهرانسی دونیسا گسسوی رادیسرن بنو ئیمسه مسزگینیتان پسی دهدهین باوهر کهن بهم بهلسینه

خویندنسهوه ی نهم سرووده ههستی ناژه له کانی بزواند. هیشتا میجر سرووده که ی ته واو نه کردبوو که ههموو له بهر خویانه وه دهستیان کرد به خویندنه وه ی ته نانه ته هم وه خوله که شسیان توانی ناهه نگه که ی و دوو سی و شسه ی فیر بیت و زیره که کانیش وه کوو به رازه کان و سه گه کان له ماوه ی چهند خوله کیکدا ههموویان له بهر کرد. دوای ماوه یه کی کورت له راهینان، ههموو ناژه له کانی ناو مهزراکه پیکه وه یه که ده نگ سرووده که یان خوینده وه گاگه ل به هو په هو په موره اوه به باره بار، نه سیه کان به حیلکه حیلک و مراوییه کان به لووره لوور، مه په باره بار، نه سیه کان به حیلکه حیلک و مراوییه کان به قیره قیر، نهم سیرووده به راده یه کرده وه دی خواند و و که پینج جاران به دوای یه کدا دوو پاتیان کرده وه. کی ده زانی که نه گهر رووداویک نهده قهوما، تا به یانی ده یانگو ته و به داخه وه نهم ههرا و هوریایه، ناغای جو نزی له خهو را په راند. له قهره و یله که که که هه گهر و و به باوه پی نهوه ی کسه ریوی ها تووه ته ناو مهزراکه وه نفه نگه که ی هه لگرت و فیشه کیکی به تاریکیه که وه هه لیتوقاند.

🗖 ۲۰ قەلاى ئاۋەلان | جۆرج ئۆرويل

دیواری تهویله که چهند ساچمه ی بهرکهوت و کو بوونهوه که هه لوه شایهوه و ههم و چوونه و شوینی حهوانه وه یان. پهلهوه و چوونه سهرداره کان و مهوانه شکوانه شکوانه شکوانه شاهوه د کورتدا بی ده نگی بالی به سهر مهزراکه دا کیشا.

ш

وەرزى ٢

دوای سسی شهو میجری به سالاچوو له کاتی خهودا مرد و تهرمه که ی له بهشی خواره وه ی باخه که، نیزرا. ئهم رووداوه له سهره تای مانگی مارسدا بوو، تا سی مانگ کاری نهینی و شهوانه زوّر به وریاییه وه به پیّوه ده چوون. و ته کانی نه و شهوه که ناژه له ژیره کان به وته کانی نه و شهوه که ناژه له ژیره کان به چاویکی کراوه تر برواننه بار و دو خه که. نه وان نه یانده زانی نه و را په رینه ی که میّجر باسی لیکرد بوو کهی و چون سهر هه لنه دا. به میشکیشیاندا نهده هات که نه م را په رینه له ماوه ی ژیانی نه واندا رووبدات. به لام به نه رکی خوّیان ده زانی که خوّی بو ته یار بکه ن. کاروباری راهینان و سهر په رشتی، خوّیان ده زانی که خوّی بو ته وان به ژیر و وریا ناسرابوون.

له ههمـووان بهرچاوتر و زاناتـر دوو بهرازی نیـری جوانعهمر بوون به ناوهکانی سـنوبال و ناپلیون که ناغای جونز ئهوانی بوفروش دابهسـته کردبوون. ناپلیون قه لافهتیکی درشـت و تووره و تووشـی بوو. ئهو له ناو مهزراکهدا بهوه ناسرابوو که قسهزان نییه، بهلام قسهی خوّی دهباته سهر.

سنۆبال بەرازیکی بزیو بوو. قسەزان و کارزان، بەلام خۆراگری ناپلیۆنی نەبوو.

بهرازه کانی تری مهزراکه قه له و تهوه زهل بوون و له ههموویان بهرچاوتر، بهرازیکی چکوله و قه له و بوو به ناوی سکوئیله رکه گووپ خر و چاو زیته له بوو. تووند و چالاک بوو. دهنگیکی ناسکی ههبوو. قسه زانیکی لیهاتوو بوو. کاتیک له سهر ئاریشهیه ک ئهدوا به جوریک قوژبنه و قوژبنی ده کرد و کلکی به پهله پهله پهله هه لده سووراند که باوه ری به گویگره کانی ده هینا. له سهر سکوئیله رده گوترا که ده توانی رهش به سپی بنوینی!

ئهم سی بهرازه ئاموژگارییه کانی میجریان وه ک باوه پنکی توخ پهره پیدا و ناوی «پیچکهی ئاژه ل»یان لینا. چهند شهو له حهفته دا دوای نووستنی جوند کوبوونه وه ی نهینیان له تهویله کاندا پیک ده هینا و نهو شینانه که پیداویستی یه ک ناژه له، بو نهوانی تریان شی ده کرده وه.

له سهرهتاوه ئاژه له کان به بی وازی دهیانروانییه کوّبوونهوه کان، چهند دانهیان، دهمیان له وهفاداری به جوّنزهوه وهرده دا و نهویان وه ک خاوهنی خوّیان ده کرد. خوّیان ده کرد.

وه کــوو نهم وتانه: «جؤنز گیامان پی نــهدا، بهخیومان ده کا، گهر جؤنز نهبــی ههموو له برسـان دهمرین!» پؤلیکی تر پرســیاری وایان ده کرد که دهبوونه هؤی دلسـاردی، وه کو: «به نیمه چی که دوای مردنمان چی روو نهدات؟»

یا دمیانگوت: «گهر راپهرین ههر سهر ههلئهدا، تیکوشان یان ههولّ نهدانی ئیمه چ دهستیکی کاریگهری دهبی لهم رووداوهدا».

بەرازەكان بۆ ئەوە پێيان بســەلمێنن كە ئەم پرســيار و وتانە دوورە لە رۆحى ئاژەل بوونيان، كۆسپى زۆريان دەھاتە رێ. زۆربەي ئەم پرسيارە بێ

که لکانه له لایهن مالی، مایینه سیپه کهی جوّنزهوه ده هاتنه ئاراوه. یه کهم پرسیاری ثهو له سینوبال ئهمه بوو: «به رای توّ دوای را په رین قهند دهست ده کهوی؟» دیسانه وه مالی پرسیاری کرد، «ئایا من ده توانم دیسان به رجانی هه بی ؟»

سنۆبال له وهلامدا گوتی: «هاوری ئهم بهر چاویلکه و ملوانکه و گولینگانهی که تو تا ئهو راده خوشت دهوین، نیشانهی کویلایه تیی تون. قهبوول ناکری که ئازادی لهم شتانه به نرختر بی)»

مالی قەبووڵی کرد بەلام دیار بوو دڵنیا نەبوو.

کیشهی سهره کی بهرازه کان به درو خستنهوه ی موزز، قشقره مالییه که ی جونز بوو. موزز سیخور و قسهبه ربوه سهره رای نهمانه ش، و ته بیژیکی زور چالاک بوو. دهیگوت من ولاتیکی سهیر دهزانم به ناوی شیر و ههنگوین که هموو ناژه له کان پاش مردن ده چنه نهوی. موزز دهیگوت نهو ولاته له ناسمانه و توزیک له سهرووی ههوره کانهوه یه.

دهیگــوت لهوی ههر حهوت رِوْژی حهفته یهک شــهممهیه. له ههموو وهرزهکانی سالّدا ویّنجه و شهوهر ههیه و دارهکان نهبات دهگرن.

به هوی ئهوهوه که موزز سیخور بوو کاری نهدهکرد. ئاژه له کان رقیان لنی بوو. به لام تاق تاقی ئاژه له کان باوه ریان به بوونی و لاتی شیر و ههنگوین همبوو. بو ئهوه به رازه کان پنیان بسه لمینن که موزز درو ئه کا، له رووی ناچارییه وه ده که و تنه قسه و به لگه هینانه وه.

فهرمانبهرترین ئاژهل بو بهرازه کان باکسر و کلوور، دوو نهسیه بارهبهره کهی جوّنز بوون.

چارهســهر کردنی زور کیشه و ئاریشــه بو نهم دووانه دژوار بوو، بهلام لهو کاتهوه بهرازهکانیان به ماموّســتای خوّیان زانی، ههموو ریّنماییهکییان

وهردهگرت و به زمانیکی ساکار فیری ئهوانیتریان دهکرد. هیچ کات له چ وون بو کوبوونهوه نهینییهکان دوا نهدهکهوتن. خویندنهوهی سروودی گیانلهبهرانی ئینگلیز کیه ههموو کات دوای کوتایی کوبوونهوهکان دهخویندرایهوه، له لایهن باکسر و کلوورهوه رابهری دهکرا.

به ریکهوت راپهرینه که زووتر و ئاسانتر لهوه ی که چاوه روان ده کرا، رووی دا. راسته که ئاغای جوّنز ئهربابیکی دلّرهق و ناجوامیر بوو، به لام له سالانی رابردوودا وهرزیریکی لیهاتوو به توانا بوو. لهم دواییانه دا تووشی روّژ رهشی هاتبوو. له دوای ئهوه ی له ململانییه کی دادوه ریدا شکستی هینابوو، پاش زهره ری مالی توشی شیوه خهمو کییه که هاتبوو. هه ر به م هویهوه ملی دابووه مه ی خواردنه وه.

زوربهی روزان، تا ئیواره له چیشتخانه که دا له سه کورسییه داره که داده نیشت و خوی به خویندنه وهی روزنامه وه خهریک ده کرد و به دهمیه وه دهیخوارده وه.

جار به جار لهته نانیکی له ناو عارهقه که دا ده خووساند و دهیدا به موزز. به ده سته کانی، ناراست و لهش قورس بوون. مهزراکه پر ببوو له بژار و ماله که پیویستی به نوژهن کردنهوه بوو. پهرژینه کان هه موو شهقار شهقار ببوون. زوّربه ی ئاژه له کانی ناو مهزراکه برسی و نیوه تیر بوون.

مانگیی ژوئهن هات و وینجه که ناماده ی دروونهوه بوو. له شهوی نیوه ی هاویندا که هاوکات بوو له گهل روزی شهممه، ناغای جوّنز چوو بوّ ولینگدیّن. له مهیخانه ی شیره سوور تا نهو راده خواردیهوه که نهیتوانی تا نیوهروی یه کشهممه بگهریّتهوه.

کاره کــهره کان مانگاکانیــان دوّشــی و بــێ ئهوهی له بیــری ئالیکی ئاژهڵه کاندا بن، خوّیان به رِاوه کهرویٚشــکهوه سهرقال کرد. ئاغای جوّنزیش دوای گهرانهوه ی له سهر کورسییه ک، لاپه ره ی روّژنامه یه کی خسته سهر دهم و چاوی و خهوی لیّکهوت. ئاژه له کانی ناو مهزراکه تا شهو بی تفاق و خواردن مانهوه. برسییه تی زوّری هیّنا. یه کیّک له مانگاکان به هیّزی شان و شاخی خوّی ده رکهی کادیّنکه ی شکاند و تیّکرا دهستیان کرد به خواردن. هه رلهم کاته دا بوو که جوّنز به ئاگا هاتهوه و له گهل چوار که س له به رده سته کانی قامچی به ده ست له ده رکهی کادیّنه کهوه، وه ژوور کهوتن و بی وهستان، ده ستیان کرد به لیّدانی ئاژه له برسییه کان.

به راستی نهمه ئیتر له تاقهتی نهم برسسییانه بهده ر بوو. هه ر بوّیه بی بیر کردنه وه و پیلان دارشتنیکی پیشووو، هه لمهتیان برده سه ر جوّنز و دارودهسته کهی. له ههموو لایه کهوه به ر شاخ و لهقه ده کهوتن. نهیان ده توانی هیّوریان بکهنه وه. تا ئیستا هه لسس و کهوتی وایان له ئاژه له کان نهدیبوو. نهم راپه رینه کوتووپ وه له لایهن نهو ئاژه لانهی که هه رکات هه ر چسوّن پیّیان خوّش بوو له گهلیاندا جوولابوونه وه، هیّزی بیر کردنه وهی له جوّنز و دار و دهسته کهی بری.

دوای ماوه یه کی کورت که زانیان هیچیان بو ناکری هه لاتن. دوای چه ند خوله کنک ههر چوار و پنجیان لهسهر جاده ی عاره بانه کهوه به به به و جاده پانه که رایان ده کرد. خانمی جونزیش که نهم رووداوه ی له په نجه ره کهوه ده دی، به پهله توزیک کهل و پهلی له بو خچنکه و پنچا و له رنگایه کی نهنییه وه هه لات. موززیش که به سهر داریکه وه هه لنیشتبو و به قاره قار دوای که وت.

له ماوهیه کی کورتدا، ئاژه له کان جوّنز و پیاوه کانیان له جاده کهش دوور خستهوه و دهروازه گهوره کهیان له سهر داخستن بی ئهوه ی بوّخوّیان بزانن که چوّن بوو، راپهرین دهستی پیّکرد و تهواویش بوو. جوّنز هه لاّت و مهزرا

قەلاى ئاۋەلان | جۆرج ئۆرويل

كەوتە دەست ئاژەلەكان.

له یه کهم ساته کانی سهر کهوتندا که س باوه ری نه ده کرد. یه کهم کاریان نسه و که هموویان مهزراکه بگه رین تا دلنیابن که هیچ مرؤڤێکی تێدا نهماوه.

به چوار نال و تهقله غار به دەورى باخهكهدا گهران. له پاشاندا چوونه ناو مالّى مهزراكهوه تا دوايين شوينهوارهكانى جۆنز بسرنهوه. دەرگاى ئهو عهممارهى كه له پشت تهويلهكهوه بوو شكا. دەمبيّن، لووتهوانه، زنجيرى سهگهكان و ئهو چهقو تيژانهى كه جونز، بهراز و بهرانهكانى پى دەخهساند و سەردەبرى، ههموو خرانه ناو چالاوهكهوه. ههوسار و لهغاوهكان، بهر چاويلكه و تۆبهره بى كەلكهكان، خرانه ناو ئهو ئاگرەى كه له ناو باخچهكهدا داگيرسابوو. قامچيهكانيش ههر بهو جۆره.

کاتیک ئاژه له کان قامچییه کانیان له ناو ئاگره که دا دی که دهسووتین، دهستیان کرد به خوّشی ده ربرین. سنوبالیش ئه و گولینگه و رووبانانهی که روّژگاریک کلک و یالی ئهسیه کانیان پی ده رازاندنه وه، له ناو ئاگره که هاویشت و گوتی: «رووبان وه ک جل و به رگی مروّق وایه و هیمایه که له مروّقایه تی. ئاژه ل ده بی رووت بیّت». باکسر به بیستنی ئه م قسه ئه و کلاوه حهسیره ی که له گهرمای هاویندا پاریّزگاری له گویّچکه کانی ده کرد و له میشه کان ده پیاراست، له گهرال شته کانیتر له ئاگره کهی هاویشت.

له ماوهیه کی کورت زوّربه ی ئهو شتانه ی که جوّنزی دههیّنایهوه بیری ئاژهلّه کان، لهناوچوون. پاشان ناپلیوّن ئهوانی بردهوه بو ناو تهویله که و به ههر کامیان دوو ئهوهنده ی جیره ی پیشووویان خواردنی پیّدان، به ههرکام له سه گه کانیش دوو بسکیتی دا. ههموو خوّیان بوّ خهو ساز کرد و نووستن. نووستنیّک که تا ئه وکات ویّنه ی ئهویان له خهویشدا نهدیبوو.

بسه لام ههمسوو وه ک روزانی پیشسووو به یانی زوو هه لسان و رووداوه پرشکوکانی شهوی پیشووویان وهبیرهاتنهوه و به کومه ل بهرهو لهوه رگاکه روزیشستن. بارستایه کی داپوشسراو به گژوگیای، لیبوو که سوار بوو به سهر ههموو مهزراکه دا. ناژه له کان چوونه سهر نهو شوینه و لهبهر گزنگی به یانیدا، تیر سهیری دهور و به ری خویان کرد. نهوه ی که نه یاندی، نی خویان بوو. سسه رخوش لهم رووداوانه که و تنه سهر سهما و غار کردن و باز بازین و فرت و هوور. لهناو شهونم و گولاله کاندا خویان ده گلانده وه و له ههموو نه و شیرین و به تامانه خویان تیر کرد.

گلمه ته کانیان ورد کرد و بؤنی گیاکانیان هه لمژی. له دوای ههموو نه و کارانه، سووری که دهوری مهزراکه دا گهران و هاوکات له گه ل نهوه ی که به بی ده نگی چاویان ده گیرا به سهر کیلگه و باخ و نه سسیر و دار سستانه چکوله که دا، باره قه لا و ده ستخوشیان له خویان ده کرد.

جۆرنک دەیانروانییه ئەم شتانه که دەتگوت پیشتر هیچ کامیان نهبینیوه. ئیستاش به ئەستەم باوەریان دەکرد که خاوەنی ئەم مەزرایه و هەموو ئەو شــتانەن که تییدایه. پاشان هەموو بەرەو بینای مەزراکه ریزهلهیان بەست و له پشت دەرگاکه بیدهنگ راوهستان. ئەم بینایەش هی ئەوان بوو، بەلام دەترسان بچنه ناویەوه.

دوای ماوهیه کی کورت، سینوبال و ناپلیوِّن دهرگاکه ِبان به هیّزی شان کردهوه.

دانهدانه، به دوای یه کدا به و په پی و وردبینییه وه هه نگاویان نایه نساو بیناکه وه. هه به هیّمنی هوّده به هوّده گهران. ده ترسان به ده نگی به رز له گهل یه که بدوین. به ترسه وه ده یانروانییه که و په له جوانه کان. ته ختی خه وه کان و دوّشه که په ره کان، ئاویّنه، قالّی ده ستکردی بروّکسل و

قاپی ویّنه کهی شـاژنهویکتوّریا که له سهرووی شوّمینهی ژووری میوانه که ههلّواسرابوو.

تازه گهرابوونهوه دهم دهرگاکهوه که ههستیان به نهبوونی مالی کرد. وهرسوورانهوه و بینیان که له ژووری خهوه کهیه. رووبانیکی رهنگ شینی له سهر میزی تهوالیته کهی خانمی جوّنز هه لگرتبوو به سهر شانه کانی بهری دابووهوه و به شیوه یه کی گهوجانه له بهر ئاوینه کهدا خوّی دهنواند. زوّری به سهردا هاتن و لوّمه یان کرد. تیکرا له ژووره که چوونه دهرهوه.

چەند پارچە گۆشىتى بەراز كە لە ناو چێشىتخانەكەدا ھەڵواسىرابوون داگىران و ژێر گڵ خران. بەرمىلە شىمرابەكەش كەوتە بەر لەقەى باكسر و تێكشكا. بێجگە لەم دوو شتە دەست لە ھىچىتر نەدرا. ھەموو رايان لەسەر ئىموە بوو كە بىناكى وەك مۆزەخانەيەك بپارێىزرێ و بريارىش درا ھىچ ئاژەڵێك بۆى نىيە لەم بىنايەدا بژى. ھەموو ناشتايان كرد و پاشان سنۆباڵ و ناپلىۆن دىسان لە شوێنێكى دىارىكراودا كۆيان كردنەوە.

سنزبال گوتی: هاوریّیان، کاتژمیّر شهش و نیوه و روّژیکی دریژمان له پیشه. تهمروّ خهریکی دروونی ویّنجه که دهبین، به لام شتیکی تر ههیه که دهبی بهم نزیکانه له سهری بدویّین.

بهرازهکان ئهوهیان درکاند که له ماوهی سین مانگی رابردوودا، لهرووی کتیبه کونهکانی مندالهکانی جونیزهوه که له زبلدانهکهدا بوون، فیری نووسین و خویندنهوه بوون. ناپلیون ئهمری کرد که رهنگی رهش و سپی ههلگرن و بهرهو دهرگا گهورهکهی مهزراکه ریکهون.

پاشان به هوّی ئهوهی که سانوبال له ئهوانی تر باشاتر دهینووسی، فلّچه یه کی باریکی خساته بهینی سمه کانیهوه و وشه کانی مهزرای مانیّری سرییهوه و له جیّی ئهوان به رمنگی سپی نووسی؛ «قه لاّی ئاژه لان» تا لهوه

به دوا بهو ناوه بناسريّت.

پاشان ههموو بهرهو مهزراکه گهرانهوه و ناپلیون و سانوبال ناردیان تا نهردیوانیکیان هینا و به دیواری تهویلهکهوه ههلیان پهسارد. گوتیان که له ماوهی سی مانگ دهوامدا توانیویانه کسه بنهمای ئاژهلبوون له حهوت برگهی دهستووریدا وه کیاسایه ک، کورت بکهنهوه. ئهم حهوت برگه له سهر دیواره که دهنووسریتهوه و گورانیشیان تیدا نابی. ههموو ئاژهلهکانی ناو مهزراکه له سسهریانه بهریزهوه ملکهجیان بن و لییان لا نهدهن. سنوبال به لهقهلهق به سسهر نهردیوانه کهدا سهرکهوت و دهست بهکار بوو. سکووئیلیر چهند پله بهرهو خوارتر قاپه رهنگهکهی بو گرتبوو.

حهوت برگه که له سهر دیواره رهشه که به پیتی سپی درشت که له سی مهتریهوه ده خویندرانهوه بهم جوّره نووسران.

حەوت برگەى ياساى قەلاى ئاژەلان:

- ۱. ئەوەي دوو پێيە، دوژمنە.
- ۲. ئەوەى چوار پێيە يان دوو باڵى ھەيە دۆستە.
- ٣. هيچ ئاژهڵێک بۆی نييه جل و بهرگ بپۆشێ.
 - ۴. هيچ ئاژهڵێک لهسهر تهخت ناخهوي.
 - ۵. هیچ ئاژەڵێک ئەلکول ناخواتەوە.
 - ۶. هیچ ئاژهڵێک ، ئاژهڵێکیتر له ناو نابات.
 - ٧. هەموو ئاۋەلەكان يەكسانن.

زوّر به خاویّنی نووسـرا، جگه لهوهی که جل به چل نووسرابوو و یهکیّک له واوهکان سهروژیر بوو، ئهوانیتر سهرراست بوون.

سنۆبال هەر حەوت برگەكەى بە دەنگى بەرز خويندەوه. تىكراى ئاژەللەكان بە سەرلەقاندن، رەزامەندى خۆيان دەربىرى و زيرەكەكان

🗖 🔭 قەلاى ئاۋەلان |جۆرج ئۆرويل

دەستيان كرد به لەبەركردنى برگەكانى ياساكە.

ناپلیون خوی خسته بهر سهتلهکان و هاواری کرد:

سنۆبال فلچه کهی فریدا و هاواری کرد: «ئیستاش هاورییان، با برؤین بهره و وینجه زاره که. وهرن با ههموو وینجه که له ماوه یه کی کورتتر له جونز و پیاوه کانی کو وه که ین».

به لام لهم کاته دا نه و سی مانگایه که ماوه یه ک بوو بی تاقه ت ده هاتنه به رچاو به ده نگی به رز ده سیان کرد به هوّ په هوّ په بیست و چوار کاتژمیّر بوو که نه دو شیرابوون و گوانه کانیان لی به گیر و نستابوون. به رازه کان دوای ماوه یا کردنه وه ناردیان به دوای چهند سیمتل و سیمرکه و تووانه مانگاکانیان دو شین و زوّری پی نه چوو که شهش سهتلی پر له شیری که ف کردوو له پهنای یه کدا ریز کران. زوّربه ی ناژه له کان به نیشتیا و کهیفه وه چاویان له سه تله کان برین. یه کیان گوتی نهم ههموو شیره چی لیبکهین؟ چاویان له سه تله کان برین. یه کیان گوتی جوّنز جار و بار توزیکی لی ههوین ده کرد.

«هاورپیان سهیری سهتله شیرهکان مهکهن! له دواییدا مشووریان دهخوین. ئیستا گرنگ کو کردنهوهی بهرههمی کشت و کالهکهمانه. هاوری سینوبال پیشرووتان دهبی. منیش دوای ماوهیه کی کورت ده گهمه لاتان. هاورپیان بو پیشهوه ، وینجه چاوهروانتانه».

بهم جۆره ئاژەلُەكان پێكەوە بۆ كۆ كردنەوەى وێنجەكە ڕێكەوتن. شـــەو گەرانەوەو سەيريان كرد كە شيرى لێنەماوە!

وەرزى ٣

چهند هیلاک بوون و چهندیان ئارهق رشت تا توانیان وینجهکه کو وهکهن و له کادینی کهن، به لام ئیشهکهیان به نرخ و بایه خدار بوو. زیاتر لهوهی چاوهروان دهکرا سهرکهوتووانه بوو.

زۆر جاران ئیشــهکان دژوار بوون، ئاخر ئهو ئامیرانهی بهکار دههینران، بو مروّقهکان دروست کرابوون نهک بو ئاژهلهکان و ههروهها ئاژهلهکان هیچ کام نهیان دهتوانی ئامیریک که مهرجی ئیش پیکردنی راوهستان لهسهر دوو پــی بــوو بهکار بهینن، بهلام بهرازه ژیر و وریاکان بو ههر کوســپیک ریگا چارهیهکیان دهدوزیهوه. ئهســپهکان که بســت به بستی مهزراکهیان دهزانــی و تییدا گهرابوون، لــه کار و باری دروینه و گل هینان له جوّنز و کارهکهرهکانی زوّر وهستاتر بوون. بهرازهکان کاریان نهده کرد، بهس بهسهر کاری ئهوانی دیکهدا راده گهیشتن و سهرپهرشتیان ده کرد.

ئاسایی بوو که به هوّی زانیاری و زیرهکی زیاتر، رابهر و پیّشهوا بن. باکســر و کلوور خوّیان به ئامیّری درویّنه و کیّلان و ... وه دهبهستهوه

44 \square

(ههڵبهته ئهم روٚژانه پێويســتيان به ههوســارو لهغاو نهبوو) و دمورادموری مەزراكەيـان بە ھەنـگاوى قورس و پتەو دەپێوا و يەكێــک لە بەرازەكان بــه دوایانــدا دەرۆیــی و جاربهجاریش دەیگــوت: «هــاوری ههچه!» یان «هاوری چۆۆۆۆش»! هەموو ئاژەڵــەكان و تەنانەت كەم ھێزەكانىش لە كار و باری مهزراکهدا بهشدارییان دهکرد، تهنانهت مراوی و مریشکهکانیش له بهر تیشکی ههتاودا رِ منجیان ده کیشا و ورده و پرده ی وینجه کانیان بــه دەندووكيان كۆ دەكردەوە. لە ئەنجامــدا كارى خەرمان ھەلگرتنەوە و كيشان، دوو روّژ زووتر له كاتى جوٚنز و كارهكهرهكانى تهواو بوو. ههروهها زۆرترین ریژهی بهرههمیک بوو که مهزراکه تا ئیســتا به خویهوه دیبووی. هیچ شتیک به فیرو نهچووبوو. قاز و مراوییهکان بهو چاوه تیژانهی خوّیان دوا لاسقى وينجه كه يان كو كردبووهوه و له ههموو مهزراكه شدا هيچ بوونهوهريّـک بهقهد دهنکه نيسـکيّکي دزي له بهرههمه کـه نه کردبوو. له ههمسوو وهرزی هاویندا ئیش و کاری مهزراکه به بی دهغهڵی کردن و دوا کهوتــن لهو پهرِی رِیْک و پیْکیدا بهریّوه دهچــوو. ئاژهڵهکانی ناو مهزراکه بـ ورادهیهک کهیف خوش بوون که تا نهوکات له منشـکی هیچ کامیاندا نه گونجابوو. پاروو به پاروو تام و چیژیکی تایبهتی ههبوو. له بهر نهوهی که ئهم خواردنه ههمووی ئی خویانه و به دهستی خوشیان بهرههم هینراوه، ههر بۆیەش لهگهل ئهو خواردنهی که به دەســتى خاوەنه پیسکهکهیان به سەرياندا دابەش دەكرا، جياوازىيەكى زۆرى ھەبوو.

به رؤیشتنی مرؤقه سهربار و بی که لکه کان خواردنیکی زیاتریان ههبوو، ههرچهند که له کاره کاندا دهست هه لین و مامؤستا نهبوون به لام کاتی پشودانی زیاتریان ههبوو. هه لبهته گیر و گرفتی جوّراوجوّریان بوّ ده هاته پیشش. وه کوو دوای دروون و کو کردنه وه ی ده غلّ و دانه که دهبوایه وه ک

کون به سمی خویان گیرهی بکهن و به فوو لی کردنیش کا و دانه کهی له یسه که جیا بکهنهوه، ناخر مهزراکه نامیری گیره کردنی نهبوو، به لام نسم جارهش بهرازه کان به زیره کی و لیهاتوویی و باکسر به هیزی بازوو کاره کهیان برده پیش و تهواویان کرد.

باکسر له راپهراندن و بو پیشهوه بردنی کارهکان جیّی نافهرینی ههموو بوونهوه رهکانی ناو مهزراکه بوو. پیشستریش نازا و پرکار بوو، به لام ئیستا زیاتر له ههموو کات وه کهسپیکی نازا و پالهوان دههاته بهرچاو. روزی وا ههبوو، زورینهی نهرکهکان دههاته سهر شانی نهو. بهیانی تا نیواره ههر شستیکی قورس و دژوار ههبوایه له نهستوی نهو بوو. داوای له کهلهبابه که کردبوو که بهیانیان زووتر له نهوانیتر به ناگای وه کا تا له ههر شوینیک کاریکی ناتهواو ههبی به مهیلی خوّی تهواوی بکات.

ههرکات گرفتیک یان پرسیاریک پیش بهاتبایه، وهلامی باکسر نهمه بوو: «من زیاتر کار ده کهم». نهم وهلامهی کردبوو به دروشیمی خوی. ههر کهس به پنی توانای خوی ئیشی ده کرد. مراوی و مریشیکه کان له کاتی خهرمان هه لگرتندا نزیک له پهنجا کیلو ده غلّی بلاوه بوویان کو ده کردهوه. نه کهسیک دزی ده کرد و نه کهسیش له بهشی خوّی نارازی بو. شهر و کیشه و جووته هاویشین و گاز گرتن و له یه ک مراندن که شیتیکی ناسایی ناو ئاژه له کان بوو، باوی نهمابوو و توّوی هه لگیرابوو. کهس خوّی له کار نه ده دزی ده لبه بهیانان توزیک دره نگ له خهو هه لدهستا کار نه ده دزی یه میانان توزیک دره نگ له خهو هه لدهستا و لیه کاتی کار کردنیشدا به بیانووی جوّراوجوّر کاری به جیّده هیشت. هه لسوکه و تی پشیله کهش به جوّریک نامو ده هاته به رچاو. هه ر له زووه وه کاتی ئیش بیز ده بوو و له دوای ته واو بوونی ئیشیک و پیگهیشتنی خواردن، قوت ده بووه و ده موو کاتیش به شیّوه یه ک بو برز بوونه کهی خواردن، قوت ده بووه و کاتیش به شیّوه یه ک بو برز بوونه کهی

پاساوی دههینایهوه و به جوریک میاومیاوی ده کرد که کهس شکی سهر نهدهبرد که درو ده کات. «بنجامین» کهره پیره که، لهدوای راپهرینه که هیچ گورانیکی بهسهردا نههاتبوو. وه ک پیشهوو له کاردا کهلله وی و خاو و خلیچک بوو. نه خوی له کار ده دزیهوه و نه کاری زیاتری ده کرد. هیچ کات له باره ی راپهرینه که و دهستکه و ته کانی نه نه دواو هه رکاتیش لیّیان ده پرسی که بایا خوت له دهوره ی جوند به به خته وه رتر نازانی، بهس ده یگوت: «جهماعه که دهوره که تهمان دریّرن. هیچ کام له ئیّوه تاکوو ئیستا که ریّکی مردووتان نه دیوه». نه وانیش ناچار به م و لامه تویّکلداره رازی ده بوون.

یه کشهممانه پشوو بوو. ناشتا، یه ک کاتژمیر درهنگتر له کاته ئاساییه کان ده خورا و دوای ئهویش ری و و سمیکی بی وهستان و به پهله به ریوه ده چوو. پیشه کی ری و رهسمه که هه لکردنی ئالا بوو. سنو بال له عهمماره که، په رو کونیکی سهوز ره نگی پهیدا کردبوو که ئی خانمی جونز بوو. له سهر په رو که به رهنگیکی سیبی، وینه ی سمیک و شاخیکی کیشابوو. ئهم ئالایه رو ژانی یه کشهممه له حهوشه که دا هه لده درا.

سنوبال دهیگوت رهنگی ئالاکه سهوزه، له بهر ئهوهی هینمایه که بو مهزرا سهرسهوزه کانی ئینگلستان. سم و شاخه کهش هینمای کوماره داهاتووه کهی ئاژه له کانه که له دوای کوشــتن و لــه ناو بردنی مروّقه کان دادهمهزری. له دوای هه لدانــی ئالاکه، ههموو ئاژه لی مهزراکــه له تهویله که کوبوونهوهیان ههبوو که پنیان ده گوت «میتینگ». لهو کوبوونهوه دا کار و باری حموتووی داهاتــوو ده خرایه بهر باس و لیکولینــهوه و بریاری دهرکراویش به دهنگی بهرز ده خویندرانهوه. ههموو کات بهرازه کان بریاردهر بوون و ئهوانی دیکهش هیــچ کات نه یانده توانی بریاریک دهرکهن، به لام فیــری دهنگدان بیوون، به لام ســنوبال و ناپلیون له باســـی راویژه کان له ههمووان پرکارتر بوون، به لام

ئهمهش دهزانرا که ئهم دووانه هیچ کات یهک دهنگ نهبوون. پیشسنیار له لایسهن ههر کامیکیان بووایه، ئهوی دیکهیان دژی دهوهسستا. تهنانهت لهو شستانهش که له بنه پهتهوه جیّی هیسچ دژایه تییهک نهبوو. وه کوو تهرخان کردنسی پارچسه زهوییهک له پشست باخه کهوه بو ئسهو ئاژه لانهی که پیر و پهرکسووت و له کار که و توون. دوایین به شسی هه مسوو ئه و میتینگانه، خویندنه وه ی سروودی «ئاژه له کانی ئینگلیز» بوو.

دوانيوهروش تهرخان كرابوو بو حهسانهوه.

بــهرازهکان عهممارهکهیان کردبوو به بنکهی ســهرکردایهتی. شــهوانه لـ موی لهرووی ئهو کتیبانهی که له مالهکهی جونــزهوه گویزرابوونهوه، بو ئەوەى فىرى ئاسىنگەرى، دارتاشىي و پىشە پىويستەكانىتر ببن، سنۆبال خەرىكىي پىكھىنانى تەشكىلاتىك بوو كە پىيان دەگوتىرا «كۆمىتەي ئاژەڵى». لەم ئىشەشىدا زۆر ماندوو نەناسىانە ھەوڵى دەدا. بۆ مرىشكەكان كۆمىتــەى ھۆلكەكەران، بۆ گاگەلەكە كۆمىتــەى كلك تىژان و كۆمىتەي پیدا چوونهوهش بو فیر کردن و بار هینانی هاوری رام نهبووهکان (مهبهست رام کردنی مشک و کهرویشک و ... بوو). بۆ مهرهکان کۆمیتهی خوری سپییه کان و زور کومیتهی دیکهش دامهزران. ههروهها چهند خولیک بو فير كردني خويندن و نووسين دامهزرابوو. همر چهند كه ئهم بيروكانه ههر زوو شکستیان هیّنا، وهکوو کوّمیتهی پیّداچوونــهوِه که ههر دوای دامەزراندن ھەڵوەشــايەوە. ھۆكارەكەشى ئەمە بوو كە ئاژەڵە رام نەبووەكان له ســهر خوو رەوشــتى خۆيان لايان نــهدەدا و هەركاتيش له گەليان له رووی یاساوه دهجووڵانهوه، یاخی دهبوون. پشیله بووه ئهندامی یهکێک لهم کۆمیتانه و چەند رۆژیش زۆر تیکۆشــەر بوو. رۆژیک هاوریکانی دیبوویان که له سهر بانه کهوه وهستاوه و له گه ل چۆله که کان که له دووره دهستیهوه

وهستابوون دهدوا. دهیگوت ئیستا ههموو ئاژه لهکانی ناو مهزراکه لهگه ل یه ک هاورین و ههر چوله که یه ک ئاره زووی ههبی ده توانی بفری و لهسهر چمکه کانم بنیشیته وه. به لام چوله که کان پتر لیی دوور ده که و تنهوه.

خوله کانیی فیر کردنی خویندن و نووسین، سهر کهو تووانه به پیوه ده چوون. له پاییزدا زوربه ی زوری ئاژه له کان کهم تا کورت فیری نووسین و خویندنه وه ببوون.

بــهرازهکان به تهواوی خویندنهوه و نووســینهوه فیربوون. ســهگهکان لــه خویندنهوه دا باش بوون، به لام له حــهوت فهرمانه که زیاتر، تامهزروّی خویندنهوه ی شتیتر نهبوون.

موریال «بزنه ساپیه که» له خویندنهوه دا له ساه گه کان باشاتر بوو. جاربه جاریش پهریکی له روزنامه ی ناو زبلدانه که ی بو نه وانیتر ده خوینده وه. بنجامین به باشی به رازه کان فیر ببوو، به لام که لکی لی وه رنه ده گرت. ده یگوت تا نه و شوینه ی بزانم شتیک نییه که شیاوی خویندنه وه بی. کلوور زوربه ی پیته کانی ده زانی، به لام له دروست کردنی و شه دا کول بوو. باکسر له پیتی «ت» به ر نه کهوت. به سمه گهوره که ی له سهر گله که نه لف الله یا ت ی ده کیشانه و و له دواییدا به گویی ته پهوه ده یوانییه پیته کان. جار به جاریش یاله کانی ده جوولاند و به هه موو تواناوه ده یویست پیته کانی دواییشی بیر بیننیته وه. به لام بی ساود بوو. چه ند جاریش چ - ح - خ دواییشی بیر بیننیته وه. به لام بی ساود بوون بوی ده رده که وت که نه لف فیر ببوو، به لام هه رکات که نه وانی له بیر بوون بوی ده رده که و ب و ب و ب و ت ی له بیر چوونه ته وه. له پاشاندا به و باوه په گهیشت که نه و چوار پیته ی به سه و هه موو روزینک یه که دوو جاران بیاننووسی ته وه به وه وی یه بیری نه چنه وه.

مالسی له چوار پیتی ناوه کهی خوّی زیاتر نهیویست شتیکی تر فیّر

ببن. ئهم پیتانه ی به لقی ناسکی داره کان دروست ده کرد و به چهند گول دهیرازاندنه و و به نافه رین گوتن به خوّی به دهوره یاندا ده گهرا. ئهوانیتر له پیتی ئهلف زیاتر شــتیک فیر نهبوون. ههروه ها دواتر ده رکهوت که ئاژه له گیژه کان وه کوو مهر ـ مریشــک و مراوییــه کان، توانایی فیر بوونی حهوت فهرمانه که یان نییه.

سسنوبال دوای ماوه یه ک بیر کردنه وه، رایگه یاند که حهوت فه رمانه که، به «چوار پی بساش و دوو پی خراپ» کورت ده بیته وه. هه روهها گوتی نهم دروشمه بریتییه له بنه مایه کی ناژه لی. هه رکه س به باشی له ناوه رو که که که تیبگا له شه و کیشه ی مروّف به دوور ده بی. له سه ره تادا بالنده کان ناره زایه تی خویان ده ربری.

ئاخر ئەوان لە رووالەتدا دوو پێيان ھەيە، بەلام سنۆبال پێى سەلماندن كە بەو جـــۆرە نييە. گوتى: «ھاورێيان، باڵى پەلـــەوەر، ئەندامێكە بۆ ڧرين و رۆيشـــتن نەک بۆ كۆكردنەوەى دانەوێله و شـــتى وا، ھەر بۆيە دەكرئ وەک پئ بێنه ئەژمار. دەســت ھێما و نيشانەى مرۆڤە كە بەو دووانە، كارە ناپەسەندەكانى خۆى ئەنجام ئەدا».

بالنده کان شتیکی نهوتو له وته دوور و دریژه کانی سنوبال تینه گهیشتن، به لام شیکردنه وه کهیان وهرگرت و ههموو خویان بو فیربوونی دروشمی نوی ناماده کرد. «چوار پی باش، دوو پی خراپ» له سهر دیواری قه لاکه و له سهرووی حهوت فهرمانه کهوه به پیتی درشت نووسرایه وه. کاتیک فیری بوون، مهره کان زور خولیای بوون که ههرکات له ناو مهزراکه دا پشویان ده دا، «چهوار پهی باش، دوو پی خراپ، یان به باره بسار بو ماوه یه کی دریژ ده گوته وه ی نهوه ی ماندوو بین در گوته وه ی نهوه ی ماندوو بین در گوته وه ی نهوه ی ماندوو بین.

ناپلیون زبانی خیری له سهر کومیته کانی سنوبال نهده گیرا و دهیگوت

که راهیّنانی گهنجهکان له پیّش ههر کاریّکهوهیه که بمانههوی بوّ پیرهکانی بکهین.

ههر لهم کاتانه دا بوو که دوای کو کردنه وهی وینجه که، جیسی و بلوبل به ههر دووكيان نو توولهي ساغ و جوانيان بوو. ناپليون تووله كاني دواي گیرانهوه یان له شیر له دایکه کانیان ستاند و گوتی بۆخۆم سهرپهرشتی گەورەكــردن و راهێنانيان دەكـــەم. ھەر زوو ئەوانى بۆ بالا خانەي ســـەر ئەنباريەكە راگويست و لە وەھا دوورەپەريزيەكدا رايگرتن كە پاش ماوەيەك له بیر چوونهوه. موشکیلهی شــیرهکهش تهواو بوو. ههموو روّژیک لهگهلّ خواردنی بهرازه کان تیکه ل ده کرا. سینوه کانیش گهیین و بنداره کان به سينوه وهريوه کان دايو شرا. ئاژه له کاني ناو مهزراکه واياندهزاني که سيوه کان له ناو ههموویاندا وهک یهک دابهش دهکری، به لام فهرمانیک دهرچوو که ههر بهو هوّیهوه سینوه کان کوّکرانیهوهو بوّ خواردنی بهرازه کان بردرانه نىاو عەممارەكىمەوە. دواى دەرچوونى فەرمانەكە كۆمەلىّىك لە ئارەلەكان دەنگى نارەزايەتيان بەرز بووەوە، بەلام بى سوود بوو. چون ھەموو بەرازەكان تەنانەت سىنۆبال و ناپليۆنىش لە بەريوەچوونى ئىم فەرمانەدا يەكدەنگ بوون. ههروهها سکوئیلهر ئهرکی شیکردنهوه و رازی کردنی ئاژهڵهکانی پی سپٽر در ا.

به دهنگیکی بهرز گوتی: «هیوادارم هاوریدکان وایان بیر نه کردبیتهوه که نیمهی بهراز نهم نیشهمان له رووی خوّپهسهندی و زوّردارییهوه کردبیت. زوّربهی نیمهی بهراز شیر و سینومان پیخوش نییه. تهنانهت من بو خوّم رقم لهم دوو خواردنهیه. تهنیا مهبهستمان له خواردنی شیر و سینو لهش ساغیمانه. شیر و سینو (له ریّگای زانستیهوه دهرکهوتووه، هاوریّیان!) کانزاگهلیّکیان تیدایه که دهبنه هوّی لهشساغی بهرازهکان، ههر

بۆیه پێویسته بۆمان. ئێمهی بهراز ئیشهکانمان به مێشک و بیره. ههموو کاره تهشکیلاتیهکانی مهزراکه پێوهندی به ئێمهوه ههیه و ئێمهش شهو و ڕۆژ ههوڵ ئهدهین له پێناوی پێش بردنی شێوهی ژیانی ئاژهڵهکانی ناو مهزراکهدا تێبکۆشین. تهنیا له بهر ئێوهیه که شیر و سێو دهخوٚین. ئێوه دهزانن که ئهگهر ئێمه ئهرکهکانمان به باشی بهرێوه نهبهین چی دهقهومی؟ جوٚنز دهگهرێتهوه! بهڵێ، جوٚنز دهگهرێتهوه!».

له کاتیکدا هات و چووی ده کرد و کلکی هه لده سووراند و به شیوه یه کی پارانه و داواکاریانه هاواری کرد: «هاوریّیان به دلنیاییه وه دهلیّم که هیچ کام له ئیّوه گهرانه وهی جوّنزی ناوی و پیّی خوّش نییه!».

نهبوونی ویستی گهرانهوه ی جوّنز یه کیّک له بابه تانه بوو که له ناو ئاژه له کاندا به کوّی ده نگهوه پهسهند ده کرا. کاتیّک بهم جوّره کوّتایی به وتاره که ی هیّنا، ریّی ههموو قسه و باسیّکی بری. گرنگی راگرتنی لهش ساغی به رازه کانیش که روون و ئاشکرا بوو. هه ربوّیه ش بی هیچ لیّدوانیّک رازی بوون که شیر و سیّوه باریّزه کان و ههروه ها سیّوی سهرداره کان پاش پیّگه یشتنیان ته رخان بکریّن بو به رازه کان.

Ш

وەرزى ۴

تا ناخر و ئۆخرى هاوین قسه و باسى قەلاى ئاژەلان لە ناو نیوەى گوندەكەدا بلاو ببووەوە. هەموو رۆژیک سنۆبال و ناپلیۆن پۆل پۆل كۆتریان بىق مەزراكانى دەور و بەر دەنارد تا لەگەل ئاژەلەكانىان تیكەل ببن و چیرۆكى راپەرینەكەیان بۆ وەگیرن و خویندنەوەى سىروودى (ئاژەلانى ئىنگلیز) یان فیر بكەن.

زوربهی نهم کاتانه ناغای جونز له مهیخانه کهی «شیری سوور» دادهنیشت و بو ههر کهس که تاقه تی بیستنی ههبوایه، باسی ستهم و زوریکی له راده بهدهری ده کرد که له لایهن پولیک ناژه لی بی بایه خ لیی کرابوو و له مولک و مالی خوی وهده ریان نابوو. جوتیر و خاوه نی مولک و مهزراکانی دهور و به ریش هاوده ردییان له گهل ده کرد و به لام له راستیدا یارمه تییه کی شایانیان پسی نه ده کرد. هه رکام له وان لهم بیره دا بسوون که چون لهم لیقه و مال و یرانییه ی جونز به قازانجی خویان که لک وه رگرن.

به خوّشــییهوه نیّوانی خــاوهن مهزراکانی دمور و بــهر خوّش نهبوو و

ههمیشـه خهونی گولیان بهیه کترهوه دهدی. یه کیّـک لهو دوو مهزرایه ی نزیک مهزرا سـهربه خوّکه «فاکس وود»ی ناو بوو. مهزرایه کی بهر فراوان و له بیر چوو و کوّن بوو. بـه داری بیّبهر و لهوه رگهی بی که لک و پهرژینی شکاو و لاروو خاوه و و.

خاوهنه کهی ناغای پیل کینگتن، پیاویکی خویپری ونه کهرکار که زوّربهی کاتی خوّی به پنی کات و وهرز، خهریکی راو و شکار بوو. مهزراکهی دیکه که ناوی «پننج فیلّد» بوو، بچووکتر بوو، به لام باشــتر چاوه دیّری لیّکرابوو. خاوهنه کهی ناغای فریدریک ناویک بوو تووره و وریا. زوّربهی کات گیروّدهی قره و ههرا بوو و له کهسابه تدا به پیاویکی قیر ناسرابوو.

ئسهم دوو کهسسه تا ئهو راده رقیان له یهک بوو کسه تهنانهت له پیّناو بهرژهوهندییهکانی هاوبهشیان یهکیان نهدهگرت.

سهره رای ئه مانه ئاگاداری را پهرینه که ی قه لای ئاژه لان بوون و ده ترسان. زوریش وریا بوون که نه هیل ئاژه لی مهزراکانیان شیتیک له و باره وه بزانن. له سیه ره تای را په رینه که جوریک خویان نیشان ده دا که ئه و را په رینه شیتیکی سووک و بی مانایه. ده یانگوت ئاژه له کان هیچ کات ناتوانن له ئیداره کردنی مهزراکه سهر که و تو و بن. باوه ریان وابوو که دوو حه و توو زیاتر ناخایه نیت که پیلانه که یان پووچه ل ده بیته وه.

بلاویان کردهوه که له مهزرای مانیر (پنیان له سهر نهوه داده گرت که به مانیر ناوی بینن و ناوی قه لای ناژه لانیان به لاوه قورس و ناخوش به به مانیر ناوی بینن و ناوی قه لای ناژه لانیان به لاوه قورس و ناخوش به به مووی ناژه له کان که و توونه ته گیانی یه کتر و به مزووانه هه موو له برسان قر ده کهن. کاتیک ماوه یه ک تیپه ری و روون بووه وه که هیچ کام له ناژه له کان له برسانا نه مردوون، فریدریک و پیل کینگتن شیوازی قسه ی خویان گوری و له سهر گهنده لی و کوشتن و برینی ترسینه ری ناو قه لاکه وه

دهدوان. بلاویان کردهوه که لهوی ناژه آهکان یه کتر دهخون و یه کتر به نالی سووره و به و نازه آه و مینینه کانیان هاوبه شه و نالی سووره و بی نابروویی ههموو مهزراکهی تهنیوه تهوه. فریدریک و پیل کینگتن دهیانگوت نهمه ههمووی به هوی سهرپیچی کردن له یاسای سروشته.

به لام نهم چیرو ک و پروپاگهندانه به تهواوی مانای خوّیهوه، باوه رپان پینه کرا. به سه رهاتی مهزرایه کی سهیر و سه رسوو رهینه رکه تاژه له کان مروّقه کانیان لهوی وه ده رناوه و بو خوّیان به رپوه ی ده به نه شیوه ی جوّراو جوّر بلاو ده بووه و که و تبووه سه ر زاران. هه رله و ساله دا بوو که شه پولیک له سه رهه لدان و راپه رپن له ناو مهزراکانی ده ور و به ردا رووی دا. گاجوو ته کان که هه موو کات گوی بیستی جو تیره کان بوون له ناکاو یاخی بوون. به نداو و په رژینه کانیان تیکشکاند و هیرشیان کرده ناو شهوه ره کان. مانگاکان به لهقه سه تله شیره کانیان رشت. نه سپی راوچییه کان له په رپن به سه ربه رزاییه کاندا ژیوان بوونه و سواره کانیان له گلدا گلاند.

له ههموو گرنگتر ئهوه بوو که له ههموو شوینیک سروودی ئاژه لانی ئینگلیز ده زانرا و بلاو ببووهوه، مروّقه کان خوّیان وا نیشان ده دا که ئهم قسمه و باسانه پروپاگهندهن، به لام نهیانده توانی هیمنی خوّیان راگرن. دهیانگوت ئهم سرووده بی نرخه کهی بایه خی ئهوهی ههیه که تهنانه چوار پیکانیش بیخویّننهوه.

ههر ئاژه لَیکیان له کاتی خویندنهوهی سرووده که بگرتایه، ههر لهوی دهیانخسته بهر دار و فهلاقه. ههرچهند که بیده نگیش نهدهبوون و ههر دهیانخویندهوه. چوله که کان لهسهر پهرژینه کان ئاههنگی سرووده کهیان به جیکه جیک لیده دا و کوتره کانیش له سهر داره کان به گمه گم ده یانخویندهوه.

دهنگ و موسیقای سرووده که، خوی تیکه ل به دهنگی پیکی ناسینگهره کان و زهنگی کلیسه کان ده کرد و ههرکات مروقه کان گوییان لیده بو به بیر کردنه وه له داها تووی نگریسی خویان، سهر لهرزین ده که و تن.

له یه کنیک له روژه کانی سه ره تای مانگی ئۆکتۆسه ر، کاتیک ده غلا دروابوونه و و تهنانه ت به شیکیشی گیره کرابو، پولیک له کوتره کان له ئاسیماندا سوریکیان دا و به گمه گم نیشتن. جونز و ههموو پیاوه کانی و ههروه ها شه که س له مهزرای فاکس وود و پینج فیلده وه، له دهروازه پینج شهوژه نییه که وه هاتبوونه ژووره و له جاده ی عهره بانه که وه به مهزراک ده ده هاتن. بیجگه له جونز که له پیشهوه ده رویی و تفه نگیکی بهده سیوه به بوو، نهوانیتر کوته ک و داریان پی بوو. روون بوو که بو نهستاندنه وه ی دووباره ی مهزراکه هاتبوون. زور لهمیژ بوو چاوه روانی نهم روود اوه ده کرابوو.

سنوبال که شه په کانی ژوول سزاری له پووی نوسراوه یه کی کونهوه که له مالی جوّنز بوو خویندبوونهوه، به پرسی پاریزگاری کردن له مهزراکه بوو. خیرا فهرمانی پیویستی ده رکرد و ههموو ئاژه له کان له ماوه ی دوو خوله کدا له شوینی دیار یکراویان ئاماده بوون.

هەر كە مرۆڤەكان لە مەزراكە نزيك بوونەوە، سنۆبال يەكەمين ھێرشى دەست پێكرد.

کوتره کان که سهرجهمیان سی و پینج دانه بوون به سهر مروقه کاندا فرین و ریقنه یان کرده خوارهوه و ههر لهو کاته شدا که مروقه کان خهریکی خاوین کردنهوه ی خویان بوون، مراویه کان که له پشت پهرژینه که وه خویان حه شار دابوو هیرشیان کرد و ماسولکه ی قاچی مروقه کانیان به هیزه وه دایه بهر ده نووک لیدان. له راستیدا نهم به شه به س مانوریکی بچوک بوو که بو

دروست کردنی سهرلی شیوانیکی سهره کی دارینژرابوو. مروّقه کان به ئاسانی مراویه کانیان به دار دوور خستهوه و له پاشاندا سنوّبال هیّرشی دووههمی دهست پیکرد.

موریل و بنجامین و تیکرای مهرهکان له کاتیکدا که سنوبال له پیشیانهوه بوو هیرشیان کرد و له ههموو لایهکهوه مروّقهکانیان دایه بهر لهقه و شاخ. بنجامین پشتی تیکردبوون و به ستمه چکوّلهکانی جووتهی دههاویشت. نهمجارهش خوّراگری مروّقهکان به کهوشه بزمارریّژکراو داردهستهکانیانهوه له ناژهلهکان زیاتر بوو.

ههموو به بیستنی نهعرهتهی سنوّبال که به مانای پاشهکشه بوو بهرهو حموشهکه ههلاتن.

مروقه کان هاواری خوشییان بهرز بووهوه و دوژمنیان له کاتی پاشه کشه و هه لاتندا دهدی و به بی وریایی دوایان کهوتن. ئهوه ههر ئهو شیتهی بوو که سینوبال دهیههویست. ههر که مروقه کان گهیشتنه ناوه پاستی حدوشه کهوه سی نهسپ، سی مانگا و ههموو بهرازه کان که له تهویله که دا کهمینیان گرتبوو، له پشتهوه رییان له مروقه کان گرت.

سنزبال نهمری هیرشی دهرکرد و بۆخزی یه ک راست بهرهو جونز چوو. جونز چاوی کرد و تفهنگه که ی ته قاند. ساچمه پشتی سنزبالی رووشاند و مهریک کوژرا. سنزبال بی راوه ستان قورسایی جهسته ی سهد کیلویی خوی خسته سهر قاچی جونز. جونز له سهر سهلوینکه پهینه که کهوت و تفهنگه کهی له ده ست پهری. لهوه ترسینه رتر دیمه نی شهری باکسر بوو که له سهر دوو قاچه کانی دواوه ی بهرز ببوه وه و به سمه گهوره نال داره کانی له سهر و چاوی مروقه کانی نهدا.

یه کهم زهربه تی بهر سهری شـاگرد مهیتهریّک کهوت که وهک مردوو

ههموو مرؤقه کان رؤیشتن، تهنیا یه کیان نهبی. له پشت حهوشه که باکسر ههولی ثه دا به سمه کهی شاگرد مهیته ره که به رووهوه له سهر گله که کهوتبوو، وهری گیریته وه، به لام کوره که جووله ی نه کرد. باکسر به دلگرانییه وه گوتی: «مردووه! من نهمده ویست ئهم کاره بکه م. به ته واوی له بیرم کردبوو که نالی ئاسنینم هه یه. کی باوه رده کا که من ئه م کاره به ئه نقه ست کردووه ؟»

سنوبال که ئیستاش خوین له برینه کهی ده هات نه راندی و گوتی، «به زهیی و دلّسوّزی پیّویست ناکا هاوری! شهر، شهره. به س مروّف مردووه! مروّف باشه؟»

باکســر له کاتیکدا فرمیســک بهر چاوی گرتبوو دووپاتی کردهوه: من

نامههوی گیانی هیچ کهس بستینم، تهنانهت ئی مروّڤ.

یه کنک له ئاژه له کان به سهرسوورمانهوه گوتی ئهی مالی له کوییه؟ له راستیدا مالی دیار نهبوو. بو ساتیکی کورت ترس دایگرتن. ترسی ئهوه که نه کا مروّقه کان به جوریک زیانیان پیگهیاندیی یاکوو له گه ل خوّیان بردینتیان.

له ئاكامدا مالی له كاتیكدا كه سهری له ژیر وینجهی ناو ئاخورهكه شار دبوهوه دوزرایهوه. ههر له كاتی تهقاندنی تفهنگه كه ههلاتبوو. كاتیک ئاژهله كان دوای دوزینهوهی مالی گهرانهوه، بینییان كه شاگرد مهیتهر، كه له راستیدا بیهوش ببوو، دوای هوش هاتنهوهی بوی دهرچووبوو.

ئاژه له کان به شادی و خوشی زورهوه دیسان له یه ک خربوونهوه. ههر کام به دهنگی بهرز ئازایه تی و قاره مانیه تی خوّی له مهیدانی شهره که دا بوّ ئهوانیتر ده گیرایهوه. بی راوه ستان جیژنیک به بوّنه ی ئهم سهر کهوتنه گیرا. ئالا هه لدرا و سروودی «ئاژه لانی ئینگلیز» چهند جاران خویندرایهوه. له پاشاندا لاشه ی مهره شهیده که نیژرا و چقلیک له سهر مهزاره که ی داچیندرا.

سنۆبال له سەر گۆرەكەى وتاريكى كورتى خويندەوە و له سەر ئامادەيى و وريايى ھەموو ئاژەلەكان لە كاتى پيويستدا بۆ گيانبەخت كردن لە رييى قەلاى ئاژەلەكان، چەند ساتىك دوا.

ههموو بریاریان دا که نیشانیک به ناو نیشانی «ئازایهتی ئاژه آلی پلهیه ک» ههبی که ههر لهو کاته دا، پیشکهش به سنوبال و باکسر کرا. نیشانه که مهفره غی بوو، که له بهر چاویلکه و زینی ئهسپه کان کرابووهوه. بریار درا که نیشانه که له روزه کانی پشوو له سهر سینگی باکسر و سنوبال هه لاوه سرین. نیشانه که له روزه کازیه تی ئاژه آلی پله دوو، دروست کرا و پیشکه ش به مهره نیشانی ئازایه تی ئاژه آلی پله دوو، دروست کرا و پیشکه ش به مهره

🗖 🗛 🏻 قەلاي ئاۋەلان ا جۆرج ئۆرويل

شههیده که کرا. له سهر ناوی شهره که لیکوّلینهوه ی زوّر کرا که له ئاکامدا به هوّی ئهوهوه که شهری شهری گادان، ناوی لیّندرا. گادان، ناوی لیّندرا.

تفهنگه کهی جوّنز که له سهر گله که کهوتبوو له گهل فیشه که کانی وه ک دهسکه و تنگ که ژبر داری ئالاکه دانرا و بریاریش درا سالی دوو جار به تفهنگه که تهقه بکهن، جاریک له دوازدهی ئوکتوّبهر سالْروّژی شهره که و یه که جاریش نیوه ماوین سالْروژی رایه رینه که.

Ш

وەرزى ۵

هسهر چهند له زستان دهروّیی مالی روّژ لسه دواروّژ دوورهپهریزتر دهبوو. زوربسهی روّژان به بیانووی نهوهی کسه له خهودا ماوهتهوه، درهنگ دههات بوّ ئیسش. لهگهل نهوهی کسه خواردنی باش بوو، بهلام له دهست ئیش و دهردی جوّراوجور دهینالانسد. بههوّکاریکی کهم بایهخهوه دهستی له ئیش دهکیشایهوه و دهچووه لای نهستیلهئاوه که و به شیّوهیه کی گهوجانه دهیروانییه وینه کهی خوّی له ناو ناوه کهدا. قسه و باسی تازهش له نارادا بوو. روّژیک مالی به لوّژهلوّژ له ناو حهوشه کهدا ده گهرا و به کلکه دریژه کهی روّژیک مالی به لوّژهلوّژ له ناو حهوشه کهدا ده گهرا و به کلکه دریژه کهی خسّی یاری ده کرد و لاسسقه وینجهیه کسی ده جوو. کلوور بانگی کرده قهراخیک و گوتی: «مالی، شستیکی گرنگ ههیه کسه دهبی لهو بارهوه قهراخیک و گوتی: «مالی، شستیکی گرنگ ههیه کسه دهبی لهو بارهوه له گهلتا بدویّم».

ئەمرۆ دەمەو بەيانى دىم كە تۆ دەتروانىيە ئەوديوى پەرژينەكەى نيوان مەزراكسەى ئيمە و فاكس وود، كە يەكىك لە پياوەكانى پىل كىنگتن لەو دىوى پەرژىنەكە وەسىتابوو. ھەر چەندە كە نيوانم لە گەلتا زۆر بوو، بەلام

دلنیام که ئهو پیاوهم دی له کاتیکدا له گهل تو قسهی دهکرد. تهنانهت ئیزنت پیدا دهست به لمبوّزتدا بهینی. مالی بو ئهم ئیشهت چ روون کردنهوهیه کت ههیه بیلّیی؟

مالی له کاتیکدا سمی له عهرزهکه دهکوتا و بهملا و لادا ههلّی دهخسته وه گوتی: «دهستی له لمبوّزی من دا؟! من هیچ کات کاری وام نه کردووه! ئهمه راست نییه!» مالی! سهیری چاوی من بکه. سویّند دهخوّی که ئه و پیاوه دهستی له لمبوّزت نهدا؟» مالی دووپاتی کردهوه: «راست نییه». به لام نه یتوانی سهیری چاوه کانی کلوور بکا و له پاشاندا چوارنال بهره و مهزراکه روّیی.

بیروکهیهک به میشکی کلووردا هات و بی نهوه ی به کهسی بلی، چوو بو ناخوره کهی مالی و به سمه کانی ناو گیاکه گهرا. چهند کلوّ قهند و چهند روبانی ههمه ره نگی دی که داشاردرابوون. پاش سی روّژ مالی ون بوو و تا چهند حهوته ش کهس ههوالیّکی له شوینه کهی نهبوو. تا نهوه ی کوّتره کان را پوّرتیان دا که نهویان له و لای ولینگدن له بهرده مهیخانهیه کدا دیوه که له نیّوان مالّبهندی عاره بانهیه کی سوور و ره شدا وهستاوه و پیاویّکی سووری قهله و که شهلواریّکی رهنگ بوری له پیّدایه و له میوانداره کان ده چوو، دهستی به لمبوری مالیدا ده هیّنا و کلوّ قهندی به ش نهدا. تازه رنه ک کراوه و روبانیّکی رهنگ بهنهوشی به یالیه وه به ستووه. کوّتره کان ده یانگوت کراوه و روبانیّکی رهنگ بهنهوشی به یالیه وه به ستووه. کوّتره کان ده یانگوت که ای بواله تی دیار بوو که له و بارودوّخه ی که تیّیدایه شادمانه. له وه به دوا ناژه له کان ناوی مالییان نه برد.

له ژانوییهدا زوّری سارد کرد. زهوی ناو مهزراکه وهک بهرد رهق ببوو. هیچ ئیشتیکی لی نهده کرا. کوّبوونهوهی جوّراوجوّر له تهویله کهدا پیّک دههاتن و بهرازه کان خهریکی دارشتنی پلانی ئیش و کاری وهرزی داهاتوو بوون. پەســەند كرابوو كە بەرازەكان، كە بە روونى لە ئاژەلەكانىتر زىرەكتر بوون، ههموو بریاره کانی شنوهی ئیشی مهزراکه بدهن، ههر بوّیهش به زۆرىنەى دەنگەوە ئەو بريارانەى لە لاى ئەوانەوە دەدران پەسەند دەكران. ئهگهر مشت و مر و دەمەقالهی نیوان ستنوبال و ناپلیون نهبوایه ئهم دژایه تــی یه کتریان ده کرد. کاتیک یه کیان ده یگــوت با جو زیاتر بهرههم بیّنین، ئەوی دیکەیان دەیگــوت با ھەرزن زیاتر بەرھەم بیّنین. ھەر کات یه کیان دهیگوت نهم پارچه زهوییه بو کهلهم باشه ئهوی دیکهیان به پێچەوانەي ئەو راي لە ســـەر چەوەندەر بوو. ھەر كاميش لايەنگرى خۆيان ههبوو که جاری وابوو مشت و مر دهگهیشته ئهو پهری توندی خوّی. له كۆبوونەوەكاندا زياتر سـنۆبال زۆرينەي دەنگى بە دەست دەھێنا، ئاخر لە راستیدا ئهو به گفت و لفت و قسهزانی باش بوو. به لام ناپلیوّن له دهرهوهی كۆبوونەوەكانــدا ســەركەوتووتر بوو. بە تايبەت لە ناو مەرەكاندا بە باشــى تهشــهنهی کردبوو. لهم دواییانهدا مهرِهکان فیّر ببوون به بارِهبارِ «چوار پی باش و دوو پی خراپ»یان وهخت و ناوهخت دهگوتهوه و کۆبوونهوهکانیان دهشـــیّواند. بهتایبهت له کاته ناسکهکانی قســه و باسهکانی سنوّبالّ زیاتر بارهباری «چوار پی باش و دوو پی خراپ» بهرز دهبووهوه. سنوّبال چهند ژمارهی کۆنی گۆڤاری «جووتیار و ئاژهڵداری» به وردی خوێندبوونهوه که پر بوون له گهڵڵه بو پهره پيدان و ئاوهدان كردنهوهى مهزرا. له ســـهر كيٚڵان و چۆنیەتی بەرھەم ھێنان به باشی دەدوا و بۆ دەست پێوه گرتن له کاتدا پلانێکی دژواری دارشــتبوو. به پێی ئەو پلانە ئاژەڵەكان ھەر رۆژ پاشەرۆی خۆيان له شــوێنێکی دياريکراوی ناو مهزراکهدا دەرشت. ناپليۆن مێشکی به لای ئهمانهدا نهدهچوو بهس به هیّمنی و له ســـهرخوّ دهیگوت چاوهریّی کاتیکی باشیم. هیچ کام له کیشهکانی نهوان به توندی نهو کیشهیه نهبوو که له سهر ناشهباکه له نیوانیاندا پهیدا ببوو.

له شــوێنێکی ڵڡومرگهکهدا که له خانووبهرهی نــاو مهزراکه زوّر دوور نهبوو، له ســـهر تهیوْلْکهیهک که بهرزترین شــویْنی مهزراکه بوو و سنوْبالْ دوای لیکوڵینهوهیهکی زور رایگهیاندبوو که نهم شــوینه بو دروست کردنی ئاشى با شويننيكى گونجاوه و دەتوانىن بەم كارە بە مەزراكەمان وزەي كارەبا ببهخشین و ناخورهکانمان گهرم و رووناک بکهین و مشاری میکانیکی، ماشینی گنره کردن و چهوهندهر چنین، نامنری کارهبایی شیر دوشین و زۆر شــتى ترمان ھەبێت. ئاژەڵەكانى مەزراكە لە ســەر ئەم شتانە ھىچيان نهدهزانی و نهیانبیستبو (مهزراکه کۆن بوو و بهس ئامیّری سهره کی و کوّنی بوو) و به سهرســوورمانهوه گوێيان گرتبوو. ســنۆباڵيش كۆمهڵێک وێنهى ئەو ئامنرە ســهیرانهی بۆ هننابوون که ئیشــهکانیان بۆ دهکا و دهتوانن به کهیفی خویان بلهوهرین و به خویندنهوه و گیرانهوهی بهسهرهاته کانیان رادەي زانياريان ببەنە سىەرەوە. نەخشەكانى سنۆبال بۆ ئاشەكە لە ماوەي چەنــد حەوتەدا تەواو بــوون. زانيارىيە مىكانىكىيەكان لە ســـى كتيّب بە ناوهکانی، هەزار ئیشی باشی پێوەندیدار به ماڵەوە، هەموو دەتوانن ئەندازیار و وهستا بن و کارهبا بو ههمووان، که هی ثاغای جونز بوون، وهرگیرابوون. سنۆبال ئەو ھۆدەيەي كە كاتى خۆي شوينى ماشينەكانى مريشك بەخيو کردن بوون و رووپهریکی داری تهختی ههبوو و بو نهخشـه کیشـانهوه به کهڵــک بوو، کردی به شــوێنی کاری خوٚی. زوٚر جار بـــوٚ ماوهیهکی درێژ کتیبهکانی به پارچه بهردیک به کراوهیی دههیّشــتهوه و تهلّزمه گهچیّکی له نێوان سـمهکانی دهگرت و دهرگای له خوٚی داده خست و به خێرایی له سووچێکهوه بوٚ ســووچێکيتر دهروٚيی و خهت بهدوای خهتدا دهيکێشانهوه

و له خوشیان دهیفیشکاند و دهنگی سهیر سهیری له خوّی دهردههیّنان. نه خشیه وردهورده به شیّوه ی خهتی تیّکه لّ و پیّکه لّ، ماشین و په ره ی ناشیه کهی تا راده یه ک نیشان ده دا و رووبه ری ناو دیوه کهی داده پوشی. شهم خهتانه بو ئاژه له کانیتر روون نه بوون که چین، به لام ده بووه هوّی سهر سوورمانیان. ههموو بو بینینی نه خشه کانی سنوبال به لانی کهمهوه روّی جاریّک سهردانی هوّده کهیان ده کرد. ته نانه ت مریشک و قاز و مراوییه کانیست ده هاتن و زوّر به وریاییه و هنگاویان ده نا بو نهوه ی قاچ نه خهنه سهر شویّنه واری گهچه که. ته نانه ت ناپلیونیش که له سهره تاوه له گهل نهم کاره دژایه تی ده کرد و خوّی ته ریک گرتبوو، کوت و پر روّژیّک بو بینینی نه خشه کان چوو. به هیّواشی و وردی به دهوری هوّده که دا گه را. همهمو و ورده کارییه کانی له نزیکه وه سهیر کرد و دوو هیّنده ی جارانی بوّن بیّوه کردن و پاشان زوّر په روّشانه له سیله چاوه وه تیّی روانین و له ناکاو قاچی به رز کرده و و میزی کرد به سهر نه خشه کاندا و به بی ده نگی چووه قاچی به رز کرده و و میزی کرد به سهر نه خشه کاندا و به بی ده نگی چووه ده وره و .

له بابهت ناشه کهوه دانیشتوانی قه لاکه ببوون به دوو به شی جیاواز.
سنزبال نهیده شارده وه که دروست کردنی ناشه که ئیشیّکی گرانه، چون
بۆ بهرز کردنه وه دیواره که پیویستیان به دهرهینانی بهرد بوو. پاشان
ده بوایه باده وانه کهی دروست کرایه، تازه پیویستی به دینام و سیم هه بوو.
(له بابه ت چونییه تی به دهست هینانی نهم کهرهستانه سنوبال هیچی
نهده گوت).

به لام بروای وابوو که ئیشهکه له ماوهی سالیّکدا تهواو دهبی. ههروهها بسروای وابوو که له پاش تهواو بوونی ئاشهکه کاتی بیّکاری تا ئهو رادهیه زوّر دهبی که ئاژهلهکان تهنیا سی روّژ له حهفتهدا ئیشیان دهبی. له

۵۴ 🗆

لایهکیتره وه ناپلیون دهیههویست بیسهلمینی که سهره کیترین پیویستی روّژ، زوّر کردنی بهروبوومه. ههر بوّیهش ئهگهر ئاژه لهکان کاتی خوّیان بوّ دروست کردنی ناشه که به فیروّ بدهن ئهوه له برساندا دهمرن. ئاژه لهکان به دوو دهسته و دوو دروشمی جیاوازه وه دابهش ببوون. یه کیان به سنوبال و سی روّژ ئیش له حهوته دا دهنگ بیدهن و نهوی دیکهیان به ناپلیون و خواردنی زوّرتر دهنگ بدهن. بهس بنجامین یی لایهن بوو. نه باوه ری بوو خواردن زوّرتر دهبی و نه باوه ریشی بهوه بوو که ناشه که دهبیته هوّی کهم بوونهوی راده ی ئیش ده بایش. دهیگوت: چ ناش ههبی و چ نهبی ژیانی ئیوه ی ئاژه ل وه ک پیشوو قهشمه جاری ده بی.

سهرمرای کیشهی ناشه باییه که، پاراستنی مهزراکهش گرنگ و جنی بساس و لیکولینهوه بروو. ههر چهند که مروقه کان له شهری گادانه که دا تیکشکابوون، به لام روون بوو که نهوان جاریکیتر و بههیزتر و پرچه کتر له جاری پیشووو بو گرتنهوهی مهزراکه و گیرانهوهی جونز هیرش ده کهنهوه به تایبه ت بهم هویهوه که شکانی جونز له ههموو دهور و بهره کهدا ده نگی داب ووهوه و ناژه لی دراوسینکانی یاخی کردبوو، مروقهاکان ناچار ده بوایه دیسان هیرشیان بکردایه تهوه. سنوبال و ناپلیون وه ک جاران لهم مهترسیه گرنگه شدا یه کده نگ نهبوون. ناپلیون ده یگوت ده بی خه کی ناگریمان ههبی و شیوه به کارهینانی فیر ببین و سنوبالیش ده یگوت ده بی کوتری زیاتر بو ده رهوه مهزراکه بنیرین بو نهوه ی راپه رینه که له ناو ناژه له کانیتر ده نگ بداته وه. نهویان بو سهلماندنی باوه ره کهی ده یگوت نه گهر ناژه له کان توانایی خوپاراستیان نه بی، نه وه تیکده شکین و له ناو ده چن. نه میان ده یگوت نه گهر ناژه له کان ده ده یگوت نه گهر ناژه له کان ده ده یگوت نه گهر ناوه ای ده یک ده یگوت نه مهزراکانی ده ور و به ریشد را په رین سهر هه لبدا، نه وان پیویستییان به خوپاراستن نییه. ناژه له کان له سه ره تادا گوییان دابوه و پیویستییان به خوپاراستن نییه. ناژه له کان له سه ره تادا گوییان دابوه و پیویستییان به خوپاراستن نییه. ناژه له کان له سه ره تادا گوییان دابوه

ناپلیون و دواییش سنوبال، به لام نه یانده توانی بزانن کام باوه ره یان راسته. له راستیدا ههر کامیان قسهی ده کرد، هاوده نگی نهو ده بوون.

پاش ئەوەى كە نەخشــەكانى ســنۆبال تەواو بوون، بريــار درا كە لە كۆبوونەوەكەى رۆژى يەكشــەممەى داھاتوودا باس لە دروســت كردن و نەكردنى ئاشەكە بكەن. كاتێك ئاژەللەكان لە تەويلەكەدا كۆبوونەو، سنۆبال ھەستايە ســەر پى و ھەر چەند جاربەجار قسەكانى بە بارەبارى مەرەكان دەبران، ھۆكارەكانى دروست كردنى ئاشەكەى بۆ ئاژەللەكان روون كردەوە. پاشــان ناپليۆن بۆ بەرپەرچ دانەو، ھەستا و لەو پەرى ھێمنيدا گوتى كە ئاشــى با شتێكى بى كەلكە و كەســيش دەنگ نەدا بە دروست كردنى، و

ماوهی قسه کانی له سی چرکه تیپه پنهبو و واشی نیشان ئه دا بو کاریگه ربوونی قسه کانی بایه خیک دانانی.

سنزبال ههستا و پاش گوراندنی به سهر مهره کاندا که دیسان بارهباریان دوو ده کرد، تیر و تهسهل له سهر ئاشه دوا. تا ئهم کاتهش ئاژه له کان دوو دهسته بوون، به لام پاش قسه کانی سنزبال که لهو پهری قسهزانیدا گوتران، ئهم بارود و خهی به لای خویدا گوری. به و گوته شیرین و وردانه ی خوی ئه و روزانه ی هینایه بهر چاوی ئاژه له کان که ئیشه بچووک و بی مایه کان شانی ئاژه له کان ناگرن. باسه که ی له ئامیری گیره و چهوه نده ر چنین به ولات ر بردبوو. ده یگوت و زه ی کاره با ده توانی ئامیری شهن کردن بخاته به پهره و زهوی بکیلیته وه. گلمه ته کان ورد بکا و ههموار کردنی زهوییه که و دروینه شیان له کول بخاته وه. سهره رای ئهمانه ش له ئاخوره کاندا رووناکی، فاوی سارد و گهرم و ئامیری گهرم کردنه و بونیان ده بیت.

کاتیک قســهکانی تهواو بوو، چیتر گومانی تیــدا نهمابوو که زوّرینهی

دهنگه کانی به لای خویدا گیر اوه ته وه. به لام لهم کاته دا ناپلیون هه ستا و به سیله چاوه وه سهیریکی سنوبالی کرد و دهنگیکی تایبه تی لیبووه وه که تا هو کاته که س لیی نهبیستبوو.

به هوّی ئهم دهنگهی ناپلیوّنهوه, حهوته حهوتیکی ترسینه رله دهرهوه بیسترا و نوّ سهگی زل که ملوانکهی نهخش کوتیان له ملدا بوو، به ههلادان هاتنه ناو عهمماره کهوه و یه کهوراست هیرشیان برده سهر سنوبال. گهر سینوبال توزیک درهنگ بجوولایه تهوه، ئهوا ورگیان ده دری. ماوه یه کوای ئهوه سینوبال له دهرهوه بوو و سهگه کانیش به دوایدا. ئاژه له کان که له ترسان زمانیان له گو چووبوو، تیکرا له پیش دهرگاکه دا کو بوونهوه و به سهرسوورمانه وه سهیری سنوبال و سهگه کانیان ده کرد.

سنۆبال له سهر شینکه که بهره و جاده که رای ده کرد. ته نها به رازیک ده یون ده یون ده یوزه را بکا، به لام سه گه کانیش دور و نزیک به دوایه وه بوون که لام سنۆبال قاچی خزا. ههموو وایان ده زانی که گیرا، به لام هه ستایه وه و به گورجی ده ستی به هه لاتن کرده وه. سه گه کان دیسان خه ریک بوو ته واو لنی نزیک ده بوونه وه، ته نانه ته یه کیان گازیکی له کلکی گرت، به لام به ته کانیک خوری رافسیکاند و له و کاته دا که توزیکی مابوو سه گه کان پنی بگهن، به ههموو هیز و توانایه وه خوی به شه قاریکی ناو په رژینه که دا کرد و ئیتر له چاو ون بوو.

ئاژه له کان به ترس و بیده نگیهوه گهرانهوه ناو تهویله که. دوای ماوه یه کی کورت سه گه کان به فرکه فرک هاتنه ژوورموه. جاری که سیان نهیده زانی نهم سه گانه له کویوه هاتوون و چون پهیدا بوون، به لام ههر زوو بویان ناشکرا بسوو که نهمانه ههر نه و توتکانه ن که ناپلیون له دایکه کانیانی ستاندبوو و بسو خوی به خیسوی کردبوون. ههر چهند که هیشتا کامل نه بوون، به لام

قه لافه تیکی زل و درندانه یان هه بوو. هه موو له نزیک ناپلیونه وه وه ستان و کلکیان بو هه لده سووراند. ناژه له کان بینیان که نه وان به جوریک کلکیان بو ناپلیون هه لده سووراند که پیشتر سه گه کان بو جونزیان ده جوولاند. له کاتیکدا سه گه کان به دوای ناپلیونه وه بوون، چووه سهر نه و سه کویه ی که پیشتر میجر له سهری وه ستابو و و راوه ستا و گوتی: «لهم رینکه و ته به دواوه کوبوونه وه کان به یانیانی یه کشهمه پیک نایه ن. هو کاره که شی نه مه یه کوبوونه وه کان به یانیانی یه کشهم پیک نایه ن. هو کاره که شی نه مه یه که کماکن و ده بنه هوی به فیرو چوونی کات. له داها توودا هه موو ناریشه ی مه زراکه له لیژنه یه کی تایبه ت که پیک دی له به رازه کان به سه رپه رشتی مغز راکه له لیژنه یه کی تایبه ت که پیک دی له به رازه کان به سه رپه رشتی خوم، ده که و نه کوبوونه وه کان له هه موو ناژه له کان پیکنایه ن، به س شته گرنگه کانتان پی راده گهیه نن. کوبوونه وه ی بینانیانی یه کشه مم و و دورگرتنی فه رمانه تازه کان وه کویندنه وه ی سروودی ناژه لانی ئینگلیز یه دواوه باس و لیکولینه وه مو پیشوو و به رده وام ده بین. به لام له نه مرون به دواوه باس و لیکولینه و میندنه یه دواوه باس و لیکولینه و مور گرتنی ه دواوه باس و لیکولینه و میندنه یه دواوه باس و لیکولینه و مور گرتنی ه دواوه باس و لیکولینه و میندنه یه دواوه باس و لیکولینه و میندنه یا مین یه دواوه با س و لیکولینه و نیزه نامینی ».

ئاژه له کان که ئیستاش ته زیوی شینوه ی هه لاتنی سنوبالیان له له شدا مابوه، بهم ئامو ژگاری و وریا کردنه وانه به ته واوی خویان دو پاندبوو. چه ند تاکیکیان که ده یانتوانی پیگایه کی دروست بو باس کردن له هو کاره کان وه دوزن، ویستیان ناره زایه تی خویان ده ربرن. ته نانه تباکسر به شیوه یه کی سه یر دلگران بو و گویکانی ته پ کردن و چه ند جاران یالیه کانی پاوه شاندن. زوری هه ولدا که خوی هیمن بکاته وه و شتیک بلی، به لام نه یتوانی شتیک بو گوتن بدو زیته وه.

تهنانهت لهناو چهندیک له بهرازهکان دهنگی نارهزایهتی بهرز بووهوه. چوار بزهله بهرازی گۆشــتن که له ریزی پیشــهوه بوون به نیشانهی نارهزایهتی پیکهوه ههســتان و دهستیان کرد به قســه کردن لهگهل یهکتر، بهلام له

ناکاو سه گهکان که له دهور و پشتی ناپلیون وهستابوون مره یه کی شیوه هه ره شه سه هه نازه کانیان بی ده نگ کرد و له جینی خویاندا دایان نیشاندنه وه. پاشان باره باری «چوارپی باش و دوو پی خراپ»ی مه ره کان بو ماوه ی چاره که وه ختیک توانی رینی هه موو چه شنه قسه و باسیک بگری. سکوئیله رفه رمانی پیدرا که به مه زراکه دا بگه ری و یاسای نوی به هه مووان رابگه یه نی.

سکوئیلهر گوتی: «هاورپیان من بیر و باوه رم وایه که ههموو ئاژه له کانی ناو ئهم مهزرایه له فیداکاری و له خو بردوویی هاوری ناپلیون که ئیستا ئهرکیکی زورتر و قورستری له ئهستویه، ئاگادارن و به شایهنی ریزی دهزانن. هاورپیان وا بیر مه کهنهوه که پیشهوا بوون خوشها به پیچهوانهوه ئهرکیکه زور قورس و پر له بهرپرسیارییهتی. هیچ کهس به اده مالی خوی ناپلیون بروای به یه کسانی نیوان ئاژه لان نییه، ئه و بهش به حالی خوی زوری پیخسوش ده بوو که یه کیک له ئیوه ی بکردایه به بهرپرسی کار و باری خوتان، به لام لهوه ده ترسی که نه کا به هه له بریار یک بده ن. یاکوو بیشسیکی نابه جی بکهن. یان وای دانین که ئیوه متمانه تان به خهیال پیشسیکی نابه جی بکهن. یان وای دانین که ئیوه متمانه تان به خهیال له خائینیک که متر نییه، ئه ی چیمان به سهمو ده زانین که هیچی وای له خائینیک که متر نییه، ئه ی چیمان به سهر دیت؟ یه کیک گوتی: «ئه و له شه ری کرد».

سکوئیلهر گوتی: «ئازایهتی بهس نییه. ئهوهی که بایهخداره ئهرکناسی و ئهمهک زانییه. له بابهت شهری گادانهکهشهوه دهبی بلّیم روّژیک دیّت که ههموو بزانن ئهوانهی له بارهی سنوبالهوه گوتراوه و دهگوتریّن له راستییهوه دوورن. دروشیمی ئهمروّی ئیمه پوّلاییه. ههنگاویکی به ههله ههلهیّنانهوه دهبیّته هوّی زال بوونی دوژمنان به سهرماندا. خوّ هاوریّیان ئیّوه خوازیاری

گەرانەوەى جۆنز نين؟»

جاریکیتریش ئهم باسـه بی وهلام مایهوه. له رِاسـتیدا ئاژهلهکان هیچ حهزیان به گهرانهوهی جوّنز نهدهکرد.

ههر کات یه کشیه ممانه لیه کوبوونه وه کاندا باسی گهرانه وه ی جونز ده کرا، نه وه ههموو باسیه کان ده وهستان. باکسیر که تا نهم کاته مه جالی نه وه ی ههبووه که بیر و بوخوونه کانی راسیت بکاته وه و یه کیان بینیته وه به نوینه رایه تی له لایه نهه ههست و ویسیتی ناژه له کانیه وه گوتی: «نه گهر هاورینمان ناپلیون نهمه ی گوتووه نه وه راسیته». لهم ریکه و ته به ولاوه باکسر دروشمی «ههموو کات و ته کانی ناپلیون راستن»ی به دروشمی تاکه کهسی خوی واته «من زیاتر نیش ده کهم» زیاد کرد.

وهرزی سهرما، ئهو هیز و توانایهی نهمابوو. کاتی دهغل و دان چاندن بسوو. دهرگای ئهو هودهی که سنوبال نهخشهکانی تیدا ده کیشایهوه، داخرابوو. واشیان نیشان دهدا که ههموو ئهو نهخشانهی سهر عهرزه که پاک بوونه تهوه.

له کاتژمیّر «ده»ی ســه له بهیانی ههموو یه کشهممهیه کدا، ئاژه له کان بو وه رگرتنی فهرمانی تازه کو دهبوونهوه. ئیسکهســه ری میّجری پیریان له گوره کهی لای باخه که ده رهیّنابووه و له سهر کوّته داریّکی بن ئالاکه، له پهنای تفهنگه که دا دایاننابوو. واش بریار درابوو که دوای هه لکردنی ئالاکه ئاژه لــه کان پیش چوونه ژوورهوه بو ناو عهمماره گهوره که به پیّزهوه له به ردمیا ریژه بروّن.

ئیستا ئاژهلهکان وهک جاران به دموری یهکدا کو نهدهبوونهوه. ناپلیوّن و سکوئیلهر و بهرازیکیتر به ناوی «مینی ماس» که له دانانی ئاههنگ و شیعر ههستیکی باشی ههبوو له سهر سهکوّکه دادهنیشتن و نوّ سهگهکهش

به شيّوهي نيوه ئالقهيه ک له پشتيانهوه دهوهستان.

بهرازهکانیتریش له پشت سهریانهوه جیّگیر دهبوون. ئاژه له کانیش له بهر دهمیاندا و له ناوه پاستی عهمماره که داده نیشتن. ناپلیوّن فهرمانه کانی به ده نگیّکی نیّر و سهربازانه ده خویّنده وه و ئاماده بوانیش دوای جاریّک خویّندنه وه ی سروودی ئاژه له کانی ئینگلیز بلاوه یان ده کرد. له سیّهه مین یه کشه ممه ی دوای ده رکردنی سنوّبال، ئاژه له کان لهوپه پی سهرسوو پرمانه وه، له ناپلیوّنیان بیست که گوتی ئاشه باکه دروست ده کری ا ئه و له مه پر هوّی گورانی بریاره که باسییّکی نه کرد. ته نیا به ئاژه له کانی گوت که ئهم ئیشه کاری زوّری ده وی و له وانه شه ببیّت هوّی که م بوونه وه ی جیره که یان. کاری زوّری ده وی و له وانه شه ببیّت هوّی که م بوونه وه ی جیره که یان. کاری زوّری ده وی نه خشه گاه که ناه که کاری دروست کردنی له ماوه ی دوو سالدا ته واو ببی.

ههر ئهو رۆژه عهسر سكوئيلهر به شينوهى تاكه كهسى به ئاژه لهكانى ده گوت كه له راستيدا ناپليۆن هيچ كات لهگهل دروست كردنى ئاشه كه دژايه تى نهبووه، به لكو ههر له سهره تاوه لايه نگرى بووه. ئهو نه خشهى كه سنوبال له ته ختايى هوده كه يا كيشابوويه وه، له راستيدا له ناو نووسراوه كانى ناپليون دزرابوون، بويهش ده بى ههموو بزانين ئاشى با له ده سكهوته كانى ناپليون د كاتيك كه يه كيك له ئاژه له كان پرسسيارى كرد، ئهى بو ناپليون ئاوا كهلله رهقانه دژايه تى ده كرد، سكوئيلهر سيله چاويكى دايه و گوتى: «ئهوه زيره كى ناپليون بوو. به س واى نيشان ده دا كه دژى دروست بوونى ئاشه كهيه، بو ئهوه ى له قرهى سنوبال كه كهسيكى مه ترسيدار بوو، رزگارى بېيت و ئيستاش كه سنوبال له سهر رئ هه لگيراوه، نه خشه بى ده ست تيوه ردان و خو تى هه لقور تانى ئهو، ده توانى جى به جى بكرى». هه روه ها

سکوئیلهر گوتی: «ئهمه ههر ئهو شتهیه که پنی دهلنن تاکتیک». له کاتنکدا که ههلدهخولا و کلکی ههلدهسووراند، چهند جاران دووپاتی کردهوه «تاکتیک، هاورنیان تاکتیک!»

ئاژه له کان به روونی له مانای وشه که تینه گهیشتن به لام سکوئیله ربه جوّریک قسه ی ده کرد و سه گه کانیش به جوّریک ده یانمراند که ههمووی قسه کانی بی «سی و دوو» و در گیران.

Ш

وەرزى ۶

سهرانسهری نهو ساله، ناژه له کان وه ک کاره که ریک ئیشیان ده کرد، به لام ههر رازی بوون و له هیچ چهشنه تیکوشنان و له خوبردووییه ک خویان نهبان نه ده کرد. نهوان باش ده یانزانی ههر چهنده تیکوشن له بهرژهوه ندی خویان و نهوه ی داها توویانه، نه ک به سوودی پولیک مروقی در و کارنه که رد و هاویندا حهفته ی شهست کاتژمیر ئیشیان کرد و له مانگی «ئووت» (ئاب)دا ناپلیون رایگه یاند که دوانیوه رویانی یه کشهمه کاره خوویستییه، به لام نه گهر ئاژه لیک دواکهوی، یا خوی وه دری نهوه به شیی خواردنی نیوه ده کری. سهره رای داکهوی، یا خوی وه دری نیوه به به واده ی کرا. غه له و خهرمان به راده ی سالی پیشووو کو نه بووه وه دو زهوییه چهوه نده ره کهش به هوی نهوه وه که له کاتی خوید نه نهوه وه، دانه چیندران. ههر بویه ش چاوه روان ده کرا نه کاتی خوید نه انه کیندرانوون، دانه چیندران. ههر بویه ش چاوه روان ده کرا زستانی داها توو زستانیکی سه خله تو پر له کوسپ بی.

ئاشه که له گهل گرفتی چاوه روان نه کراو رووبه روو دهبووهوه. ههر له ناو

مهزراکهدا بهرد و ناههک و زیخ و سیمانی پیشیوووی لیبوو. به واتایه کی دیکه همموو کهرستهی پیویست ههبوون، به لام نهو کیشهیهی که ناژه له کان له سیمره تاوه نهیانتوانیبوو رینگا چاره یه کی بو وهبینن، شیکاندنی بهرد به قهبارهی جوراو جور و پیویست بوو. واش ده زانرا که ته نیا رینی شیکاندنی بسمرده کان، به کارهینانی پیک و نویل بوو، که نهم کاره ش به هیچ کام له ناژه له کان نهده کرا له بهر نهوه ی نهیانده توانی له سهر دوو پی بوهستن. دوای تیپه ر بوونیی چهند حهفته، یه کیک له ناژه له کان رینگا چاره یه کی باشی دوزیه و ابریار درا له هیزی کیشیانی زهوی که لک وهرگرن. به دهوری دوزیه و به ردانه یکه زل و به کار نه هاتوو بون، گووش و گوریسیان ده هالاند و به هاو کاری ههموو ناژه له کان تهنانه ته زور کاتی ناسته مدا به رازه کانیش، نه هاو کاری ههموو ناژه له کان تهنانه ته زور کاتی ناسته مدا به رازه کانیش، نه هانبردنه سهر ته پولکه و به رزاییه کان. له ویوه گلیان ده کردنه وه بو خواره و تا ورد بوونایه. نه و کات ورد و پرده کهی ده گویزرایه وه بو سهر کاره که.

نه سیه کان له ته به رده کانیان له گارییه کان ده خست و رایانده کیشا و مهره کانیش ورده کانیان دهبرد.

تهنانهت موریل و بنجامینیش خوّیان له گارییهک بهستبوو و بهشداری کارهکهیان دهکرد. له ئاخری هاویندا بریّک بسهرد که تا رادهیهک بهس بوون، کوّکرانهوه و دروستکردنی ئاشهکه به سهرپهرشتی بهرازهکان دهستی پیّکرد.

به لام ئیشهکان پیشکهوتنی بهرچاویان نهبوو. جاری وابوو یه ک روّژی تهواو به بردنه سهرهوهی بهردیک خهریک دهبوون. زوّر جارانیش ئهو بهردانه که گل ده کرانهوه، نهده شکان و کاری دوباره کاری ده هاته بهر.

هیچ ئیشینک بی باکسر که هیزه کهی به تهنیا به رادهی هیزی ثاژه له کانیتر بوو، نهده کرا.

ئهو کاتهی بهردیک دهخزا و ئاژه له کان بو ئهوهی که له گهلیا دانه کشینه خوارهوه رایان ده کرد و به دلساردیهوه داد و هاواریان ده کرد، ئهوه باکسر بسوو که خوّی له بهر گسووش و گوریس و قورسایی بهرده که دا ده گرت. بینینی جهستهی لهو کاتانه دا که بست به بست داوینه کهی بهرهوسهر ده بری و هه سکه هه سبکی بوو و به نووکی سمه کانی عهرزه کهی ده کولّی و که فه له کانی له ئاره قه دا شه سه لال ده بوون، دیمه نیکی وای ده خولقاند که ده بووه هوی سهرسوورمانی هه موو که سیک.

کلوور ههموو کات پێی دهگوت که ئهوهنده زوّر بوٚ خوٚی نههێنی، بهلاّم ئهو گوێی پێ نهدهدا. به بروای ئهو، دوو دروشمی «من زیاتر تێدهکوٚشم» و «ههموو کات ماف به ناپلیوّنه» وهلاّمی ههموو پرسیارێک بوو.

لهگهل که له شیریک که تازه فیری خویندن ببوو، بریاریان دابوو که بهیانیان به جنی نیو کاتژمیر، سی چارهک زووتر هه لی بستینی.

ههرچهند لــهم رۆژانهدا كاتى بيكارى كهم بــوو، بهلام ههر كات بۆى برەخسايه بــه تهنيا دەچوو بۆ لاى تهپۆلكەكه و بــه بى ياريدەرى كەس بارىك بەردى دەبرد بۆ لاى شــوینى ئاشــهكه. هەر چەنــدە كە كارەكان دژوار بــوون، بهلام بــارى لەش و ناخى ئاژەلهكان لــه هاويندا زۆر خراپ نهبوو. ئەگەر لە ســهردەمى جۆنز تواناييان زياتر نهبووبى، كەمتر نهبوو. هەر ئەوەندەى كە پيويســت نهبوو خواردن بۆ پينــج مرۆڤى چاوچنۆك پەيدا بكەن و تەنها لە هەولى خواردنى خۆياندا بن، قەرەبووى كەم و كورتيەكانى بۆ كردبوونەوە. لە زۆر يەك لە ئىشەكان شيوەى كارى ئاژەللەكان پوختەتر و كاريگەرتر لە مرۆڤــەكان بوو كە ھەر بەم هۆيەوە ريرەى كارەكانى كەم دەكردەوە. بۆ وينه دروونەوەى گياكان تا ئەو رادە بە خاوينى و باشى بەريوە دەچــوو كە لە توانايى مرۆڤــەكان بە دوور بوو. هەروەها بە هۆى ئەوەوە كە

هیــچ کام له ئاژه له کان دزییان نهده کرد، ئیتر پیّویســت نهبوو که دیوار و تهیمان و پهرژین بکهن. سهر مرای ئهمانه ش کاتیّک که هاوین کوّتایی هات کهم و کورتی چاوه روان نه کراو پهیدا بوون.

نهوت، بزمار بهن، تویدسه و ئاسن بۆ نالی ئهسپه کان پیویست بوون و هیچ کامیشیان له مهزراکه دا دهست نه ده کهوت. به یانی یه کشه ممه یه ک کاتیک که ئاژه له کان بۆ وهرگرتنی فه رمان کۆ ببوونه وه، ناپلیۆن رایگه یاند که سیاسه تیکی تازه ی ره چاو کردووه. لهم ریکه و ته به ولاوه، قه لای ئاژه لان له گهل مهزراکانی دراوسی مامه له ده کات. هه لبه ت نه ک بۆ که سیابهت، به لکو ته نیا بۆ به ده سیت هینانی پیداویستیه کان. جاری بریک و ینجه و گهنم ده فروشری و پاشان ئه گهر پیویستمان به پاره ی زیاتر هه بوو ئه وا به پیی پیویست له بازاره که ی ولینگدن، هیلکه ده فروشین. هه روه ها ناپلیون ئه وه شه مریشکه کان ده بی نامه که دواوه، بو یاریده دان و هاوکاری کردن له دروست کردنی ئاشه که پیشووازی بکه ن.

جاریکیتر ئاژه له کان به شیوه یه کی سهیر ههستیان به ناخوشی ده کرد. نهبوونی پیوه ندی له گهل مروّف، کاسبی نه کردن، پاره به کار نه هینان، مه گهر ئهمانه هه موو له بریاره ده رکراوه کانی ناو یه که مین کو بوونه وه دوای سه رکه و تنه که و ده رکردنی جونز نهبوون؟

ههموو ئاژه لسه کان ئهم بریارانهیان له بیر مابوو. ئسهو چوار بهرازه کهم تهمهنهی که دوای هه لوه شساندنه وهی کوبوونه وه کان له لایه ناپلیونه وه نازه زایه تی خویان ده ربریبوو، به ترسسه وه وه ده نگ هاتن که به خیرایی به ده نگی حهوته و مره ی سسه گه کان بی ده نگ بوون. پاشسان وه ک ههمیشه مه ره کان «چوار پی باش دوو پی خراپ پیان به باره بار گوته وه که دل ته نگی ئاژه له کان که م بووه وه.

له دوای ههموو ئهم قاروقووله، ناپلیون چمکی پیشهوهی وه ک داوای بی دهنگ بوون بهرز کردهوه و رایگهیاند که سهره و بهرهی ههموو ئیشه کانی هیناوه ته یه ک و پیویست ناکا که ئاژه له کان له گهل مروّقه کان پیوهندییان ههبی، بو چونکه به راستی ناجور و ناحهزه، ههر بویهش بو خوم قورسایی ئهم ئیشه به نهستو ده گرم.

«ویمپسر» ناویک که زانایه کی دادوه رییه و له ولینگدن ده ژی، بریاری داوه کسه پیّوه ندیده ری نیّوان قه لای ئاژه لان له گه ل دونیای ده رهوه بی و بهیانی ههموو دووشهممه یه ک بو وه رگرتنی فه رمان دیّته قه لاکهوه.

ناپلیون وته کانی وه ک ههموو کات به دروشمی «بژی قه لای ئاژه لان» تهواو کرد و ئاژه له کانی ئینگلیز، بلاوه یان لیکرد.

پاشان سیکوئیلهر به ههموو مهزراکهدا گهرا و ههمووی دلّنیا کردنهوه که تا ئیستا بریاریک دژی کهسابهت و به کار هیّنانی پاره نهدراوه. تهنانهت شیّوه پیشاریٔکیش نهدراوه. نهمه ههموو پروپاگهندهی سنوباله. به لام سیکوئیلهر زوّر زیره کانه پرسیاری لیّده کردن که ئایا ئیّوه دلّنیان که خهونتان نهدیوه!؟ ئایا له سهر ئهم بابهته بهلگهتان به دهستهوهیه؟ ئایا ئهم شانهی دهیلیّن و بیری لیّده کهنهوه له شویّنیکدا نووسراونهوه؟ ههر له بهر ئهوهش که به دلّنیاییهوه لهم بابهتهوه نووسراوهیه کوه ک بهلگه به دهستهوه نهروه، ئاژهله کان رازی بوون که بو خوّیان ههلّهیان کردووه. ههموو دووشهممهیه ک ئاغای «ویمپر» له سهر بریاری خوّی دههاته قهلاکهوه. ئهو دووشهممهیه ک ئاغای «ویمپر» له سهر بریاری خوّی دههاته قهلاکهوه. ئهو پیاویکی روالهت شهیتان و وردیله بوو که له سهر بابهتی دادوهری ئیشی ده کرد. سیمره رای ئهمانه، پیاویکی وریا و کاتناس بوو. پیّش ئهوه ی کهس ده کرد. سیمره رایی که قهلای ئاژهلان پیویستی به پیوهندی له گهل ده رموه

ههیه، ئهو ئهمهی زانیبوو که سیوودی باشیی بو ئهو تیدایه. ئاژه له کان به ترس و دله راوکیوه له هاتووچو کهی ئهویان ده روانی. تا بوشیان بکرایه لیی دوور ده که و تنسهوه. به لام بینینی ئهوهی که ناپلیونی چوار پی، فهرمانی بو ویمپری دوو پی دهرده کرد، ببووه هیوی له خو بایی بوونی ئاژه له کان و تا راده یه که قهره بووی ترس و دله راوکیکانی ده کرده وه.

پێوهندی مسروّق و ئاژهڵ وهک پێشسووو نهبوو. مروّقهکان ئێسستاش باوه ریسان وابوو که درهنگ یان زوو قه لاکه ده کهوێتهوه دهستی جوّنز. له مهر ئاشسهکهش، رایان وابوو که سسه رناگری، مروّقهکان کوّ دهبوونهوه و به به به لگهوه به یه کتریان دهسهلماند که ئاشسی با تێکده چێ و ئهگهریش وانه بێ سوود دهمێنێتهوه.

به لام سهره رای هه موو نه مانه به ریزه وه سه یری نیداره کردنی مه زراکه و کار و نیشیی ناژه له کانیان ده کرد. یه کنک لیه و کاردانه وانه نهمه بوو که ورده ورده مه زراکه یان به ناوی قه لای ناژه لان ناو ده برد و نیتر به مه زرای مانیریان نه ده ناسیی. له گه ل نه مانه ش چیتر هیوایان به جونز نه مابوو که بتوانی روزیک له روزان بگه رینته وه بو مه زراکه و هه ربویه ش پشتیوانییان له و نه ده کرد.

ههر لــهم کاتانه ا بوو که لــه کتوپردا به رازه کان بــو خانووبه رهی ناو مهزراکه راگویزران و نهوییان کرد به شــوینی نیشــتهجی بوونیان. دیسان

وا هاته بیری ئاژه لهکان که له سهره تای رِوْژانی سهرهه لْدانه که، برِیاریْک جگه لهمه دراوه که دیسان سکوئیلهر توانی ئهوان رِازی بکا که بهو جوّره نهبووه و ئهوان هه لهن.

گوتی بهرازه کان میشکی بیرمهندی مهزراکهن. پیویستییان به شوینیکی مهند و بیدهنگه. له گهل نهوانه شدا بو شکوی پیشهوا واباشه (لهم دواییانه دا ناپلیونی به پیشهوا ناو دهبرد) که له مالدا بی، نه ک له شوینی بهرازه کان. سهره رای ههموو نهم باسانه، بریک له ناژه له کان لهوه ی که بهرازه کان له چیشتخانه دا نان ده خون، هولی میواندارییان کردوته شوینی حهوانهوه یان و له سهر قهره و یله ده خهون، به پهروش بوون.

باکسر وهک ههمیشه به دروشمی «ههموو کات ماف به ناپلیونه» سهرپوشی له سهر هه هه ناپلیون داده نا. به لام کلیوور که وای بیر ده کسرده وه که قهرهویله به ناشکرا قهده غه کراوه، چیوو بو عهمماره که و ههولیدا مه ته لهی حهوت فهرمانی نوسراوه ی سهر دیواره که، روون بکاته وه به لام چون به سده دیتوانی پیته جیاکان بخوینیته وه، چوو بو لای موریل و گوتیی موریل ماده ی چوارهم بو وه خوینه و بزانه لهم فهرمانه دا نه گوتراوه که له سهر ته خت نوستن، ناره وایه ؟!

موړيــل به توزيک ههلهوه خويندييـهوه و له ئاکامدا گوتی ئهم برگهيه دهلي، هيچ ئاژهليک بوی نييه به پيخهف له سهر تهخت بخهوي.

کلوور لای سهیر بوو که نهیدهتوانی وهبیر خوّی بیّنیّتهوه که پیّشتر له فهرمانه که دا باسی پیخه کرابیّت. بهس ئیّستا که دهبینی نوسراوه بوّی ههیه بهرازه کان به مهرجیّک پیخهفیان پیّوه نهبی بتوانن له سهر تهخت بخهون. نهم راستیهش پاش هاتنی سکوئیلهر و سیّ سهگ له قهراوله کان به تهواوی روون بووهوه!

سسکوئیلهر گوتی هاورپیان بۆی ههیه بیسستبیتان که ئیمهی بهراز له ئیسستادا له سسهر تهخت ده خهوین. ئهوهش دهزانن که ئیمه بۆ ریز گرتن له برگهی چواری فهرمانه که ههموو ئهو دوشسه که نهرمانه ی که مروّقه کان له برگهی چواری فهرمانه که ههموو ئهو دوشسه که نهرمانهی که مروّقه کان له سسهری وهرده کهوتن، توورمان هه لداون و بسه س به پیخه فیکی تهنک ده خهوین. خو ئیوه ی هاوری ئهمه تان ناوی که پاش ئه و ههموو بیر کردنه و ههلگوشینی میشکمان ئیمه شهوانه له سهر گلی ره ق و ته ق بمینینه وه باشسیش ده زانن که جیاوازی زوری له گهل کاوکولی ناو ته ویله که دا نییه!

ئاژه له کان که تا ئهم کاته بی دهنگ مابوون به کوی دهنگهوه بو گهرانهوهی جونز وه لامی نه خیریان دایهوه و لهو کاته به دواوه باسی شیوهی خهوتنی بهرازه کانیان نه کردهوه. تهنانهت ئهو کاتهش که گوتیان له ئیستا به دواوه بهرازه کان روزانه کاتژمیریک درهنگتر له خهو هه لده ستن، که س دژایه تی نه کرد.

له پاییزدا ئاژه له کان سهره رای ماندوویی زور، دلیان گهلیک خوش بوو. سالیکی دژواریان بردبووه سهر. پاش فروشتنی بریک وینجه و دهغل و دان، ئیستاش پاشه که و تیان ئهوه نده زور نه بوو که به شی زستانیان بکا. به لام ئاشه که دهیتوانی قهره بووی زور یه که له و کهم و کورتیانه بکاته وه دوای هه لگرتنی خهرمانه که چه ند روژیک که ش و هه وا بو ئیش کردن زور سازگار نه بوو. به لام ئاژه له کان باشیان ده زانی که به رز کردنه وهی یه ک بست له دیواری ئاشه که هه لگری کیشانی هه موو ره نجیکه. باکسر ته نانه تشه وانه ش له به ر مانگه شه و دا چه ند کاتژمیریک کاری ده کرد. ئاژه له کان له کاتی بیکاریدا، له ده وری ئاشه که کو ده بوونه و و له سه رقایمی و پته وی کاتی بیکاریدا، له ده وری ئاشه که کو ده بوونه و له سه رقایمی و پته وی دیواره کان ده دوان و به بینینی ئه و بینایه شاگه شکه ده بوون. له و ناوه دا

تهنیا بنجامین هیچ را و بۆچوونێکی نهبوو، بهس وهک پێشوو به شێوهیهکی سهیر دهیگوت گوی درێژهکان تهمهنیان درێژه!

به هاتنی مانگی نوقهمبهر با و باران دهستی پیکرد و به هوی نهوهی که نهدهتوانرا چیمهنتو بهرههم بهینن، کاری سازکردنی ناشهکه راگیرا.

شـهویک بایه کی توند هه لیکرد که له ناکامدا خانووبه رهی ناو مهزراکه له بناخه وه سـه رجووله هاتن و له سهر بانی عهمماره که سواله تیک کهوته خواره وه. مریشـکه کان ترسان و له خه و راچله کان، هه رئه و کاته به تیکرا، ده نگی ته قه ی تفه نگیکیان ها تبووه گوی. کاتی به یانی که ئاژه ل ها تنه ده ربینیان که ئالاکه که و تووه و داریکی ئه سـتووری ناروه ن، وه ک گیزه ریک، لـه ره گهوه هه لکه ندرابوو. کاتیک چاویان به ئاشـه که کسه و تبه و په ری نائومیدیه وه له ناخه وه هاواریان لی به رز بووه وه.

ئاشــه که ویران ببوو. ههموو چوون بو شــوینی رووداوه که. ناپلیون که ههمووکات ههنگاوی هیواشی دهنا، له پیش ههموویانه وه رایده کرد.

بهرههمــی ههموو ماندوویی ئهو ســالهیان رِیْکی عهرزهکــه ببوو. ئهو بهردانهی که به زهحمهت شکابوون و هیّنرابوون، له دمور و بهری ئاشهکه بلاو ببوونهوه.

 دەنگیکی نیر دووپاتی کردەوە، «سنوبال ئەمەی کرد». ئەو خائینه، بەس لە بیری ئەوەدایه کە نەخشەکانمان پووچەل بکاتەوە و تۆلەی دەرکردنەکەمان لیبکاتەوە. له پەنای تاریکی شەودا ھاتووە و رەنجی یەک ساللهی ئیمهی به فیرۆ داوە. ھاورییان ھەر ئیستا و ھەر لەم شوینەدا فەرمانی له سیدارەدانی سنوبال دەردەکەم و رایدهگەیەنم که نیشانی پلهی دووی ئاژهلی و نیو کیلۆ سیو خەلاتی ئەو کەسەیە بیکوژی و یەک کیلۆ سیویش خەلاتی ئەو

ئاژه لْــه کان لهوه ی کــه ئاژه لْیک، ته نانه ت ســن قبال، بتوانی تا ئه و راده تاوانبار بی، ســه ریان ســوورمابووا هاواری توره بیان به رز کرده وه. له بیری ئه وه دا بوون که ئه گهر گهرایه وه به چ شــی وه یه که بیگرن. تا راده یه کی زور شوین پنی به رازیک له ناو شینکاله که دا دوزرایه وه. شوینه که چه ند مه تریک دیـــار بوو. وه ک ئه وه که به ده لاقه ی په رژینه که ده برایه وه. ناپلیون بونی به شــوینه ســمه که وه کرد و گوتی جی پنی سنوباله و بوی هه یه که له لای مــه زرای فاکس ووده وه هاتبیت. ناپلیون دوای تاقیکردنه وه م شــوین پنیکه هاواری کرد: «هاورییان، چیتر بو دره نگ نابی. ئه بی تیب کوشــین. ئیمه هم هاواری کرد: «هاورییان، چیتر بو دره نگ نابی. ئه بی تیب کوشــین. ئیمه همر زستاندا، چ بباری و چ نه باری، سازی ده که ینه و مانود و له همو بســه لمینین که به ئاســانی ناتوانی کاره که مان هه لوه شینیته وه. هاورییان بســه لمینین که به ئاســانی ناتوانی کاره که مان هه لوه شینیته وه. هاورییان ده بی بی یایدان بی که نابی له نه خشــه که ماندا گورانکاری هه بی و ده بی ئیشه که مان له سه رواده ی خویدا ته واو ببی. هاورییان بو پیشه وه اهم بری یایه بایی! یایه دار بی قه لای ئاژه لان!»

وەرزى ٧

زستانیکی دژوار بوو. تال و تووشی و بهفر و باران، ئهو کات بهدوایاندا زوقم و سههورد ناژه آله کان تا زوقم و سههوردان که تا مانگی فیوریه دریدژه همبوو. ناژه آله کان تا نهو راده ی تواناییان همبوو بو دروست کردنه وه ی ناشه که تیکوشانیان کرد. نهوان ناگاداری بهر چاو بوونی ناشه که له جیهانی دهرهوه بوون و دهیانزانی سهرنه که وتن یان دواکه و تن له دروست کردنی ناشه که دهبیته هوی کامه رانی و خوشی مروقی چاو چنوک.

مروقه کان لسه رووی رق و ناپاکییهوه دهیانگوت که هوی ویران بوونی ناشه که سنوبال نهبووه. دهیانگوت هو کاره کهی باریکی و سستی دیواره کان بسووه، ناژه له کان هسه ر چهنده که باوه ریان بسهم پروپا گهندانه نهبوو، به لام دلنیاش بوون که دهبی دیواره کان له جنی ههژده ئینچی پیشوو به پانایی سسی فووت دروست بکرینه وه، به و هویه وه پیویستیان به به ردی زیاتر ههبوو. بو ماوه یه کی زور به رده کان له ژیر به فردا بوون و کاره که پیشکه و تنی به خویه وه نهده دی. له ههوای سارد و ناسمانی بی ههور و هه ساوی پاش

بهفر بارین تا راده یه که ههو له کان به رخاوبوون. سه رباری قورسیی کاره که بی هیوایی ئاژه له کانیش ببووه کوسینک له به رده م دروست کردنه وه کاشه که. ههموو کات سه رمایان بوو. زوربه ی ساته کانیش برسی. به س باکسر و کلوور خوّیان نه دابووه ده ست دلّ ساردی و ناهومیّدی. سکوئیله ریش له سه رخوّشیی خزمه ت و پله و پایه ی به رزی ئیش کردنه وه ده دوا، به لام ئاژه له کان زیاتر به هیزی باکسر و هاواری نه کوژاوه ی که ده یگوت؛ «زیاتر تیده کوشم»، دل گه رم ده بوون.

له ژانهویهدا خــوّراک کهمی هیّنا. جیرهی دهغـــــــ و دان بهرادهیه کی بهرچاو کهم بووهوه و راگهیهنارا که به ههر کهس ساهلکیک پهتاته بو قه رهبوو کردنـهوهی کهم بوونی دهغل و دانهکـه دهدری. به لام کاتی که دەركــهوت زۆربــهى زۆرى پەتاتەكان بە ھۆى ئەوەوە كــه گليان كەم لە سهر بووه، خراپ بوونه و سهرما برده و رزیون. کهمیّکیان نهبیّ ، ئهوانی تر نهرم و بێڕ؋نگ ببوون. زوٚرجار چهند رِوْژ ئاژهڵهکان بێجگه له کای کوْن و چهوهنده ر شــتیکیان نهدهخوارد. له گهل قاتی و قریدا مهودایه کی زوریان نهبوو. کاري ســهره کې شــاردنهوهې بار و دوّخه که له جيهاني دهرهوه بوو. رووخانی ناشـهکه مروّقه کانی گوسـتاخ کردبـوو و دروّی تازهش له مهر قەلاكە، پەرەپان ستاندېوو. جارىكىتر بلاو بووەوە كە ئاژەلەكان بە ھۆي قاتى و ناخوْشی ژیانهوه ململانیی مردن دهکهن و زوربهی کاتیش له گهل یهک به شهر دین و ملیان داوهته خواردنی یه کتر و به چکه ی خویان. ناپلیون که به باشی له ئاکامی دزه کردنی بار و دۆخەکه بۆ دەرەوەی مەزراکه ئاگادار بــوو، له بوونی ناغای ویمیر که لکی وهرگرت و زور ههوال و باســی وا که پروپاگەندەكانى بى پووچەل بكاتەوە، بلاو كرانەوە. ئاژەللەكان تا ئەم كاتە لە گەل ئاغاى ويمپردا كە حەفتەي جارىك دەھات بۆ قەلاكە، چاو پىكەوتنيان

لسه ناخری ژانویهدا، بۆ ههمرو کهس روون و ئاشکرا بوو که دهبی برنیک دهغل و دان پهیدا بکهن. نهم رۆژانه ناپلیۆن به کهمی دهردهکهوت و زۆربهی کاتهکهی لسه خانووبهرهی نساو مهزراکهدا بهسهر دهبرد که سهگه زلهکان دهرگهوانییان ده کرد. هسهر کاتیش بهاتبایهته دهرهوه نهوه به ریخورهسرمنگی تایبهت و شهش سهگ پاسهوانی بوون. سهگهکان له نزیکهوه دهرویشتن و به مرهمر و لرخهلرخ نهیاندههیشت کهس له ناپلیون نزیک وهبی. بهیانیانی یه کشهممهش ئیتر نهدههات و فهرمانه کانی خوّی به هوی یه کی له بهرازه کان که زیاتر سکوئیلهر بوو، به ئاژه لهکان راده گهیاند. یه کشهممهیک سکوئیلهر رایگهیاند که مریشکه کان که دیسان کاتی یه کشهممهیک کوئیله رایگهیاند که مریشکه کان که دیسان کاتی هیلکسه کردنیانه، دهبی هیلکه کانیان بدهن بهدهستهوه. ناپلیون له رنی ویمپرهوه گریبهستیکی بو فروشتنی چوارسهد هیلکه له حهفتهیه کدا بهستوه، به نرخی هیلکه کان، دهغل و دان و خرواردن تا هاوین دابین ده کاتی مریشکه کان نهمهیان بیست دهنگی نارهزایه تیان بهرز بووهوه. ده کاتی مریشکه کان نهمهیان بیست دهنگی نارهزایه تیان بهرز بووهوه. پیشستر نه گهری نه و له خوبردوویه ههبو، و بسه لام باوه ر نه ده کرا که روژیک

ئەمە بە ھێزى زۆر ئەنجام بدەن. مريشكەكان خۆيان ئامادە كردبوو تا لە بههاردا کرکهون و ههر بوّیهش سـتاندنی هیٚلکهکانیان لهوهها کاتیٚکدا به جينايهت دەزانى. له كاتى دەركردنى جۆنز بۆ يەكەم جار شيوه راپەرينيك ســهری هه لدا. مریشکه کان له ژیر ریبه رایه تی سـن مریشکی سپانیایی دەيانويسىت كە خواسىتى ناپليۆن پووچەل بكەنەوە. ھەر بەم مەبەسىتە دهچوونه شـوینه لیژه کان هیلکهیان ده کرد و له تاکامدا دهشکان. ناپلیون به پهله و بی بهزهییانه دهست بهکار بوو. فهرمانی به برینی جیرهی مریشــکهکان دا و ئهمــری دەرکرد هەر ئاژەڵێــک هاریکاریان بکات ئەوە سزاکهی مردنه. سهگهکان وریا بوون که فهرمانهکان بی کهم و زوّر بهریّوه بچنن. مریشکهکان پینج رؤژ خؤیان راگرت، به لام له ئاکامدا خؤیان دا به دەسىتەوە و بۆ ھۆلكە كردن گەرانەوە ناو كولانەكانيان. لەم ماوەدا نۆ مریشک گیانیان له دهست دا. تهرمهکانیان له باخه میوهکهدا ژیر گل خران و بلاوکرایهوه که مریشکهکان به هوّی نهخوّشی خروزهکهوه مردوون. ویمپر شــتێکی لهم بارهوه نهزانی و هێلکهکان له کاتی دیاریکراودا کو کرانهوه و ماشينيكي بارى، حەفتەي جاريك بۆ بردنى هيلكەكان دەھاتە مەزراكە.

لسهم ماوه یه دا له سسنوبال ههوالیّک نه بوو. وا بلاو بب وه وه که نه و له یه کیّک له و دوو مهزرایه ی دراوسی واته فاکس وود یان پینچ فیلد خوّی شسار دوّته وه. پیّوه ندی ناپلیوّن له گهلّ جووتیاره کانی دراوسی به ره و باشی ده چوو. بری دار و مووره دار که له ده سالی راب ردوو دا بردرابوون، له حهوشه که دا عهممار کرابوون و ئیّستا به ته واوی و شک و به که لکهاتو و بودن. ویمپر به ناپلیوّنی گوتبوو که بیانفروشی، ناغای بیل کینگتن و ناغای فریدر یک همدر دوو خوازیاری کرینیانن. ناپلیوّن دوو دلّ بوو که کامیان هه لبژیری. هه رکات که ده یهه ویست له گهل فریدر یک مامه له

بكات، ده گوترا سنوبال له فاكس وود خوّى شاردوّتهوه و ههر كاتيش كه خوازيارى مامهله له گهل بيل كينگتن بوو بلاو دهبووهوه كه سنوّبال له پنج فيلده.

لــه کتوپردا له وهرزی بههار، باســنکی ترســننهر کهوته ســه, دهمی ئاژەللەكان. سنۆبال شەوانە بە دزىيەوە ھاتووچۆى مەزراكە دەكا! ئەم ھەواللە به جۆرێک ئاژەڵەكانى ترسـاند كه شــەوانه خەويان لێنەدەكەوت. وا بڵاو ببووهوه که ئهو شهوانه له پهناي تاريکيدا، دي بو مهزراکه و ههموو جوّره کاریکی خرایه ده کا. دهغل و دان دهدزی. سهتله شیره کان قلم ده کاتهوه. تۆوەكان پیشسیل دەكا و گۆپكەي دارەكان دەجوی. ئەوە بوو ھەر كاتیک خراپهیهک دهکرا، دهگوترا هوکارهکهی سنوباله. شیشه یهنجهره بشکایه و ئاو بهربهست بکرایه، دهگوترا سنوّبالّ شهو هاتووه و ئهم ئیشهی کردووه. كاتيْك كليلي عەممارى خۆراكەكە بزر ببوو، ھەمووى ئاژەڵەكان دڵنيا بوون که سنۆبال له بیرهکهی هاویشتووه. سهیر ئهوه بوو کاتیک کلیلهکه له ژیر تەلىسىنىكدا دۆزرايەوە دىسان لە سەر قسەى خۆيان سوور بوون. مانگاكان یهک دهنگ دهیانگوت که سـنوبال به دزییهوه شـهوانه دهچیّته شـویّنی مۆلْینیان و کاتیک که له خهودان دهیان دۆشی. ئهوهش دهگوترا که مشکه دەشــتەكىيەكان كە لە زستاندا ببوونە ھۆى ئازار و ئەرك، لەگەڵ سنۆباڵ دەست تىكەلن.

ناپلیون بریاریدا که له سهر ههنیس و کهوتهکانی سیوبالهوه چاوهدیرییهکی زیاتر بکری. له کاتیکدا که سهگهکان به دهور و بهریهوه بوون و ناژه له کانیش به نیشانهی ریز گرتن چهند ههنگاویک له دوایهوه دهرویشتن، چووه دهرهوه و له ههموو شوینهکانی مهزراکه به وردی گهرا. ههر چهند ههنگاو جاریک راوهستهی دهکرد و بو دوزینهوهی شوینهواری

سنۆبال بۆنی به عهرزه کهوه ده کرد. ههر چوار سووچی تهویلهی گارانه که، کولانکهی مریشکه کان و باخچه کهی بۆن کرد و له زۆربهی شوینه کان، شوینه واری سنۆبالی به دی کرد. لووته پانه کهی به سهر گل و سهوزه کاندا ده کیشا و چهند ههناسه و قوولی هه لده مرثی و به ده نگیکی ترسینه رهوه ده یگوت: «سنۆبال لیره بووها من بۆنه کهی ده ناسمه وه ای به بیستنی ناوی سنۆبال، سه گه کان که لبه کانیان گرده کرد و به شیوه یه که ده یانمراند که خوین له له شدا ده مه یی.

ثاژه لـه کان به تـهواوی خویان دوراندبوو. سـنوبال وه ک بوونهوه ریکی نه بینـدراو ده هاته به رچاو که ههموو شـوینیکی داگیـر کردووه و نهوان روبه رووی هه رجوّره مهترسییه ک ده کاته شه و سکوئیله ر ئاژه له کانی کوّ کردهوه له کاتیکدا که تووره یی له روخساری دهباری، گوتی باسیکی گرنگ هه یه که ده بی بوّتانی بلّیم.

لسه کاتیکدا که به هوی قه لسسیی خویه وه جم و جوولیکی ناناسسایی همبوو، هاواری کرد: «هاورییان، شتیکی زور گرنگ و ترسینه رمان بو روون بووه ته وه مسنوبال خوی فروشتوه به فریدریک خاوه نی پینج فیلد که به تهمایه هیرشسمان بکاته سهر و مهزراکه مان داگیر بکا! وا بریار دراوه که له کاتی هیرشسه که، سنوبال ری نیشانده ری بی. باسه که لهوه ی که بیرمان لیده کرده وه گرنگتره. ئیمه وامانده زانی که هوی سهر پیچییه کهی سنوبال، خوشه ویستی پله و پایه و خو به زل زانینه! بسه لام هاورییان ئیمه هه له بووین! ئیوه هوی سهره کی سهر پیچییه کهی ده زانن؟! ئه و هه ر له سهره تاوه سهره تاوه کرد. له هموو کاته کاندا سیخوری بو ده کرد. هموو که مشرو نهم شستانه له رووی به لگه و نووسراوه به جیماوه کانی ئهوه وه ده رکموتوون. به رای من نهم به لگانه شتی زورمان بو روون ده که نهوه هاورییان!

مهگهر بو خومان نهماندی که له شهری گادانهکهدا تا چ رادهیهک تیکوشا؟ بهلام به خوّشییهوه سوودی بوّی نهبوو و ئیّمه سهرکهوتین». ئاژهلُهکان گیّژ و سەرســام ببوون. ئەمە ئيتر لە كێشەي رِووخاني ئاشەكە زۆر گرنگتر بوو. چەند چركەيەكى پێچوو تا مەبەســتى وتەكانى سكوئيلەريان بۆ دەركەوت. له بیریان بوو یان وایان بیر دهکردهوه که سنوّبالّ له شهرِی گادانه که دا له پیش ههموو ئاژهلهکانهوه هیرشی برد و ئاژهله بلاوه بووهکانی کو کردهوه و هانی دهدان بو هیرش بردن و شهرِ کردن. بو ساتیک، تهنانهت کاتیک که ساچمهکانی تفهنگه کهی جوّنز شانیان بریندار کرد، نهوهستا. نهده توانرا که باوهر بکهن ئهم ههموو ئازایهتیانهی بو پشتیوانی له جونز بووبیّت. تهنانهت باکســریش که هیچ کات پرسیاری نهده کرد سهرسام بوو. ههر بوّیه موّلیو و دەســـتەكانى لە ژێر خۆيدا كۆ كردەوە و چاوەكانى نووقاند و ھەوڵيدا بير و بۆچوونەكانـــى رێک بخاتەوە. گوتى: «من بـــاوەرِ ناكەم. من بۆ خۆم ديم که ســنۆبال له شەرِهکەدا به لەخۆبردوويى و ئازايەتىيەوە شەرِي کرد. ئەي هەر بۆ خۆمان دەســت بە جىٰ پاش شەرەكە مىدالى ئازايەتى پلە يەكمان یی نەبەخشى؟»

ســکوئیلهر له وه لامدا گوتی: «هاوری به هه له دا چووین. ئیستا له رووی به له نهینییه کانهوه بومان روون بووه ته وه که نهو دهیهه ویســت به لاریدا بمانبا». باکســر گوتــی: «به لام نه و بریندار بــوو. ههموومان دیتمان که له برینه کهیه وه خوین ده هات».

سکوئیلهر نهراندی: «ئهمهش بهشیک له نهخشه کهی بوو! جوّنز بهس به شیّوهیه کی هاکهزایی رووشاندبووی! ئه گهر ئیّوه توانای خویّندنهوه تان ههبوایه ئهمن ئهم شتانهم له رووی نووسراوه کهی خوّیهوه پی نیشان دهدان. نهخشه کهشیان ئهوه بوو که سنوّبال له کاتیّکی ناسکدا فهرمانی پاشه کشه

دەر بــكات و مەزراكە بخاتە دەســت دوژمن، تا رادەيەكىش ســهركەوتوو بــوو. ھاورپێيان ئەگەر ئازايەتى و لەكارزانى رێبــهرى ئێمە ھاورێ ناپليۆن نەبوايــه ئەو لە پيلانەكەى خۆيدا بە تەواوى ســەردەكەوت. بۆ بيرتان نييە كاتێك كە جۆنز و پياوەكانى لە حەوشەكەدا بوون بە چ شێوەيەك سنۆبال پشتى تێكردين و ھەلات و بەشێك لە ئاژەلەكانيشى دواى خۆى خست؟! ھەروەھا ئاياكوو لە بيرتان نييە رێك ئەو كاتەى كە ترس بە سەرماندا زال ببوو و وا دەھاتە بەرچاو كە ھەموو شــتێكمان لە دەستدا، ھاورێ ناپليۆن بە دروشــمى، نەمان بۆ مرۆۋايەتى، چووە پێشــەوە و بە ددانەكانى قاچى جۆنزى گرت و بريندارى كرد؟»

سکوئیلهر ئهمبهرا و بسهری زوّر دهکرد و به دهنگیّکسی بهرزه گوتی: «هاوریّیان خوّ ئهمهتان له بیره؟»

کاتیک که سـکوئیلهر ئهم شـیکاری و روونکردنهوانـهی تهواو کرد وا هاته بیر و میّشکی ئاژه له کانهوه که ههموویان له یاده. راکردنی سنوبال له کاتی ناسکی شـهره که هاتهوه بیریان. به لام باکسر ئیّستاش دلّنیا نهبوو و له ئاکامدا گوتی: «من باوه ر ناکهم سـنوبال ههر له پیّشـدا خائین بووبیّت. ئـهوه ی له دواییدا کردوویهتی شـتیکی تره. به لام مـن دلّنیام که ئهو له شهری گادانه که دا هاورییه کی باش بوو».

سسکوئیلهر له کاتیکدا کسه دانهدانه و به دهنگی بهرز قسسهی ده کرد، گوتی: «هاوری، ریبسهری ئیمه، هاوری ناپلیون، بسه دلنیاییهوه، بهلی، به دلنیاییهوه، گوتویهتی که سسنوبال ههر له سهره تاوه، بهلی ته نانهت پیش ئهوهی بیروکهی راپهرین ههبی، پیاوی جونز بووه». باکسر گوتی: «ئیستا که هاوری ناپلیون بیروبو چوونی بهم جوره یه بهس ده بی بلیین وایه!» سکوئیلهر به سسهر باکسردا نه راندی و گوتی: «ئیستا به چاویکی کراوه وه بابه ته که

ده روانی؟» له کاتی گه رانه وه دا هه لویسته یه کی کرد و شینوه هه ره شه و کاریگه رئه مهمه شدی گوت: «به هه موو ثاژه له کانی تهم مه زرایه ده لیّم که چاوتان باش وه که ن. له به رئه وهی زوّر ئاسه وار هه ن که پیّمان ده سه لمیّن که لهم کاته دا و له ناو ئیّمه دا، پولیّک به کرینگیراوی سنوّبالّی تیّدایه که به شیّوه یه کی نهینی خه ریکی سیخوری کردنن».

پاش چـــوار رۆژان دەمەو ئيوارە ناپليۆن فەرمانى دەركرد كە ئاژەلەكان لە حەوشەكەدا كۆ وەبن.

کاتیک که ههموویان هاتن، ناپلیون که ههر دوو نیشانه کهی (لهم دواییانه دا نیشانی پلهیه کی ئازایه تی و پله دووی ئاژه لی دابوو به خوّی) له سهر سینگی خوّی هه لواسیبون، به نوّ سه گی زلهوه که له دهور و بهری هاتووچوّیان ده کرد و به مرهمری خوّیان ترسیکی زوّریان خستبووه دلّی ئاژه له کانهوه ده رکهوت.

ههموو ئاژه له کان بی دهنگ له سهر جیّی خوّیان وهستان و له ترسان سهریان له پـوّر نابوو. وا دیار بوو که پیشتر دهیانزانی که رووداویّکی ترسیّنه رله پیشه.

ناپلیون وهستا و ترش و تال له بهشداربووانی روانی. پاشان نووزه یه کی دریزی لیهات و به و دهنگه سه گه کان هاتنه پیشه وه و گویی چوار به رازیان گرت و ئه وانیان خسته به رده می ناپلیون. له گویی به رازه کان خوین ده تکا و سه گه کانیش به بونی خوینه که ته واو هار ببوون. له ناو سه رسوورمانی جه ماوه ره که سی دانه له سه گه کان به ره و باکسر هه لمه تیان برد. باکسر که هیرشی سه گه کانی دی، سه گه وره کانی خسته کار و له قه یه کی له یه کیک له سه گه کان دا و خستیه سه ره که وره کانی نه کید به له که کان دا و خستیه سه ره که وره که ده ستی کرد به لنگه فرته و قرووسکه قرووسک، نه و دوو سه گهی تر کلکیان له نیو گه لی

خوّیان توند کرد و هه لاتن. باکسر چاوی له ناپلیوّن بری تا بزانی واز له سه گه که بهیّنی یان له ژیّر سمه کانی بیفلیقیّنی ناپلیوّن رواله تی گوّرا و به توندی نهمری به باکسر کرد که واز له سه گه که بهیّنی. هه ر له گهل باکسر سمی لابرد سه گه برینداره که به گیّره گیّر رای کرد.

کاتیک بهرازه کان له وته کانیان بوونه وه بی دوا که وتن سه گه کان ور گیان درین و ناپلیونیش به دهنگیکی بهرز گوتی ئاژه لیکیتر ماوه که شستیکی بو گوتن هه بی. ئه و سی مریشکه سپانیاییه که بو باسی هیلکه کان هو کاری ئاژاوه ی مریشکه کان بوون، هاتنه پیشه وه و گوتیان که سنوبال له کاتی خه و دا خوی پی نیشان داون و ئه وانی فریو داوه که له فه رمانه کانی ناپلیون سسه رپیچی بکهن. ئه وانیش کوژران. له پاشاندا قازیک هاته پیش و گوتی که له کاتی خه رمان هه لگرتنی سالی رابر دوودا شهش گوله گهنمی دزیوه و شسه و خوار دوونی. له دواییدا مه ریک راستی ئه وه ی درکاند که میزی له ئه ستیره ئاوه که کردووه و گوتیشی که ئه مکاره ی به هوی زوره ملی

سنۆبالهوه بوه. ئهوكات دوو مهرى ديكه گوتيان بهرانيك له گيان فيداكانى ناپليۆنيان له كاتى پشمويان ههر ناپليۆنيان له كاتى پشمويان ههر لهو شوينهدا كوژران.

دیان پیانان به راستییه کان و تؤله سهندنه وه تا ئه و راده دریزه ی پیدرا که له لاشیه ی کوژراوه کان ته پولکهیه ک له به رده م ناپلیوندا دروست بوو. بونی خوین هه موو شوینیکی داگرت.

ئەم جۆرە دىمەنانە لە كاتى جۆنزەوە نەبىندرابوون.

كاتيك كار له كار ترازا ئــهو ئاژه لانهى مابوونهوه، بيّجگه له بهرازه كان و ســهگهکان، پیکهوه کرانه دهرهوه و لهو شوینه ترسینهره دوور کهوتنهوه. ههموو ههراسان و پهریشان بوون و نهیاندهزانی که نایا جینایهتی ناژه له کان له هاودهستی کردن له گهل سنوبال گهورهتره یان نهو سزا بیبهزییانهی که بینیان. پیشــتر لهم دیمهنه خویناوییانــه و بهم راده بیزارکهرهیان زوّر دیبوو، بهلام بهرای ههموویان ئهم رووداوهی دوایی که له نیّوان خوّیاندا بوو لهوانی پیشـــتر دلتهزینتر و بیزارکهرتر بوو. لهو رۆژەوه که جونز مهزراکهی بهجي هيشتبوو تا ئەمرۆ هيچ ئاژهڵيک ئاژهڵيکيتري نەكوشتبوو. تەنانەت مشكيكيش نهكوژرابوو. ئاژهڵهكان بهرهو ئاشه نيوهكارهكه رۆيشتن. كلوور، موریل، بنجامین، گاگهلهکه، مهرهکان، قازهکان و مراوییهکان، یانی ههموو بنجگه له پشـيله که، کـه پنش کوبونهوه که خـوی ون کردبوو، له نزيک يه کترهوه دانيشــتن به جۆرێک که دهتگوت پێويستيان به گهرمي لهشي يه کتر ههيه. ماوهيه ک ههموو بي دهنگ بوون. تهنيا باکسر به پيّوه راوهستابوو و به نیگهرانییهوه راویچکهی دهکرد و کلکه رهشه دریژهکهی له پشتی خــۆى دەدا و جار به جاریش حیلکهیهکی کورتی له ســهر ســوورِمانهوه دەھات. له ئاكامدا گوتى: «هیچ سـهرەندەرى لیناكهم. ههرگیز باوه ناكهم كه وهها رووداویک له مهزراكهى ئیمه روو بدات. بوّى ههیه كهم و كورتى له خوّمانهوه بیّ. تهنیا رینگا چارهیهک كه به شـتیک دهگات ئهوهیه كه دهبی زیاتر ههول بدهین. له ئهمرو به دواوه مـن بهیانیان یهک كاتژمیر زووتر له خهو ههلدهسـتم». به ههنگاوه قورسهكانى بهرهو لاى بهردهكان روّیشت و دیسان بهردى كو كردنهوه و بردنى بو لاى ئاشهكه. پاشان پشووى دا.

ئاژهڵهکان بی ئهوهی وشهیهک بلیّن له دهوری کلیوور کو بوونهوه و خویان پیّوه لسکاند. له سهر تهپوّلکهکه زوّرینهی مهزراکهیان که تا جاده سهرهکییهکه کیشرابوو، مهزرای ویّنجهکه، دارستانه چکوّلهکه، ئهستیلّی شاوهکه، زهوییه کیّلدراوهکان که بهرههمه پر و سهوزهکانی گهنم و جوّی تیدا روابوون و شیروانییه سیوور رهنگهکانی خانووبهرهی ناو مهزراکه که دووکهل له لووله کوورهکانی بهرز دهبووهوه، ههموویان دهدی. یهکیّک له روزه رووناکهکانیی بههار بوو. سهوزهلانی و پهرژینهکان به پرژانی تیشکی ههتاو به سهریاندا، رهنگی زیّرینیان به خوّوه گرتبوو. ئاژهلهکان به سهرسیوورمانهوه وهبیر خوّیان هیّنایهوه که بست به بستی ئهم مهزرایه که شهرسیوورمانهوه وهبیر خوّیان هیّنایهوه که بست به بستی ئهم مهزرایه که ئیستا بهو جوّره دلّرفیّن و جوان نهبیندرابوه، ئی خوّیانه. کلوور چاویکی به دهور و پشتی تهپوّلکهکهدا گیّراو فرمیّسک له چاوهکانیدا قهتیس مان. گهر توانای دهربرینی بیر و بوّچوونهکانی ببوایه، به دلّنیاییهوه دهیگوت که ئامانج له دهرکردنی مروّقهکان ئهمه نهبوو.

مهبهست لهو راپهرینهی که میجری پیر تووهکهی له میشکی نهواندا ناشتبو، ترس و کوشتن نهبوو. نهگهر بوخوی وینهی داهاتووی بکیشایهتهوه، وینهیه ک بوو له کومه لیک ناژه ل که برسییه تی و لیدان دوو وشهی زور غهریبی ناو نهو وینهیه دهبوون. ههموو یه کسان. ههر کهس به پنی توانا

کاری ده کــرد. توانا لایهنگری کهم هیّــزه کان دهبوو. ههر وه کوو خوّی که له شــهوی و ته بیّرییه کهی میّ جردا جووچکه مراوییه کانی پاراســت. به لام نهیده زانــی که بوّچی که و توونه ته روّژیکی وا که کهس له ترســی ســه گه درنــده کان غیره تی راده ربرینی نییه و ده بی لهت و پهت بوونی هاوریّکانی ببینی و گوی بیستی گیرانه وه ی خهیانه ته کانیان بی. بیروّکه ی یاخی بوونی نهبوو. ده یزانی سهره رای ههموو نه و شتانه ی که نهمرو بینیونی، نیستا ههر له سهرده می جوّنز باشــترن. نهوه شی ده زانی که گرنگترین کار پیشگرتن له سهرده می جوّنز باشــترن. نهوه شی ده زانی که گرنگترین کار پیشگرتن له سهرده می مروّقه. ده یزانی کـه ده بی وه فادار بمیّنیّ تهوه. زیاتر کار بکا. فهرمانه کان جیّبه جیّ بکا و ناپلیونیش وه ک پیشــهوایه ک پهســه ند بکات. فهرمانه کان جیّبه جیّ بکا و ناپلیونیش وه ک پیشــهوایه ک پهسـه ند بکات. به لام نامانجی ههموو نه و ره نجانه ی که نه و و هاوریّکانی کیشابوویان، نهمه نه بوو که ناشــه که یان دروســت کردبــوو. خوّیان دابووه به رگوللــه ی جوّنز. بیروّکه کانی کلوور نه مانه بــوون هه رچه ند که نه یده توانی به پاند رکینی.

له ئاکامدا وای ههست کرد که خویندنهوهی سروودی ئاژه له کانی ئینگلیز تا راده یه که ناتوانی بین که ناتوانی بیهینیته زمان. ههر بوّیهش دهستی به خویندنهوهی سرووده که کرد.

ئاژه له کانی دیکهش که له دهوری دانیشتبوون هاوده نگی بوون و سی جار به دوای یه کدا و به یه کده نگی تهواوه وه خویندیانه وه، به لام هیواش و به سیوز. ههرگیز ئه و سرووده یان به و جوّره به سوّز نه خویندبووه وه. تازه جاری سیهه میان ته و او کردبوو که سکوئیله ر له گه ل دوو سه گ گهیشتنه ئه وی و دیار بوو شتیکی گرنگی بو گوتن پیبوو. رایگه یاند که به پیی فهرمانی هاوری ناپلیون، خویندنه وهی سروودی ئاژه له کانی ئینگلیز لهم ریکه وته به دواوه قه ده غهیه.

ئاژەلەكان رامان.

موریل هاواری کرد «بۆ؟»

ســکوئیلهر به تووندی گوتی: «هاوری، بهم هۆیه که چیتر پێویستمان پێی نییه. ئهمه ســروودی سهردهمی راپهرینه که بوو. ئێستاش که راپهرین به بههره گهیشتووه و دوایین بهشه کهشی سزادانی خائینه کان بوو. دوژمن چ ناوخو و چ دهرهوه، تێکشــا. لهو ســروودهدا ئێمه ویسته کانی خوٚمان بو روژگارێکی باشــتر و ژیانێکی خوٚشتر راده گهیاند و ئێستا به ههر دووکیان گهیشتووین. چیتر ئهم سرووده مانای نییه!»

ههر چهند که ناژه له کان ترسابوون، به لام چهند دانهیان ویستیان دهنگی نارهزایه تــی خوّیان هه لبرن که مهره کان بارهباری (چوارپی باش و دوو پی خراپ) یان دهست پیکرد و ریّی ههموو باسیکیان بری.

بهم جۆره چیتر سروودی «ئاژهڵهکانی ئینگلیز» نهبیسترا و به جێی ئهو ماسی شاعیر شێعرێکی دانا که سهربهندهکهی بهم جۆره بوو.

قەلاى ئاۋەلان قەلاى ئاۋەلان.

ههرگيز له منهوه زيانت پێناگات!

ئسهم سسرووده ههموو رۆژێکسی یهکشسهممه دوای ههڵدانسی ئالاکه دهخوێندرایسهوه، بسهڵام بهڕای ئاژهڵهکان نه وشسهکانی و نه ئاههنگهکهی چێژی سرودی «ئاژهڵهکانی ئینگلیز»ی نهبوو.

Ш

وەرزى ٨

چەند رۆژ دواى كوشىتارەكە ئاژەلەكان بىريان ھاتەوە يان وايان بىركردەوە كى دەلى كەلەيرىانە برگەى شەشىي فەرمانەكە دەلى ھىسچ ئاژەللىك بۆى نىيە ئاژەللىكىتر بكوژىت. ھەرچەند كە كەس نەيدەويست ئەم شتە لاى بەرازەكان و سىھگەكان بدركىنى، بەلام وايان ھەست دەكرد كە كوشتنى ئاژەلەكان دژى فەرمانەكە بووە.

کلوور داوای له بنجامین کرد که برگهی شهشی فهرمانه که بخوینیتهوه، به بنجامین کرد که برگهی شهشی فهرمانه که بخره کارانه دا هه نناقور تینیی، ههر بزیه داوای له موریل کرد. موریل فهرمانه کهی بؤ خوینده وه که بهم جوّره بوو.

«هیچ ئاژەلْیّک بۆی نییه به بیّ هۆ ئاژەلْیّکی تر بکوژیّت»

بهشینوه یه که شیوه کان دوو وشیه له ناو فهرمانه که دا بو ئاژه له کان تازه بووا به هیه رخوریک بوو وای لین حالی بوون کیه کاریک در به فهرمانه که نه کراوه، ههروه ها به باشی ده یانزانی که کوشتنی ئه و ناپاکانه ی

که هاوپهیمانی سنوبال بوون، به بی هوکار نهبووه.

نهو ساله ناژه له کان له چاو سالی پیشوو، زورتریان کار کرد. دروست کردنهوه ی ناشه که به تایبهت که پانایی دیواره که دوو به رابه رببوو و تهواو کردنیشی له کاتی دیاریکراودا سهره رای کاری روزانه ی مهزراکه کاریکی قورس بوو.

زۆر رۆژ ئاژهڵــهکان وایاندەزانی که له چاو کاتی جۆنزەوە چەند کاتژمێر زۆرتر ئیشیان کردووه و کەمتریشیان خواردن پێدراوه.

بهیانی رِوْژانی یه کشهممه سکوئیلهر له رِووی لاپهرِێکهوه که به یه کێک له چمکهکانی له پێش خــوٚی رایده گرت، بوٚی دهخوێندنهوه که بهروبووم دوو ئهوهنده، سێ ئهوهنده و تهنانهت پێنج ئهوهند بووه.

 ناپلیوّن، ئیتر وه ک جاران به شینوه یه کی سیاکار بانگ نهده کرا. ناوی ئهویسان به فهرمی، ریّبهری ئیمه هاوری ناپلیون، دههیّنا و بهرازه کانیش ههولیان ده دا به وشه گهلی وه ک؛ باوکی ئیاژه لان، دوژمنی مروّقه کان، یاریده ری مهره کان و فریادره سی بالنده کان ناوی بهیّنن.

سکوئیلهر له وتهکانیدا فرمیسکی ههلده رشتن و له مه رکارزانی ناپلیوّن و دلّ رهحمی و ئهوین و خوشهویستی ئهو بوّ ناژهلانی بی بهشی مهزراکانی دهور و پشت دهدوا.

وا راهاتبوون کسه ههر کاریکی سسهرکهوتووانه و پیشسهاتیکی باش بلکینن به ناپلیونهوه، زوّر جاران دهبیسترا که مریشکیک به یه کی دیکهی ده گوت: «له ژیّر سایهی کارگیّری ژیرانهی ریّبهرمان هاوری ناپلیوّن من له ماوهی شسهش روّژدا پینج هیلکهم کردووه!» یان دوو گاجووت که له ناوی دوّلاوه کهیان دهخواردهوه، دهیانگوت: «به هوّی ریّبهرایهتی هاوری ناپلیونهوه ناوه که سارد و شیرین بووه!»

ههستی به کومه لی قه لاکه له شیعریکی «مینی ماس»دا که به هاوری ناپلیونی هه لگوتبوو، به جوانی دهبینرا.

چاوه گهشه کانت که وه ک تیشکی روّژ گهرمایسی نه دا به عهرز و جیهان کسه نه و نیگایسه ته ده گاته سهر من گسهرم دادیسم و ده نیسم بسه زوبان سهر چاوه ی خوشی و هاورینی بیکه سان خهمخوری هه تیسو، یاریسده ی ژنان هاوری ناپلیسون روّحمان بسه قوربان هاوری ناپلیسون روّحمان بسه قوربان هاوری ناپلیسون روّحمان بسه قوربان

4.

ئيْمــه دەخەوين بى خەم لە شــەودا زگیی ئیمیه تیر ، تو برسیی و باگا له سایهی تۆپه خۆشسی ئسهم ژینه ُهـهر كـهس وا نالّـي بلّـي بيبينـه كێيه پێي داوين ئهم خواردنه خوّشــه ئێمــه ئاســووده و ئــهو به پهرۆشــه هاوري ناپليــۆن رۆحمان بــه قوربان هاوري ناپليــۆن رۆحمان بــه قوربان گــهر بزەڵەيەكــم پى ببەخشــى خوا پێــش ئەوەي زل بي و هێز پەيدا بكا له بهردهم تودا ستایش ده کا دهلی سویندم به خودای گهوره ههتا من بژيم لهم چهرخ و دموره هاوري ناپليــۆن رۆحمان بــه قوربان هاوري ناپليۆن رۆحمان بــه قوربان.

ناپلیوّن ئهم شینعره ی پهسهند کرد و ئهمری کرد که له تهنیشت حهوت فهرمانه که له سهر دیواره پانه که بنووسریّتهوه و له سهر نووسراوه کهوه ویّنه کانی ئهو که سیکوئیلهر به رهنگی سپی کیٚشابوونیهوه ههلٚواسریّن. لهم ماوه یه دا ناپلیوّن به هوّی ویمپرهوه دهستی دابووه مامهلّیکی گهوره له گهلّ فریدریک و پیّل کینگتن. دار و موورهداره کان هیٚشیتا نهفروٚشرابوون. زیاتر فریدریک خوازیاری کرینیان بوو، به لام نرخیکی وای لهسهر دانهنابوون که ههلگری بیّت.

ئيستاش له ناو ئاژه له كاندا باو بوو كه ده گوترا فريدريك و دهست و

پیوهنده که نیازی ناژاوه گیریان ههیه و دهیانههوی هیرش بکهنه سهر قه لاکه و نهو ناشهش ویران بکهن که ببووه هزی چاوچنز کیان. نهوه شیان بز سه لمابوو که سنزبال نیستاش ههر له پینج فیلد له کهمیندایه.

له ناوهراستی هاویندا ئاژه له کان به دیان پیدانانی سی مریشک به و راستیه که بو کوشتنی ناپلیون به ده سکیسی سنوبال ده ستیان ههبووه، سهرسام بوون. مریشکه کان بی دواکه و تن له سیداره دران و ئاگاداری و وریا بوونیکی زیاتر بو پاراستنی گیانی ناپلیون به ریوه چوو. شهوانه چوار سه که له چوار سووچی قهره ویله کهی پاسیان ده دا و به رازیکی گهنجیش به ناوی «پیکتای» پیشتر له خواردنه کهی ده خوارد بو نهوه ی دلنیابن که ژههری تینه کراوه.

هــهر لهو ماوهیه ا بوو بلاو بووهوه کــه ناپلیوّن داره کانی به ئاغای بیّل کینگتن فروّشــتووه و مامه لهی گوّرپنــهوهی کالا له بهینی قه لای ئاژه لان و فاکــس وود به پیّوه ده چیّ. ههر چهند که پیّوه ندی نیّوان ناپلیوّن و بیّل کینگتن له لایه ن ویمپرهوه بوو، به لام ئهم پیّوه ندییه تا راده یه ک دوّســتانه بــوو. ئاژه له کان به هوّی مروّق بوونــی پیّل کینگتن متمانه یان پیّی نهبوو، به لام ئه ویان له فریدریک زیاتر ده ویســت که لیّی ده ترسـان و رقیان لیّی بوو، کاتیک هاوین روّیی و وه رزی پاییز هات، ئاشـه که روو له ته واو بوون بوو، پروپاگهنده ی هیّرش هیّنانی خائینه کان له زیاد بووندا بوو.

دهگوترا که فریدریک دوو پیاو و چهکداریکی ههیه. لهگهل دادوهر و سهرو ک شارهوانیش چاوپیکهوتنی کردووه بو نهوهی کاتیک به لگهنامهی خاوه نازه نه کردی. ههروهها ههوالی ترسینه له نازار و نهشکه نجهی ناژه له کان له لایهن فریدریکهوه دهبیسترا. ده گوترا نهسی پیری تا ناستی مردن نازار داوه و گاجووته کانی برسی

هیشتووه ته و سه گیکیشی به زیندوویی له تهندووره که خستووه و بو رابواردنی خوی که لهبابه کانی به شهر داوه، به شیوه یه که تیغی به پهنجه کانیانه وه بهستوته وه بوئه وهی یه کتری پی کو لهوار بکهن.

ئاژەلەكان لەوەى كە لەگەل ھاورىكانيان بەو شىنوەيە ھەلس و كەوت ده کری، خوینیان گهرم دهبوو و به نهرِهنهرِ و هاوار کردن دهیانویست که هێرش بکهنه سهر پێنج فیڵد و مروٚڤهکان لهوێ راو بنێن و ئاژهڵهکان رزگار بکهن. به لام سکوئیلهر ئهوانی ئاموْژگاری دهکرد و هیّمنی ده کردنهوه و پیّی ده گوتن که له ههر چهشنه ئاکاریکی بی بیر کردنهوه و هه لهشنه دووری بکهن و باوهریان به کارامه یی هاوری ناپلیون ههبیت. سهرهرای ئهمانه هەسىتى دژ بە فريدريک لە زيادبووندا بوو. بەيانىيەكى يەكشەممە ناپليۆن هاته عهمماره که و گوتی که ئهو هیچ کات نیازی فروّشتنی داره کانی به فریدریک نهبووه و ئاماژهی بهوهش کرد که مامهله کردن لهگهل پیاویکی پهستی وه ک ئهو له شان و شکوّی ئهودا نییه. کوّتره کان که تا ئهو کاتهش بوّ ههڵگیرساندنی گری راپهرین و توّله بوّ مهزراکانیتر دهنیردران، له چوون دروشــمى نهمان بۆ فريدريک دهگوترايهوه. ههر له ئاخر و ئۆخرى هاويندا بوو که پیلانیکیتری سنۆبال ئاشکرا بوو. بهرههمی گهنمهکه پر ببوو له بژار و روونیش بووهوه که سنۆبال له شهودا تۆوی بژارهکهی لهگهل تۆوی گەنمەكە تێكەڵ كردووه. قازێكى نێر كە برێكى زانيارى لە ســـەر پيلانەكە ههبوو و له لای سکوئیلهر دیانی به تاوانه کهیدا نابوو، به خواردنی کارگیکی گولانه خوّی کووشت. ئاژه له کان وایانده زانی که سنوّبال نیشانی ئازایه تی ئاژەڵــى پلە يەكى پيدرابــوو، بەلام بۆيان دەركەوت كە ئــەم بابەتە تەنيا پروپاگەندەي سـنۆبال بووه و نه تەنيا نيشـانى ئازايەتى پێنەدراوه، بەڵكوو

ههرچهند که ناژه له کان ماندوو بوون، به لام به سانازییه وه به ده وری شاکاره کهی خوّیاندا ده خولانه وه و له به ر چاویاندا زوّر جوانتر له جاری پیشوو دروست کرابووه وه. نهمجاره جگه له تهقهمه نی، هیچ شتیک نهیده توانی بیروخینی. ناژه له کان بیریان له وه ده کرده وه که چوّن و له چ بار و دو خیکدا کاریان کرد و به سهر چ که ند و لهندیکدا سهرکه و توون. ههروه ها کاتیک نه و روزه یان ده هینایه به رچاو که پهره کانی ناشه که وه گهر ده که ون و ناسانکاری له ژیانیاندا پیش دی و ده که ونه ناسایشه وه، ماندوویان ده حه سایه وه و به ده وری ناشه که دا رایانده کرد و هاواری شادمانیان به رزده وه وه وه وه

ناپلیوِّن بوِّ خوِّی و چوار سهگی پاسهوان و کهلهبابه گهنجه که سهردانی ناشه کهی کرد و پیروِّزبایی له ناژهله کان کرد و رایگهیاند که ناشه که به ناوی ناشی ناپلیوِّن ناو دهنریِّ!

پاش دوو روّژ ئاژەلەكان بىـۆ كۆبوونەوەيەكى نائاسـايى لە تەويلەكە

بانگهیشت کران. کاتیک که ناپلیون رایگهیاند داره کانی به فریدریک فروخشتووه و واگونیک بو راگواستنی داره کان دیته مهزراکه، ههموو له جنی خویاندا وشک بوون. راستی کاره که ئهوه بوو که ناپلیون له ههموو ئهو کاتانهی که وای نیشان دهدا له گهل پیل کینگتن دوسته، له ژیرهوه خهریکی دهست تیکه ل کردن له گهل فریدریکدا بووه.

پیّوهندی لهگهل فاکس وود پچرا و قسسهی رهق و ناخوش نیردران بو پیل کینگتن. به کوّتره کان گوترا چیدی نهچن بو پینج فیلد و دروشسمی «نهمان بو فریدریسک» بگوردری بو «نهمان بو پیسل کینگتن». ناپلیونیش ئاژهله کانسی دلّنیا کسردهوه که چیرو کسی هیرش کردن بو سسهر قه لای ئساژه لان پروپاگهنده بووه و له گیرانهوهی بهدرهوشستیی فریدریک لهگهل ئاژه له کان زیدهرویی کراوه. بوی ههیه ئهم پروپاگهندانهش له لایهن سنوبال و به کریگیراوه کانیهوه بووبیت. ههروه ها ئاشکرا بوو که سنوبال له پینج فیلد نییسه و ههرگیز له تهواوی تهمهنی خوّیدا بو جاریک پنی نه خسستوته نهو شوینهوه و به لکوو له خوشی و نازدا له فاکس وود ژیان بهسهر ده بات و له راستیشدا ماوه ی چهند سالیکه چلکاو خوّری پیل کینگتنه.

بهرازهکان لهوهی که ناپلیوّن توانیبووی کلّاو سهر پیل کینگتن بنیّت و به دارشتنی پیلانیّک له ریّسی دوّستایهتیبهوه دوازده لیره به نرخی دارهکان زیاد بکات، کهیف خوّش بوون. سکوئیلهر دهیگوت سهروهری و باشیی ناپلیوّن لهوهدایه که بروای به کهس نیبه و ئهم بی بروایبهشی له ئاست فریدریک نیشان داوه. فریدریک دهیویست به جنی دارهکان لاپهره کاغهزیّکمان بداتی که پیّسی دهگوتریّت چهک. بهلام ناپلیوّنی ژیر ئهمهی پهسهند نهکردووه و گوتوویهتی که دهبی تهواوی پارهکه پینج لیرهیی بیّت و پیش راگویّستنی دارهکان ههر لهو شوینه فریدریک ههموو پارهکهی

داوه و پاره کسهش بسهو راده یه بوو که بتوانری نامیره کانی ناشسه که ی پی بکردری. لهم ماوه یه دا نیوه ی داره کانیان راگواست. دوای نهوه ی ههموویان گواسسته وه، کوبوونه وه یه تایبه تا به تهویله کسه دا پیکهات تا ناژه له کان لیره کانی فریدریک ببینن. ناپلیون به پیکه نینه وه که نیشانه ی سهر کهوتن بوو و به جوریک که ههر دوو نیشانه که ی به سهر سینگیه وه هه لواسیبوو، له سهر جیی ساز کراو له کا و به لمه گیا له سهرووی سه کوکه وه پالی دابووه وه، پاره که له ته نیشتیه وه له ناو کاسه یه کی چینی به ریکی دانرابوون.

ئاژه له کان دانه دانه و به هیواشی به بهردهم کاسه پاره که دا راده گوزهران و به وردی سهیریان ده کرد. باکسر به لمبوّزه کیدی و زرینگه زرینگی لیهینان.

پاش سی روّژ هاتوهاواریّکی سهیر بهرپا بوو. ویمپر که رهنگی پهریبوو، به توندی به سواری دووچهرخهکهی هات. دووچهرخهکهی له حهوشهکهدا دانا و یهک راست چوو بوّ لای خانووبهرهکه.

دوای ماوه یه کی کورت ده نگیکی تووره له ناو ماله کهوه بیسترا. ههوالی رووداوه که وه ک توپ ده نگی دایه وه. پاره که ته زویر و غه شدار بووه و فریدریک داره کانی به هیچ کریوه. ناپلیون ئاژه له کانی بانگ کرد و فه رمانی کوشتنی فریدریکی ده رکرد. گوتی که دوای ده ستگیر کردنی به زیندوویی ده یکولینین. هه روه ها ئاژه له کانی ئاگادار کرده وه که ده بی چاوه رینی خراپتر بسن. کی نالی که فریدریک و پیاوه کانی له کتوپردا ئه و هیرشه ده ست پیناکه ن که زور له میژه چاوه رینی ده کری.

له ههموو ریکاکانی قه لاکه پاسهوانیان دانا و ههروهها چوار کوتر به پهیامی ناشتی و به هیوای دهست پیکردنهوه پیوهندی باش له گهل پیل کینگتن رموانهی فاکس وود کران.

بهیانی رۆژی دوایی هیرشه که دهستی پیکرد. ناژه آه کان خهریکی قاوه آتی خواردن بوون که فریدریک له گه آل دهست و پیوهنده کانی له ده وازه پینج پاشکو آییه کهوه هاتنه ناو مهزراکهوه. ناژه آله کان به نازایه تی تهواوهوه هیرشیان برد، به آلام نهمجارهیان وه ک شهری گادانه که به ناسانی سهر کهوتنیان بهدهست نهده هینا. مروّقه کان پانزده که س بوون و شهش تفهنگیسان پی بوو. ههر له گه آل ئاژه آله کان گهیشتنه قامچی، به تفهنگهوه، تهقه یان کی دن.

ئاژهڵهکان برستی خوّ راگریان نهبوو. سهرهرای همول و تیکوّشانی ناپلیوّن و باکسر، پاشهکشهیان کرد و چهند دانهشیان لیّ بریندار بوو.

ههموو له ناو خانووه که دا کوبوونهوه و به وریاییهوه له قلستی دیوار و درزی دهرگاکانهوه سهیری دهرهوهیان ده کرد. ههموو لهوه پگه که و ناشه که بهر دهست دوژمن که وتبوو. لهو کاته دا ناپلیونیش نهیده زانی که چ بکا. کلکی قیت ببوو. بی نهوه ی وشهیه ک بدر کینی سهر و ژووری ده کرد. ههموو چاویان له فاکس وود بریبوو که نه گهر پیل کینگتن و پیاوه کانی به دهنگیانه وه بین، نیستاش نه گهری سهر کهوتن ههبوو. به لام نه و چوار کوتره گهرانه وه و یه کیان پهرهیه کی پیبوو. به قه لهمی دار له سهری نووسرابوو: «با چاوت کویر بی!»

فریدریک و پیاوه کانی له دهوری ناشه که راوهستان و له ناژه له کانیان ده روانی. ورته ورتیکی ترسینه ر بهرز بووه وه. دوو کهس له پیاوه کان، پیک و نویّل به دهسته وه دهیانویست ناشه که برووخیّنن! ناپلیوّن هاواری کرد: «مهترسین هاوریّیان. شتی وا ناکریّ. دیواری ناشه که لهوه نهستوورتره که به پیک و نویّل تهنانه تله ماوه ی حهفته یه کدا برووخیّت».

بهلام بنجامین کـه ههلسوکهوتی مروقه کانـی دهبینی و دهیدی که

ئەو دوو كەســە خەرىكى ھەلكەندنى چالىكن لە نزىك ئەستوونى ئاشەكە، لمبۆزە درىزەكەى بە شىوەيەك كە گالتەجارى پىوە دىاربوو، ھەلقرچاندبوو و گوتى: «بىرم لەمە دەكردەوە. نابىنن چى دەكەن؟ ماوەيەكىتر چالەكە پردەبىت لە تەقەمەنى!»

ئاژه له کان به ترسهوه چاوه پوان بوون. ئیتر مه جالی چوونه ده رهوه و هیرش بردن نه مابوو. دوای چه ند خوله ک بینیان که مروّقه کان ههر یه ک به لایه کدا راده که ن و پاشان ده نگیکی وا هات که له وانه بوو گوی که ر بکا. کوّتره کان فرین و ئاژه له کانیش بیجگه له ناپلیوّن، هه موو به سکه وه خوّیان به گله که دا ملاسه کرد. کاتیک هه ستانه وه په له یه که وره له دوو که لی په شده و دو پشتی ئاشه که ی داگر تبوو. ورده ورده با دوو که له کهی رادا. چیتر ئاشیکی لینه بوو!

بسه بینینی نهم دیمهنه، ترس و بی هیوایی ماوهیه ک لهوه پیش روّیی و ناژه له کان به نیازی توله سسهندنه وه بی نهوه ی چاوه ریّی فهرمان بن، به کوّمه ل هیرشیان برد بو پیشهوه و بهره و دوژمن روّیشتن. گویّیان نه دا به و گوللانه ی به سسه ریاندا دهباری. شهریّکی قورس دهستی پیّکرد. مروّقه کان تهقه یان ده کرد و کاتیّک ناژه له کان نزیک ده بوونه وه به دار و پوّستاله رهق و قورسه کانیان هیرشیان ده برد.

یهک گا، سیّ مهر و دوو قاز کوژران. ئهوانیتریش ههموو بریندار بوون. تهنانهت ناپلیوّنیش که له پشت سهریانهوه شهرِهکهی بهرِیّوه دمبرد سهری کلکی به ساچمه پیّکرا.

مرۆقەكانىش بى ھەلامەت دەر نەچوون. ســـەرى ســى كەســـيان بە سمەكانى باكسر شكا و ورگى يەكىشيان بە شاخى گاجووتىك درا. جسى و بلۆبالىش شەلوارى كەســـىكيان دادريبوو. كاتىك نۆ سەگەكەى ناپليۆن که له بن پهرژینهکانــدا پهنایان گرتبوو، به حهوتهحهوت له دمور و بهری مروّقهکان سهوز بوون، ترس ههموویانی داگرت و بینییان که مهترسی ئهوه ههیه که دموریان بگیری.

فریدریک فهرمانی به پیاوه کانی کرد که تا درهنگ نهبووه راکهن. پاش ماوه یه کی کورت دوژمنی نهویر به تیکشکاوی پاشه کشه ی کرد. تاژه له کان راویان نان و به چهند لهقه، تاخر که سیان له ناو پهرژینه چقلاوییه کانهوه وهده رنان.

ســهرکهوتبوون، به لام ماندوو و خویناوی! هیواش هیواش و شهلهشهل بــهرهو مهزراکه ریکهوتن. بـه بینینی تهرمی هـاوری گیان به خته کانیان، بریکیان هاتنه گریان.

لهو شوینهی که پیشتر ناشه کهی لیبوو، به بی ده نگی و دل نیگه رانیه وه راوه ستان. ناشه که به ته واوی له ناو چووبوو! ناسه واره کهی له ههموو لایه ک بلاو ببووه وه. هیچ شتیکی له سهر یه ک نه مابوو. ته نانه ته نهستوونه کانیش رووخابوون. نهم جاره یان نه یان ده توانی له که رسته ی ناشه رووخاوه که که لک وه ربگرن. ته وژمی ته قینه وه که نه وانی نه وه نده دوور خست بووه وه که هه ست نه ده کرا ناشی لیبووه!

کاتیک ئاژه له کان له خانووبه ره که نزیک بوونه وه، سکوئیله رکه بی هیچ هوّیه که کاتیک له ماوه ی شهره که دا ون ببوو، له کاتیکدا که کلکی به خیّرایی هه لاده سووراند و زهرده خهنه یه کی له سه رلیّو بوو، به تهقله غار به ره و لای له وان هات. له و کاته شدا ئاژه له کان ده نگی ته قه ی توّینکیان بیست که له لای خانووه که وه هات.

باکسر له هوٚکاری تهقه کهی پرسی و سکوئیلهریش له وه لامدا گوتی که جیّرنی سهرکهوتنمان گرتووه! باکســر که لــه خوین ئهنیشــکهکانی دهتکا و نالهکانــی کهوتبوون و یهکیک له ســمهکانی قلهشــابوو و دوازده ســاچمهش له قاچیدا بوون به سهرسوورمانهوه پرسی، کام سهرکهوتن؟!

سکوئیلهر: «چۆن کام سهرکهوتن، هاورێ؟ ئهی ئهوه نییه ئێمه دوژمنمان له خاکهکهمان، خاکی پیرۆزی قهڵای ئاژهڵان، راو ناوه!»

باکســر: «به لام ئاشه کهمانیان ویّران کرد. دووســالّی تهواو رِهنجمان بوّ کیّشا».

سکوئیلهر: «جا ئهمه کهی گرنگه؟ ئاشیکیتر ساز دهکهین. گهر بمانههوی ئهتوانین شهش ئاش دروست بکهین. هاوری تو ناتوانی به گهوره یی ئهو ئیشه بزانی که کردوومانه. ههر ئهم زهوییهی که ئیستا له سهری راوهستاوین، له ژیر دهسه لاتی دوژمندا بوو، به لام ئیستا له سایهی ریبهرایه تی هاوری ناپلیونه وه بست به بستمان ستاندو تهوه».

باکســر: «کهواته ئیمه ئهو شــتهمان ســتاندوّتهوه که پیَشتر خاوهنی بووین!؟»

سكوئيلەر: «بەڵى ماناي سەركەوتنىش ھەر ئەمەيە».

ئاژه له کان به شهله شهل چوونه وه ناو حهو شه که. ساچمه کان له ژیر پیستی باکسردا، ئیش و ئازاریکی زوریان ههبوو. ئه و ههر له ئیستاوه بهر له همموو شت بیری له دروست کردنه وهی ئاشه که ده کرده و و له دونیای خهیالی خویدا، خوی بو کار و تیکوشان ئاماده ده کرد، به لام بو یه کهم جار بیری له وه ش کرده وه که تهمه نی له یازده سال تیپه پر بووه و چیتر ماسوولکه کانی هیزی جارانیان نهماوه.

بهلام کاتیک ئاژهلهکان، ئالا سهوزهکهیان به شهکاوهیی دی و جاریکیتر گوییان له دهنگی تهقهی توّپ بوو که سهرجهم حهوت توّپ تهقیندرا و

گوی بیستی وتهکانی ناپلیوّن بوون که باسی له ئازایهتی ئهوان دهکرد و پیروّزبایی لیّدهکردن، وایان هاته بهرچاو که بهراستی سهرکهوتنیّکی گهورهیان به دهست هیّناوه.

بۆ به خاک سـپاردنی شههیده کان مهراسیمیکی به شکو گیرا. باکسر و کلوور عارهبانهیه کیان له جیات تهرم کیش راده کیشا و ناپلیونیش بوخوی له پیشیانه وه دورویی.

جیّژنه کـهش دوو روّژی تهواوی خایاند. بهسـته و گوّرانی زوّر وترانهوه و قسـهی زوّر کران و توّپ تهقیّندران و به ههر ئاژه لیّک یه ک سـیو و به ههر بالنده یه ک لاویّچیّک دانهویله و به ههر سـه گیّکیش سـی بیسکویت به دیاری درا و راگهیه نرا که شـه ره که به ناوی «شه ری ئاشه که» بناسریّت. ناپلیوّن نیشانه یه کی تری به ناوی نیشانی ئالای سهوز داهیّنا و پیشکهشی کرد به خوّی، و چیروّکی داخداری پاره ته زویره کان به هوّی ئه و خوشییه وه له بیر چووهوه.

چهند روّژ دوای ئهم رووداوه بوو که به هوّی بهرازهکانهوه سندوقیّکی پر له ویسکی که له ژیرخانهکهدا مابووهوه و له روّژی گرتنهکهیدا کهس بایه خیی پی نهدابوو، دوّزرایهوه، شهوی دوای ئهو روّژه دهنگی گوّرانی له مالهکهوه دهبیسترا. بهوپهری سهرسوورمانهوه ئاههنگی سروودی ئاژه لهکانی ئینگلیز لهگه ل ئهو ئاههنگانه تیّکه ل ببوو.

له دەور و بەرى نۆى شــهودا هەموو به روونــى بينيان كه ناپليۆن له كاتيكدا كه كلاوه كۆنهكهى ئاغاى جۆنزى لەسەركردووه، له پشت مالهكهوه هاتــه دەرەوه و به گورجى به حەوشــهكهدا رايكرد و ديســان چووەوه ناو مالهكه.

بهلام بهیانیی دوایی، بیدهنگی خانووه کهی داگر تبوو. تمنانهت یه ک

بهرازیش له جوولاندا نهبوو. سهر له بهیانی سهر و سهکوتی سکوئیلهر پهیدا بوو که به هیّواشــی دهرِوّیی. چاوهکانی بی شهوق بوون و کلکی به دوایدا شــوّر ببووهوه. به تهواوی دیاربوو که نهخوّشه. ئاژهلّهکانی کوّکردهوه و پیّی گوتن که ههوالیّکی ناخوّشی پیّیه. هاورِیّ ناپلیوّن له سهرهمهرگدایه.

قیژه و زریکهی ئاژه له کان بهرز بووهوه. له پشت دهرگاکانی قه لاکهوه کایان بلاو کردهوه وئاژه له کان له سهر نووکه پهنجه درؤشتن و به چاوی فرمیسکاوییه وه، له یه کتریان ده پرسی گهر ریبه ره کهیان کؤچی دوایی بکات، چ قوریک به سهردا بکهن. وا بلاو بووهوه که سهره رای ههموو ئاگادارییه کان، سنوبال ئاخری کاری خوّی کردووه و توانیویه تی خواردنه کهی ناپلیون ژه هراوی بکات.

دەمەو نيوەرۆ ديسان سكوئيلەر ھاتەوە كە ھەوالْێكيتر بگەيەنێ. ھاورێ ناپليـــۆن وەک دوايين كارى ژيانى خۆى فەرمانى دەركردووە كە ســـزاى خواردنەوەى ئەلكول لەسێدارەدانە.

به لام کاتی شهو ناپلیون باشتر بوو. به یانی روّژی دواتر سکوئیله رمزگینی دا که روو له باشییه و شهوی دواتر ناپلیون دهستی به کار کرد و روّژی دواتر بوو که ناپلیون ئه مری به ویمپر کرد که له ویلنگدن چهند کتیب له بابهت ئاره ق دروست کردنی بو بکری. حهفته یه ک دواتر ناپلیون ئهمسری کرد که ئه و پارچه زموییهی پشت باخه میوه کیه، که بریار بوو لهوه رگای ئاژه له کار که و تووه کان بی، بکیلدریته وه.

سهرهتا گوتیان که زهوییه که هیزه و دهبی دیسان داچیندریتهوه، به لام پاشان روون بووهوه که ناپلیوّن بریاری داوه جوّی تیدا بهرههم بهیّنن. ههد لهم روّژانه دا بوو که رووداویّکی ناموّ قهوما که کهس سهری لی دهرنههیّنا. شهویّک له دهور و بهری کاتژمیّر دوازده دا قریهی شکانی شتیّک

🔲 ۱۰۲ قەلاى ئاۋەلان | جۆرج ئۆرويى

بیسترا و ئاژهڵهکان به شێواوی له تهویلهکه هاتنه دهر.

شهویکی مانگهشهو بوو. لهبن دیواری تهویله گهورهکهدا، له ژیر ئهو دیوارهی که حهوت فهرمانهکهی له سهر نووسرابوونهوه، پهیژهیهکی شکاو له سهر ئهرزهکه بوو. سهکوئیلهر به بیهوشه له پهنای پهیژه شکاوهکه کهوتبوو. له پهنایدا چرا لهنتهریک، فلچهیهک و کاسهیهک پر له رهنگی سپی که ههمووی رژابوو دهبینرا. سهگهکان به پهله دهوریان گرت. کاتیک حالی هاتهوه سهرخو، بردیان.

هیسچ کام له ئاژه لسه کان سهریان لهم رووداوه دهر نههینا جگه له بنجامینیی پیر که زیره کانه لمبوّزی ده جوولاند و وا دیار بوو که شستیکی لسی حالّی ببوو، به لام هیچسی نه در کاند. چهند روّژ دواتر که موریل له بهر خوّیهوه حهوت فهرمانه کهی ده خویندهوه، بوّی دهر کهوت که دیسان یه کیّک له فهرمانه کان جوّری ک نووسراوه که ئاژه له کان به هه له لیّی حالّی ببوون. ئاژه له کان وایان ده زانی که برگهی پینجی فهرمانه که ده لی که هیچ ئاژه لیک نه کول ناخواته وه له حالیکدا که چهند وشه یان له بیر کردبوو.

فەرمانىي پێنجەم دەيگوت كە ھىسچ ئاژەڵێک بەرێژەيەكى زۆر ئەلكول ناخواتەوە!

وەرزى ٩

سسمه قلهشاوه کهی باکسر بو ماوه یه کی دریژ له ژیر چاوه دیری و ده رماندا بوو. دروستکردنه وهی دووباره ی ناشسه که له سسبه ی روژی پاش جیژنی سه رکه و تنه که دهستی پیکرده وه. باکسر نهیده ویست ته نانه تیه ک روژیش کاره که ی بوه سستینی و نه شیده هیشت که سده رک به نیش و نازاره که ی بکات. به لام له بی ده نگی شه وانه دا به کلووری ده گوت که سمه که ی زوری نازار نه دات.

کلوور له گژ و گیای جۆراوجۆر مهڵههمی بۆ دروست دهکرد و له سهر زامی سمهکهی دادهنا. له گهڵ بنجامین دوو کهسی زۆریان له باکسر دهکرد که کهمتر ئیش بکات. کلوور دهیگوت سییهکانی ئهسب بۆ ههمیشه سمهلامهت نابن. به لام باکسر گویبیستی ئهم قسانه نهدهبوو و تهنیا هیوای ئهوه بوو که پیش لهوهی پهککهوته بیت کاری دروست کردنهوهی ئاشهکه کۆتایی پی بیت.

له پیشدا کاتیک یاساکانی قهلای ئاژهلان دیاریکران، تهمهنی

له کار که و توویی ئه سب و به رازه کان دوازده سال، گاگه ل چوارده، سه گ نۆ، مه پر حه وت، مریشک و قاز پینج سال دیاریکرا و جیره ی ته واویش بسۆ له کار که و تسووه کان په چساو کرا. لهم ماوه یه دا هیچ ئاژه لیک له کار نه گیپردرایه وه، به لام لهم دواییانه دا زور له سهر ئهم بابه ته قسه ده کرا. ئیستا که مه زرای پشت باخه میوه که بو داچاندنی جو ته رخان کرابوو، ده یانگوت که سووچیک له له وه په گهوره که بو شوینی حه وانه وه ی ئاژه له له کار گیپردراوه کان ته رخان ده کری و ده شیانگوت که جیره ی هم ئه سپیک پر دروژی دوو کیلو جو و له زستانیشدا شهش کیلو وینجه له گه ل یه گیزه رو نه گهر بره خسیت یه ک سیو له روژه کانی پشوودا ده بیت.

دوازدههمین سالیادی له دایک بوونی باکسر، هاوکات بوو لهگهل ئاخری هاوینی سالی داهاتوو. لهم ماوهیهدا گوزهرانی ژیان قورس و ناخوّش بوو. زستان وه ک سالی رابردوو سارد و خوّراکیش بریّک کهمتر بوو. جیرهی ئاژهلهکان جگه له بهراز و سهگهکان، کهم کرابووهوه. سکوئیلهر دهیگوت ناکریّت ههموو ئاژهلیّک وه ک یه ک خوّراکی بهر بکهویّت.

ههر چهند وا دیاربوو که خوراک له کهمیدایه، به لام بو سکوئیلهر کیشه نهبوو که به ئاژه له کانی بسه لمینی که کهم و کورتی نییه، به لکوو بارودوخه که وایکردووه که له جیرهی روزانه دا، ده ست پیوه بگیریت. سکوئیلهر ههموو کات به جیی کهم بوونه وه، ده یگوت ده ست پیوه گرتن، به لام له چاو کاتی جونزه، ههموو شتیک زورتر کرابوو. سیکوئیلهر به پهله چهند ژمارهی به دوای یه کدا ده خویندنه وه بو نهوه ی به ئاژه له کانی بسیه لمینیت که ئیستا له چاو نهو کاته جون شیلم و وینجه ی زیاتریان ههیه. کاتیکی کهمتر ئیش ده کری و ناوی خواردنه وه شیان سارد و خاوینتره.

تهمهنه کان دریزتر و پاک و خاوینی منداله کان باشتر بووه. له تهویله دا

کای زیاتر ههیه و ئازاری میشهکان کهمتره، ئاژه لهکان بروایان به ههموو ئهم شتانه دهکرد. له راستیشدا جوّنز کهم تا کورت لهبیر کرابوو. دهیانزانی که ژیانی ئهمروّیان دژواره، زوّربهی کات برسین، سهرمایان دهبی و له کاتی خهوهکاندا نهبی، کار دهکهن، به لام بی گومان روّژانی رابردوو له ئیستاش خرایتر بوو. بهم جوّره بیر کردنهوانه دلْخوّش دهبوون. سهرهرای ئهمانهش ئهو کاتانه دیل بوون و ئیستا ئازاد. ههر ئهم بابهتهش ئهوهی دهرده خست که ژیانی ئهمروّیان له چاو رابردوو سهد قات خوّشتره. شتیکی تریش ههبوو که هیچ کات سکوئیلهر له ئاماژه پیکردنی نهیدهبوارد. دهیگوت لهم روّژانهدا دهمی زیاتر بو خواردن کراوهن.

له پاییزدا چوار مالوّس دوا به دوای یه ک زان و سهرجهم سی و یه ک بزه لهیان بوون، ههمووشیان کهم تا کورت وه ک یه ک دهچوون و به هوّی ئهوهشهوه که ناپلیوّن تهنیا یه کانه ی ناو مهزراکه بوو، ره گهزه کهیان دیار بوو. بزه له کانیش له چیشیتخانه که له ژیّر چاوه دیّری ناپلیوّندا ده ژیان. له باخه که دا وهرزشیان ده کرد و بو گالته کردن له گهل بیّچووی ناژه له کانیتر دابرابوون. ههر لهم کاتانه دا بوو که ههرکات ناژه لیّک له سهر ری تووشی بهرازی ک ببوایه، له پهنایه کدا ده وهستا تا بهرازه که دهروّیشت. ههروه ها باو به بهرازه کان له ههر پلهو پایه یه کدا، وه ک جیاوازییه ک ههموو روّژانی بوو که بهرازه کان له ههر پلهو پایه یه کدا، وه ک جیاوازییه ک ههموو روّژانی یه کشهمه نه واریّکی سهوزیان له کلک ده به ست. تا راده یه ک مهزراکه سالیّکی پر له سهرکهوتنی پاش خوّی نابوو، به لام ئیستاش ههر که می پاره یان هه بوو. ده بوایه بو قوتابخانه خشت و زیخ و گه چ بکردرایه. ههروه ها پاره یان هه بوو کرینی ئامیّره کانی ناشه که، نهوت، موّم و شه کر و ... پاره پاشه که وت بخرایه.

ناپلیــوّن بهرازه کانی له خواردنی قهند گیرابووهوه. ئاخر دهیگوت دهبیته

هـــۆی قەلُەو بوون. ھەروەھا دەبوايە زۆر پێداويســـتيتر وەک بزمار، دەزوو، خەلْووز، سيم، ئاسن و بيسكويت بۆ سەگەكان بكردرايە.

ویّنجه و بهشیّک له پهتاته کان فروّشران و فروّشتنی هیّلکهش تا شهشسیه د دانه له حهفته دا، زیاد کرا. به جوّریّک که لهو ساله دا جووچکه وه ک سالانی پیشوو نه بوون و راده ی مریشکه کان وه ک خوّی مایه وه.

جیره که له مانگی دیسهمبهردا کهم ببووهوه. له مانگی فیوریهشدا کهم کرایهوه. هه لکردنی چرا به مهبهستی دهست پیوه گرتن قهده غه کرا. به لام بهرازه کان بوخویان له ناسایشدا بوون. له راستیشدا ههموو له قه لهوبووندا بسوون. له یه کنک له دوانیوه روکانی کوتایی مانگی فیوریهدا ناژه له کان بونیکه خوشیان هاته لووت که نهیانده زانی چییه. با بونه کهی له لای کارگه ی دروست کردنی ناوجوی پشت چیشتخانه کهوه ده هینا.

نهم شوینه له دوای جونزهوه چول کرابوو. یه کیک له ناژه له کان گوتی که نهمسه بونی جوی کولاوه. ناژه له کان به نیشتیاوه بونه کهیان هه لمژی و واشیان بیر کردهوه که لهوانه یه بوشه جوی کولاویان ههبی، به لام ههوالیک له جوی کولاو و گهرم نهبوو. له یه کشهمه ی دواییدا را گهیه نرا کسه بهرهه می جود تایبه ته به به رازه کان. له زهوی پشت باخه میوه که شرخ داچیندرابوو.

هــهر زووش ئهم ههواله بلاو بووهوه که هــهر بهرازیک روّژانه نیو لیتر ئاوی جوّی ههیه و چوار لیتریش تایبهته به ناپلیوّن که له گوّزهی چینیدا بوّیان دهبرد.

ئهو سهختی و ئازارانهی که ئاژه له کان دهیانچیشت له شکوّی قه لاکهیان کهم ده کردهوه. لهم روّژانه دا، سروود و گورانی و وته بیّژی و خوّپیشاندان زوّرتر ببوون. ناپلیوّن فهرمانی دهرکردبوو که خوّپیشاندان بکری بوّ ئهوهی

سەركەوتنەكان جێژن بگرن.

ئاژه له کانی دیاریکراودا دهستیان له کار ده کیشایهوه و له شــوێنێکی تایبهتدا وهک ســهرباز ریز دهبوون و رێدهکهوتن. بهرازهکان له پیشهوه و به دوای ئهوانیشدا ئهسپهکان، گاگهلهکه، مهرهکان و بالندهکان رِیْپیّوانیان ده کرد. سـه گه کانیش له ههر دوو لای ریزه کهوه دروّیشتن و له پێش ههمووشـــيانهوه کهڵهشـــێرهکهی ناپليۆن بوو. باکسر و کلوور ئهو ئالا ســهوزهیان ههلّدهگرت که له ســهری نهخشی ســم و شاخیّک کیّشرابوو و دروشــمي بژي هاوري ناپليونيش نووســرابوو. له دواييدا ئهو شــيّعر و هەڵبەستانەي بە ناپليۆنيان ھەڵدەگوت، دەخوێندرانەوە. ئەوكات سكوئيلەر له مهر دوایین پیشکهوتنه کان و زیادبوونی بهروبووم کهمیک ئهدوا. ههروهها فيشــه كێكيش دەتەقێندرا. مەرەكان زۆريان حەز لە خۆپيشاندان بوو. ھەر كاتيــش پۆلێک لــه ئاژهڵهكان كه له نهبوونى بهرازهكان و ســهگهكاندا له سهر بابهتیّک دهستیان ده کرد به گلهیی کردن و نارهزایهتی دهربرین، ئهوه مەرەكان ئەوانيان بە بارەبار (چوارپى باش دوو پى خراپ) بىدەنگ دەكرد. به شــنوهیهکی گشــتی ئاژهڵهکان لهم جوّره جیٚژنانه چیٚژیان وهردهگرت و ئەوەيسان بىسر دەھاتەوە كە خاوەن و ئەربابى خۆيانن و ئىشسىكىش كە دەيكەن بەس بۆ خۆيانە و ئەمەش دەبووە ھۆي حەسانەوەيان.

به ههر شیّوهیهک بی، به گوّرانی و خوّپیشاندان و وتهبیّری سکوئیلهر و تهقاندنی گولله و قوورهقووری که لهشیّره که و هه لّدانی تالاکه بو ماوهیه کی کورت له بیر خوّیان دهبردهوه که سکیان خالّیه و برسیانه.

له مانگی ئاورپلدا له قه لای ئاژه لان، کومارییه ت راگهیه نرا و پیویستی کرد که سه رکوماریک هه لبژیردری. له ناپلیون زیات ر پالیوراویک نهبوو، ههر بویه شه و به زورینه ی دهنگهوه بوو به سهروکی نه و کوماره. هه رله

له ناوهراست مانگی هاویندا، موزز، قهلهرهشه مالیه که، دوای چهند سالان دیسان گهرایهوه بو قهلاکه. هیچ گورانیکی به سهردا نههاتبوو. دیسانهوه نه کرکار بوو و ئیستاش باسی له ولاتی شیر و ههنگوین ده کرد. له سهر کوته داریک ههلدهنیشت و باله رهشه کانی له یه ک دهدان و ههر کهسیش که مهجالی پیده دا ئهوه سهری قسهی له گهل ده کردهوه. به دهندووکه دریژه کهی ئیشاره تی به ئاسمان ده کرد و به تام و چیژهوه دهیگوت: «هاورییان لهو سهرهوه، ریک له پشت ئهو ههورانهوه، ولاتی شیر و ههنگوینه. ئهو ولاتهی که ئیمهی ئاژه لی ماندوو و نه حهساوه تییدا بو ههمیشه له ماندوویی کار رزگارمان دهبی». ههروهها دهیگوت که له یه کیک همیشه له ماندوویی کار رزگارمان دهبی». ههروهها دهیگوت که له یه کیک شهروه و پهرژینی زیرین که قهند و کولیچهی لیدهروین، بهر چاو کهوتوون. شهره و پهرژینی زیرین که قهند و کولیچهی لیدهروین، بهر چاو کهوتوون. زوریک له ئاژه له کان بروایان به وته کانیان ده کرد. بیر و بوچوونیشیان وابوو که ژیان ئیستا بو ئهوان پره له ئازار و ناخوشی. له راستیشدا دهبی وابوو که ژیان ئیستا بو ئهوان پره له ئازار و ناخوشی. له راستیشدا دهبی وبههانیکی باشتر و شویننیکی خوشتر ههبی.

شتیک که تیگهیشتنی دژوار بوو، رووشتی بهرازهکان له بهرابهر موززدا بوو. وتهکانی ئهویان له مهر ولاتی شیر و همنگوین به شیوهیه کی سووکایه تی پیکردن، به درو دهزانی به لام سهره رای ئهمانه شئیزنیان دابوو

که بی نهوهی ئیش بکات له مهزراکهدا بمیننیتهوه و تهنانهت روزژانه یهک بنکه پیالهیان ئاوجو بو رهچاو کردبوو.

باکسر دوای ئەوەی زامی سلمهکهی ساریژ بوو، زیاتر له پیشوو کاری دهکرد. له رِاستیدا ئهو ساله ههموو ئاژهلهکان به خوّرِاگرییهوه کاریان کرد. بنجگه له کاری مهزراکه و دروست کردنهوهی بینای ناشه که، کاری دروست کردنی قوتابخانهی بزهله بهرازهکانیش له سهرهتای مانگی مارسدا دەستى پێکردبوو. زۆر کات ئيش کردنى چەند کاتژمێرى بە خواردنى کەمەوە له تاقەت بە دەر بوو. بەلام باكســر لــه كاركردنى خۆيدا ھىچ كات كەمى نەدەھێنا. لەوەى كە دەيگوت يان دەيكرد، نيشــانەيەك لە كەم بوونەوەى هنزهکهی نهدهبینرا. بهس له روالهتدا تۆزیک تیکشکابوو. پیستهکهی وهک جاران نهئهدرموشایهوه و کهفهلهکانیشی چرچ و لوّچ ببوون. دمیانگوت که به شــینکهی بههار باش دهبیّت. بههار هات و باکســر قهلّهو نهبووهوه. زوّر جاران له شـوێني ههورازدا ههموو هێزي خوٚي کــوٚ دهکردهوه بوٚ ئهوهي قورساییهک رابکیشی، به لام وا دیار بوو ئهو شتهی که ئهوی له سهر پی راگرتــووه، بهس بیــر و باوهرییهتی. لهم جۆره کاتانهدا لیّوهکانی شــیّوهی «مـن زیاتر ئیش ده کهم»ی به خوّوه ده گرت. چیدی دهنگی دهر نهدههات. کلوور و بنجامین دیسانهوه وهبیریان دههیّنایهوه که ناگاداری لهشساخی خۆى بنت و دیسانەوەش باكسر گونى پننەئەدان. دوازدە ھەمىن سالرۆژى لــه دایکبوونی نزیک دهبووهوه. هیچ شــتێک بهلایهوه گرنگ نهبوو. تهنیا ئەوە نەبئ كە بە تەما بوو پیش لە كارگیرانەوەى، بەردى تەواو بۆ دروست كردنهومى ئاشهكه كۆ بكاتهوه.

شهویکی درهنگ وهخت له وهرزی هاویندا، ههوالیّک هات که باکسر کارهساتیکی بو پیشهاتووه. باکسر شهو به تهنیا بو راکیّشانی باریکی قورس

بۆ لاى ئاشەكە چووەتە دەر. ئەو كات سەلامەت بوو بەلام دوو كۆتر بە يەلە هەوالْيان هێنا كه باكسر له سەر تەنيشت كەوتووە و ناتوانىٰ ھەلْبستێتەوە. نيوهى زياترى ئاژهلهكان بهرهو لاى ئاشــهكه ريكهوتن. باكســر له ســهر ئەرزەكــە كەوتبوو. بە جۆرێک ملى لە بەينـــى ماڵبێنى گارپيەكەدا گيرى کردبوو که تمنانهت نهیدهتوانی سهریشیی بهرز بکاتموه. چاوی نووقاندبوو و ههموو لهشــى شــهڵاڵى ئارەقه ببوو. خوێنى لــه دەم دەھات. كلوور له تەنىشىتىموە چۆكى دادا و پرسى: «باكسىر تۆ باشى؟» باكسر بە دەنگىكى کزموه وهلامی دایهوه: «سیپهکانم نازارم دهدهن. بهلام گرنگ نییه. وا بزانم کاري ئاشه که بي منيش تهواو دهبي. به رادهي پيويست بهرد کو بووه تهوه. خوِ منیش ههتا یه ک مانگیتر ئیشم ده کرد. گهر راستیشت بوی زور له میْژ بوو بيرم له کارگێرانهوهم دهکردهوه. واشم لێکدابووهوه که بنجامينيش پير بووه و لــه کار دهگیردریتهوه و بو تهنیاییم هاودهنگم دهبی». کلوور گوتی: «دهبیّ زوو فریای کهوین. یهکیّک به پهله برِوات و سکوئیلهر خهبهر بکات». بـــۆ خەبەردار كردنى ســـكوئيلەر ھەموو بە ھەلادان رۆشـــتن. تەنيا كلوور مایهوه و بنجامین که له تهنیشت باکسرهوه دانیشت و بی نهوهی شتیک بلّیت به کلکه دریژهکهی میشهکانی له باکسر دوور دهخستنهوه.

دوای چاره که وه ختیک سیکوئیلهر به شلهژاوی هات و گوتی: «هاورِی ناپلیوّن لهو رووداوه ناخوّشهی که بوّ یه کیّک له دلسوّزترین خزمه تکارانی قه لاکه پیش هاتووه، به داخ و که سهریّکی زوّری دهزانی و خهریکی ری شیّلانه بوّ نهوه ی بینیّری بوّ نه خوّشخانه ی ولینگتن». نهم ههواله تا راده یه ک بوو به هوی شیلانه بو ناژه له کان. بیّجگه له مالی و سینوّبال هیچ کام له ناژه له کان تا نهو کاته قه لاکه یان جی نه هیروه ها ناژه له کانیش نه و کاته قه لاکه یان جی نه هیروه هیروه ها ناژه له کانیش نه یانده و یست که هاوری نه خوشه که یان بچیته ژیر چاودیری مروّقه کانه وه

به لام سکوئیلهر دهیگوت که پزشکی ناژه له کان باشتر ده توانی چارهسهری نه خوشی باکسر بکات، ههر بویهش ناژه له کان رازی بوون. دوای نیو کاتژمیر باکسر تا راده یه ک باشتر بوو. به لاره لار و گیره گیر به رمو ته ویله که رویشت. کلوور و بنجامین شوینیکیان به گیای وشک بو خوش کردبوو.

باکسر دوو روّژ له تهویله که مایهوه. بهرازه کان شووشه یه کی گهوره ی پر له دهرمانیکی رهنگ سووریان له سندوقه دهرمانه کهی ناو ژووری خوّشووشتنه که دیبووهوه که بوّ باکسریان نارد. کلوور روّژی دوو جاری له دهرمانه کهی دهدا به باکسر و شهوانه ش له لای دهمایهوه و قسه ی له گه ل ده کرد و بنجامینیش میشه کانی لی دهرده کرد.

باکسر پنی ده گوتن له و شته ی که به سهری هاتووه نیگهران نییه. نه گهر باش وه بی ده توانی هیوادار بی که سی سالیتر تهمه ن بکات و ههر له تنستاشه وه بیر له و کاته پر له حهسانه وه ده کا که له گؤشه یه کی له وه رگه که دا ده یباته سهر. نهمه بو یه کهم جار بوو که باکسر مه جالی بیر کردنه وه ی بو ره خسابوو. ده یگوت بریارم داوه له و ماوه یه ی که ماویه تی نه و بیست و دوو پیته ی تر فیر ببم.

بنجامین و کلوور تهنیا دوای ئیش دهیانتوانی له لای باکسر بمیّننهوه. له نیوهروژدا بوو که بارکیشه که بو بردنی باکسر هات. لهو کاتهدا ههموو ئاژهلهکان له ژیر چاودیری بهرازیکدا خهریکی بژار کردنی ناو شییلمهکان بوون. ههموو به بینینی بنجامین که به چوار نال و زهرهزه له لای قهلاکهوه دههات، واقیان ورما. ئهمه یه کهم جار بوو که بنجامین بهو شیّوهیه دهبینرا و به دلنیاییهوه یه کهم جاریش بوو که ئهویان له کاتی چوار نال رویشتن و به دلنیاییهوه یه کهم جاریش بوو که نهویان له کاتی چوار نال رویشتن دهبینی. هاواری کرد، پهله کهن! خهریکن باکسر دهبهن! ئاژهلهکان بی نهوه ی چاوهریی ئیزن دانی بهرازه که بن، دهستیان له کار کیشایهوه و به

پهله بهرهو خانووه که هه لاتن. لهوی، له حهوشه ی تهویله که دا بار کیشیکی گهوره ی دوو نهسپه، که به دهوروبه ریهوه نووسراوه ی پیوه بوو، راگیرابوو، پیاویکی روالهت شهیتانیش که کلاویکی ره نگاوره نگی کورتی له سهردا بوو، له جنی لیخووره که ی دانیشتبوو. جنی باکسریش له تهویله که دا چول بوو. ناژه له کان له دهوری بارکیشه که خر بوونه و به پول ده یانگوت: «خودا ناگادارت بی باکسرا».

بنجامین له کاتیکدا که سمکوّلی ده کرد و جووتهی دههاویشتن، هاواری کرد: «نهی گهمژانه! نابینن له دهوری بارکیشه که چی نووسراوه؟»

ئسهم ئاكارەى بنجامىن، بسوو به ھۆى ئەوە كە ئاژەڵسەكان بكەونە بىر كردنسەوە. بى دەنگى ھەموويانى داگرت. موريل پچر پچر دەسستى كرد بەخويندنەوەى وشەكان بەلام بنجامىن ئەوى لاناو بەمجۆرە خويندىيەوە :

«ئاڵفرد سیموّندز، گا کوژ و دهباخی شاری ولینگدون، فروّشیاری پیّست و کوود و ئیّسکی ئاژهل، دروسـتکهری کولانهی سهگ. ئیّوه نازانن مانای چییه؟ خهریکن باکسر دهبهن بوّ کوشتارگا!».

هاواریّک لـه نیگهرانیه وه لـه قورگی ئاژه له کان هاتـه ده و هه رله م کاته دا ئه و پیاوه ی که له جیّی لیخووره که دانیشـتبوو به قهمچییه که ی له ئه سپه کانی دا و بارکیشه که به په له دوور که و ته وه ی کلوور ههولیدا به چوار نال بروا، به لام دوا که و ت و هاواری کرد: «باکسـر! و ه ره ده ره زووکه، و ه ره ده را گهره کیانه بتکوژن».

ههموو ئاژه له کان دووپاتیان کردهوه، «وهره دهر باکســر وهره دهرا» به لام بارکیشــه که دوور که وتبووهوه و روون نهبوو که باکســر و ته کهی کلووری گــوی لیبوویی. دوای ماوه یه ک دهم و چاوی باکســر له بهر پهنجه ره که دا نهماو ده نگی سمکو له کانی له ناو بارکیشه که دا ده ها ته ده ر. همولی ده دا به

لهقه رێگايهک بۆ چوونه دەرەوه وەدۆزێ.

له رابردوودا چهند لهقهی باکسر بارکیشه کهی وه ک قووتوی شهمچهیه ک ورد ده کرد، به لام به داخهوه که ئهو هیز و تاقه تهی نهمابووا دوای ماوه یه ک چیتر ده نگی سیمکوّل کردنی باکسر نهبیسیترا. ئاژه له کان لهوپه ری هیوا براویدا به ئهسپه کانی بارکیشیه کهیان ده گوت: «هاوریّیان! براکهی خوّتان بهره و مردن مهبهن!».

به لام ئهوان نهزانتر لهوهی بوون که له راستی رووداوه که تیبگهن. بهس گویچکه کانیان قوت کردبووه و خیراتر دهرویشتن. ئیتر باکسر نهدهبینرا. ئاژه له کانیش درهنگ بیریان لهوه کردهوه که دهرگا پینج پاشکولییه که دابخهن. بارکیشهکه له دهرگاکهوه گوزهرا و له بهر چاو ون بوو. باکسر بو جاریکیتر نهبینرایهوه.

سکوئیلهر ههواله کهی راگهیاند و گوتی خوّم له دوایین ساته کانی ژیانیدا له لای بووم. سیکوئیلهر چمکی بهرز کردهوه و چاوه کانی سیری و گوتی: «دلّتهزیّنترین دیمهن بوو که له ماوهی ژیانمدا بینیومه. من تا ههناسهی ئاخر به سهریهوه بووم. باکسر له دوایین کاته کانی ژیانی، به دهنگیّکی کز که به دژواری دهبیسترا، به گویّمدا چرپاندی و گوتی که تهنیا پهژارهم ئهمهیه که پیّش تهواو بوونی ئاشهکه دهمرم». ههروهها سیکوئیلهر گوتی: «دوایین قسه کانی ئهمانه بوون: هاوریّیان بو پیّشهوه، به ناوی راپهرین بو پیشهوه، ههر بژی یاسای ئاژه لان، ههر بژی هاوریّ ناپلیوّن و ناپلیوّن راسته».

لیّرهدا له کتوپر ههڵسوکهوتی ســکوئیلهر گۆرا. دوای ماوهیهک درهنگ

کسردن و پیسش ئهوه دریژه به قسسه کانی بدات به چساوه ورده کانی و به شیوه یه کی دردونگانسه و به پهله سسهیری دهور و بهری کسرد و گوتی: «راپورتیان داوه که کاتی رویشستنی باکسر پروپاگهنده ی گهمژانه له ئارادا بووه. گویا به بینینی بارکیشسه که ی سسیموندزی گاکسوژ، وایان زانیوه که باکسسر دهبردری بو کوشستارگا. باوه ر ناکری کسه ئاژه لیّک تا ئهم راده بی عهقل بی سسووریکی به کلکی دا و یه ک دوو جساران ئهم بهر ئهو بهری کسرد و بسه رق و تووره یهوه هاواری کرد: «هاورییان ئیوه ده بی تا ئیستا ریبهره که ی خوتان ناسیبیت. روون کردنهوه ی ئهم شته ئاسانه. ئهو کابرایه بارکیشسیکی کریوه که پیشتر ئی قهسابیک بووه و ئیستاش نووسراوه کانی پاک نه کردو تهوه و ههر ئهمه ش بوته هوی ئهوه که دالفه دروست بکات بو پولیک ئاژه لی گهوج».

ئاژه له کان به بیستنی ئهم ههواله دلنیا بوون و کاتیکیش که سکوئیلهر به وردی باسیی چاودیّری و ئهو دهرمانه گران بههایانهی بو کردن که ناپلیوّن بی دواکهوتن له کیسیهی جوامیّری خوّی کریبوونی، ئاژه له کان به تمواوی ئاسیووده بوون و هیچ دوودلّیان نهما. ئیهو پهژارهش که به هوّی مردنی هاوریّکهیان له دلّیان خزابوو، بهو باوه پهی که هاوریّکهیان له دوایین ساته کانی ژیانیدا دلّخوّش بووه، کهم بووهوه.

ناپلیون له کوبوونهوهی یه کشهمه مه دواییدا، به شداری کرد و بو ریز گرتن له باکسر چهند و ته ی ئاراسته کرد و گوتی که گیرانهوه ی لاشه که ی باکسر گوونجاو نهبوو به لام نهمری کردووه تاجه گولینه یه ک له دره خته کانی باخه که دروست بکه ن و له سهر گوره که ی باکسر دایبنین. ههروه ها گوتی که به رازه کان ده یانههوی دوای چهند روژ میوانییه ک بو بیرهوه ری و ریز لینانی باکسر پنک بینن. ناپلیون و ته کانی به بیر هینانه وه ی دوو دروشمی

ســهره کی باکســر دوایی هینا «مــن زیاتر ئیش ده کــهم» و «ههموو کات وته کانی ناپلیون راســتن» گوتیشــی که جیّی خوّیه تی نهم دوو دروشمه ببیّته ناویزه ی گویّی ههموو ناژه لیّک. روّژی میوانییه که ماشینه باربهره که ی دوو کانه که ی وینگدون هات بــو مهزراکه و چه کمهزه یه کی گهوره ی دا به بهرازه کان.

ئهو شهوه له خانوو بهره که دهنگی گۆرانی دههات و له دواییش دا دهنگی زرینگه و شریخهی شکانی شیشه و پیاله بیسترا. تا نیوه روّی روّژی دوای ئهو شهوه له قهلاکه دا هات و چوز نهبوو. بلاو بووه وه که به رازه کان له شوینیکی نه زانراوه وه پاره یان بو کرینی چه کمه زه یه کی تر ویسکی، به ده ست هیناوه!

وەرزى ١٠

چەند سال رابرد. وەرزەكان يەك بە دواى يەكدا دەھاتن و دەرۆيشتن. تەمەنى كورتى ئاژەلەكان بەسەر دەچوو. سات و وەختىك ھات كە بىنجگە لىه كلوور و بنجامىن و موزز و چەند بىمرازى تر ئاژەلىك نەبوو كە پىش راپەرىنەكىدى لە بىر بىت. مورىل نەمابوو. بلوبل و جسىي و پىنچرىش ھەروەھا. جۆنزىش لە يەكىك لە خەستەخانەكانى نەخۆشە ئەلكولىيەكان گيانى لەدەست دابوو. باكسرىش لە لاى چەند كەسى دەگمەن نەبى، ھەر لە بىر نەمابوو. كلوور ببوو بە ماينەكى پىر كە بازوولەكانى بى ھىز ببوون و چاوەكانى خەرىك بوو ئاويان دەھىنا. دوو سال لە تەمەنى لە كار گىرانەوەى چاوەكانى خەرىك بوو ئاويان دەھىنا. دوو سال لە تەمەنى لە كار گىرانەوەى رۆر لە مىر بوو باسىيك لەو زەويىد نەدەكرا كە بريار بوو تەرخانى كەن بە ئاژەلىد لە كار گىردرابووەوە. ئاژەلىد لە كار گىردرابوەكان. ناپلىقن ئىستا بەرازىكى يەكانەى پىر بوو بە ئاژەلىد لە كار گىردراوەكان. ناپلىقن ئىستا بەرازىكى يەكانەى پىر بوو بە كىشى سەد و بىست وپىنج كىلۆوە. سكوئىلەر بەرادەيەك قەلەو ببوو كە كىشى سەد و بىست وپىنج كىلۆوە. سكوئىلەر بەرادەيەك قەلەو ببوو كە

وا مابوه وه. جگه لهوه ی دهور و بهری لمبۆزی بۆز ببوو، گۆرانیکی وای تیدا بهدی نهده کرا و دوای مردنی باکسریش مر و مؤچتر ببوو. کهمتر له جارانیش ده دوا. ههر چهنده به و جۆره ی که له سهره تاوه چاوه روان ده کرا نه به نو به لام تراکه ناژه لاینیک له نه دایک ببوون که را په رین به لایانه وه وه ک نه فسانه یه کی دوور وابوو که ده م دایک ببوون که را په رین به لایانه وه وه ک نه فسانه یه کی دوور وابوو که ده م به ده م پنیان گهیشتبوو. همروه ها ناژه لیت ر کردرابوون که پنش هاتنیان هیچ کات نه م شیوه چیر و که یان نه بیستبوو. نیستا مهزراکه جگه له کلوور سی نه سی دیکه ی هه بوو، نه سپه کان باش و به رچاو بوون. به باشی کاریان ده کرد و هاوری باش بوون، به لام گهمژه بوون. هیچ کامیان له فیر بوونی ده کرد و هاوری باش بوون، به لام گهمژه بوون. هیچ کامیان له فیر بوونی پیته کان، له پیتی «ب» سه ر نه کهوتن. هه ر شتیک که له باره ی را په رین و بنما ناژه لیه کانه وه بوایه وه کاری باس ده کرا، وه ریان ده گرت. به تایبه ت که له لایهن کلووره وه بوایه. وه ک دایکیک ریزیان له کلوور ده گرت، به لام پیتان وانه بی شتیکی نه و تویان لی حالی ببوایه.

بار و دوخی مهزراکه ریکتر و باشتر له پیشوو بوو. تهنانهت به کرینی دوو پارچه زموی له ناغای پیل کینگتن، بهربلاوتریش ببوو. ناشه که دواجار به سهر کهوتووانه دروست کرابوو و مهزراکه نامیری گیره کردن و وینجه دروونی ههبوو. خانووبهرهی تازهی لی ساز کرابوو. ویمپر ببووه خاوهنی گارییه کی یه که نهسیه. هیچ کات له ناشه که بو دروست کردنی وزهی کارهبا به هره وهرنه گیرا. به س بو هارینی دانهویله که کهلکی لی وهرده گیرا که به هرهیه کی باشی ههبوو. ناژه له کان به دل گهرمیه وه خهریکی دروست کردنی وزهی کردنی ناشیکیتر بوون تا پاش تهواو بوونی، نامیری دروست کردنی وزهی کاره بای تیدا به کار بهینن. باسیک لهو ژیانه خهیالاوییه ی که کاتی خوی کاره بای تیدا به کار بهینن. باسیک لهو ژیانه خهیالاوییه ی که کاتی خوی کاره بای میشکی ناژه له کانی پی پر کردبوو، نهبوو. تهویله ی رووناک، ناوی سنوبال میشکی ناژه له کانی پی پر کردبوو، نهبوو. تهویله ی رووناک، ناوی

سارد و گهرم له تهویله کاندا، سنی رؤژ کار کردن له حهفته دا، هیچ کام باسىيان لى نەدەكرا. ناپليۆن گوتبووى ئەم شتانە درى بنەماى ئارەڭگەرىن و کامهرانی له کاری زور و ژیانی سـاکاردایه. مهزراکه دمولهمهند ببوو، بی ئــهوهي ئاژهڵهکان، بێجگه له بهراز و ســهگهکان، دهوڵهمهنديان پێوه ديار بيخ. بۆي ھەيە ئەم بار و دۆخەش بە ھۆي ئەوەوە بى كە رادەي سىمگ و بــهرازه کان زور ببوون. هه لبهت وانهبوو که ئــهوان کار نه کهن به لام به پنی توانا و پاسای خوّیان ئیشیان دهکرد. ههر بهو جوّره که سکوئیلهر مهسهلهکانی شی دهکردهوه و هیچ کاتیش ماندوو نهدهبوو، ئیداره کردن و چاودێري مەزراکه پێویستى به کارى زؤر نەدەکرد. جۆرى کارەکەي وابوو که ئهو ئاژه لانهی نهزانتر بوون، له تیگهیشتنی بی توانا بوون. سکوئیلهر به ئاژەڵەكانى دەگوت كە بەرازەكان دەبى ھەموو رۆژىك بۆ پۆلى كارى مىشك ماندووکــهر، که به «بهڵگه»، «راپۆرت»، «پێۺ نــووس» و «بهياننامه» ناوی لیّدهبردن، خوّ هیلاک بکهن. بهو مانایه که ههموو روّژیّک لاپهرهی گهورهی پهرتووکیان به وردی له نووســراوه پر دهکرد و له پاشــاندا دهیانسووتاند. سکوئیلهر دهیگوت ئهم کاره بو پیش بردنی کار و باری مهزراکه، بایهخدار و پٽويسته.

به لام له راستیدا له ئیشی بهراز و سه گه کان که راده شیان زوّر بوو و همموو کاتیش ئیشتیای خواردنیان همبوو، خوّراک بهرهم نهده هات. ژیانی ئاژه له کانیتر ههر وه ک پیشتر وابوو و هیچ گوّرانیکی به سهردا نه هاتبوو. زوّربه ی کات برسی بوون. له سهر لهوی چی کا ده نوستن. له ئهستی له ئاوه که ده یانخوارده وه. له مهزراکه کاریان ده کرد. له زستاندا به هوّی سهرما و له هاویندا به هوّی میشهوه له ره نج و ناخوشیدا بوون. ئهوانه ی که پیرتر بسوون جار و بار ههولیان ده دا به بیری بیننه وه که له یه کهم روّژه کانی بسوون جار و بار ههولیان ده دا به بیری بیننه وه که له یه کهم روّژه کانی

راپهرپنهکهدا، ئهو کاتهی که تازه جوّنز له مهزراکه دهرکرابوو، بار و دوخهکه له ئهمرو باشـــتر بوو یان نا. به لام شتیکیان بیر نهدههاتهوه و پیّوهریکی وا نهبوو که ژیانی ئیســـتایان لهگهل کوّندا ههلســهنگینن. بهس راپورتهکانی ســکوئیلهر بوون که به شــیوهیه کی نهگوردراو نیشانی دهدا ههموو شتیک بهرهو باشی دهروا. مهسهله که بو ئاژهلهکان وه ک گری پووچکهیه ک وابوو که کردنهوه کهی دژوار بوو. له لایه کیتریشهوه ئاژهلهکان کاتی بیر کردنهوهیان نهبوو. تهنیا بنجامین بوو که دهیگوت ههموو کون و قوژبنی تهمهنی دریژی خوی له بیره و دهزانیت که همموو شتیک ههر ئهوهیه که پیشتر بووه و له داهاتووشدا ههروا دهبی. ژیان نه خراپتر دهبی و نه باشتر. ههروهها دهیگوت داهاتووشدا ههروا دهبی. ژیان نه خراپتر دهبی و نه باشتر. ههروهها دهیگوت که برسیه تی و ماندوویی و ژیر چهپوکی یاسای نهگوردراوی ژیانن.

سهره رای ههموو نهم شتانه هیچ کات ناژه له کان دلسارد نهبوون. تهنانهت بو ساتیکیش خوشی و مهزنی نهوهیان لهبیر نه کرد که یه کیک له نهندامانی کومه لهی قه لای ناژه لانن. له ههموو ئینگلیزدا مهزراکهیان تهنیا مهزرایه ک بوو که ئی ناژه لان بوو و ههر نهوانیش بهریوهیان دهبرد.

ههم و ئاژه له کان و تازه هاتووه کانیش که له چهند فهرسه خیهوه هاورده ی ئهوی کرابوون، به چاویکی تیکه ل به ئافهرینه وه دهیانروانییه ئهم بابه ته. ئهو کاته ی دهنگی تهقینی توّبه کهیان دهبیست و ئالا سهوزه کهیان به شه کاوه یی دهبینی، ناخیان پر دهبوو له خوّشی و سهری قسه ده کرایه و و باس له و روّژه پیروّزانه ده کرا که جوّنز دهرکرا و حهوت فهرمانه که راگهیهندرا و باسی ئه و شهرانهش که مروّقه شهر ئهنگیزه کان تیدا شکست دهدران، وه ک چیرو کیکی پالهوانی ده گیردرانه وه. ئیستاش خهویان به و روّژانه وه ده دی و باوه ریشان به و ته کانی میجر هه ر مابوو که ده یگوت مروّقه کان راو ده نرین و کوّماری مهزرا سهرسه و دانه گینگلیز داده مهزری.

دەيانگوت رۆژنک ئەوە روو دەدات، بەلام لە وانەيە ئەو رۆژە لە داھاتوويەكى نزيكدا بى. ياوەكوو لە ماوەى تەمەنى ھىچ كام لە ئەواندا نەبى. بەلام ئەو رۆژە ھەر دىنت. ئىسستاش ئاھەنگى سىروودى ئاژەلانى ئىنگلىز بە دزىيەوە دەخوىنىدرايەوە. گەرچى نەياندەوىرا بە بەرزى بىخوىننەو، بەلام ھەموو ئاژەلەكان ئەو سىروودەيان دەزانى. راسستە كە ژيانىسان دژوار بوو، ھەموو ئاۋەلانىسان بەدى نەھاتبوو. ئەشسىانزانى كە وەكبوو ئاژەلانىتر نىن. گەر برسىن، بە ھۆى بوونى مرۆۋەكانەوە نىيە. گەر زۆر كار دەكەن بۆ خۆيانە و ھىچ بوونەوەرىك لە ناوياندا نىيە كە لەسسەر دوو پى بروا. كەس بە ئەرباب بانگ ناكەن و ھەموو چوار پىيەكان يەكسانى.

رۆژێکی ســهرهتای هاوین، سکوئیلهر فهرمانی دا که مهڕهکان له تهکیا بچن بۆ زەوییه بهر بلاوهکان که دوور له مهزراکه بوو و به نهمام داپۆشرابوو. مهرهکان له ژێر چاوهدێری سکوئیلهردا ئهو رۆژه به لهوهرپن رایانبوارد. سکوئیلهر شهو به هۆی گهرم بوونی ئهو شوینه گهرایهوه بۆ مهزراکه و به مهرهکانیشی گوتبوو که لهو شوینه بمیننهوه. مهرهکان یهک حهوتهی تهواو مانهوه و لهو ماوهیهدا ئاژهلهکانیتر ههوالیکیان له مهرهکان نهبوو. سکوئیلهر زوربهی کات لهگهل ئهوان بوو و دهشیگوت که خهریکه سروودیکی تازهیان فیر دهکا و پیویسته ئهم ئهرکه له شوینی چوّل و بیدهنگدا بهجی بهینی. شــهویکی خوش بوو. مهرهکان تازه گهرابوونــهوه و ئاژهلهکانیش تازه دهستیان له کار کیشابووهوه که دهنگی حیلکهی ئهسپیک له حهوشهکهدا بیســـترا. ئاژهلهکان به ترسهوه له جیی خوّیاندا وهستان. ئهو دهنگی دهنگی کلوور بوو. کلوور دیســان حیلکاندی، ههر بوّیه ئاژهلهکان تیکرا به چوارنال کلوور بوو. کلوور دیســان حیلکاندی، ههر بوّیه ئاژهلهکان تیکرا به چوارنال هیرشــیان برده ناو حهوشهکه. ئهوهی که کلوور دیبووی، ئهوانیش بینیان. بهرازیــک خهریــک بوو له ســهر دوو قاچی دواوهی دهروّیــی. بهلی ئهوه بهرازیــک خهریـک بوو له ســهر دوو قاچی دواوهی دهروّیــی. بهلی ئهوه

سـکوئیلهر بوو. وه ک ئهوه ی وابوو که هیشــتا به سهر کاره کهیا زال نییه و ناتوانیت لهشــه قورسه که ی لهو شیّوازه دا رابگری. توّزیک نهزانانه خوّی بوّ راگیرابــوو و له ناو حهوشــه که دا ورده ورده ههنگاوی دهنا. دوای ماوه یه ههر به راز بوو له سِهر دوو پی دهروّیشت و له ماله که دههاته دهر و به دوای ســکوئیلهردا ریزه لهیان ده بهست. هیندی کیان له ئهوانیتر باشتر بوون. یه ک دوو دانه یان نه یانده توانی خوّ راگرن. وه ک ئهوه ی وابوو که پیویســتیان به گوچان هه یه به لام ههموو بهســه رکهوتووانه به چوار قورنه ی حموشه که دا گهران.

بنجامین ههستی کرد لمبوّزیک له شانی خشکا. سهری وهرسوراند، کلوور بوو. چاوهکانی له پیشتریش کزتر ببوون. بی نهوهی وشهیه ک بلی یاله کانی بنجامینی راکیشا و نهوی له گهل خوّی برد بوّ دواوه ی تهویله که.

ئهو شوینهی که حهوت فهرمانه کهی لی نووسرابوو. یه ک دوو خوله ک لهوی وهستا و سهیری نووسراوه سپی رهنگه کهی سهر دیواره کهی کرد. دواجار کلوور هاته قسه و گوتی: «چاوه کانم کز بوون، تهنانه ته کاته شکه گهنج بووم نهمده توانی نووسراوه کان بخوینمه وه، به لام وام دیته بهر چاو که نووسراوه کانی سهر دیواره که به جوریک گوراون. بنجامین پیم بلی بزانم، حهوت فهرمانه که وه ک پیشوون؟» بنجامین بو یه ک جار له ژیانیدا له یاساکهی تیپه ری و به دهنگی به رز نه و شته ی خوینده وه که به سهر دیواره که له یه ک فهرمان زیاتر که به سهر دیواره که له یه ک فهرمان زیاتر شهرو.

«هەموو ئاژەلەكان يەكسانن، بەلام ھەندىك يەكسانترنا»

له دوای ئسهم رووداوه چیتر به لای ئاژه له کانهوه سسهیر نهبوو کاتیک کسه بینیشسیان بهرازه کان رادیویسان کریوه و تهلهفون بسهکار دههینن و روزنامه ده خویننهوه. چیتر کاتیک ناپلیونیان دهدی که ههنگاو دهنیت و سهبیلهیه کی به دهمهوه یه، سهرسوورماو نه دهبوون. کاتیکیش که بهرازه کان جل و بهرگی ئاغای جونزیان له قهفه سه کان دهرهینا و له بهریان کردن و ناپلیون کوتی ره ش و چه کمه ی چهرمی پوشی و بهرازه مییینه نازداره که ی جل و بهرگی خانمی جونزی له بهر کرد، واقیان ور نهما.

پاش حهفتهیه ک، چهند گالیسکهی یه ک نهسپه هاتنه ناو مهزراکهوه. لیژنهیه ک له جووتیار و خاوهن مولکه کانی دراوسی بو بینینی مهزراکه داوهت بیوون. ههموو کون و قوژبنیکی مهزراکهیان پی نیشاندان. نهوان ههموو شیتیک و ههموو شیوینیکیان به لاوه خوش و باش بوو. به تایبهت ناشه که سه رنجیانی زور راکیشا. ناژه له کان به وردی خهریکی بژار و ناوکوللی زموی شیلمه که بوون. تهنانه سهریان به رز نهده کرده و و نهیانده زانی که

له بهرازه کان زیاتر دهترسن یان له مروّقه کان.

ئهو شـهوه دهنگی پیکهنین و گورانی له ناو خانووهکهوه دهبیسـترا. له ناکاو دەنگ و ھەراكان ســەرنجى ئاژەلەكانى راكيشا. دەيانويست برانن لەو شوينه دا كه بو يهكهم جار مروَّڤ و ئاژهڵ له بار و دوْخيْكي يهكساندا پێکــهوهن، چی رِوو ئهدا. ههموو بــه مارهخزه و به بێدهنگ بهرمو باخهکه رِۆيشتن. له بەر دەرگاكەدا ھەموو بە ترسەوە وەستان. بەلام كلوور پيْشيان کهوت و ئاژهڵهکان به هێواشــی به دوایدا روٚیشــتن و ئهوانهی که بالایان بەرز بوو له پەنجەرەكەوە سىھىرى ناو ھۆلەكەيان دەكرد. لەوى بە دەورى میزیکی دریژدا شهش مروق و شهش بهرازی پایهبهرز دانیشتبوون. ناپلیون له ســهرهوهی میزهکه دانیشتبوو. وا دههاته بهر چاو که بهرازهکان زوّر بی کیّشه له ســـهر کورسیهکان دانیشـــتوون. دیار بوو خهریکی یاری پاسوور بوون و جارئ بو ماوه یه کی کورت دهستیان له یاری کیشابووهوه، تا ینکیک بخونـــهوه. گۆزەيەكى گەورەيان گێړا و پيالهكان پــر كرانهوه له ئاوى جۆ. کهس ئاگاداری ئەو ئاژەڵە ترساو و رەنگ پەريوانەی پشت پەنجەرەكە نەبوو. ئاغای پیل کینگتن، خاومنی فاکس وود، پیاله بهدهست ههستا و گوتی پێش ئەوەى پێکەکانتان ھەڵدەن، لە ســەرمە چەند وشــەيەکتان ئاراستە بکهم. گوتی، بۆ ئەو و بە دڵنياييەوە بۆ ھەموو ئەو كەســانەي كە شەرەفى بهشداری کردن لهم کۆبوونهومیان پیدراوه، جیی ئهوپهری خوشحالی و شانازییه که دهبینن ئهو ماوه دریّژه پر له دردوّنگی و بی متمانهیی بهسهر چووه. وهختیّک بوو که ئهو و بهشــدار بووان و تهنانهت کهســانی تریش، هەرچەند دەتوانىن بلنن نەک بەچاوى دوژمنايەتىيەو،، بەلكوو بە چاويكى دردۆنگانــهوه دەيانروانييە خاوەنە بەرىزەكانى قەلاى ئاژەلان. كارەسـاتى دلْتەزێن قەومان. بير و بۆچوونى ھەلّە دروســت بـــوون. وا بير دەكرايەوە

که بوونی مهزرایه ک به خاوه ندارییه تی به رازه کان و ناژه له کانیتر نائاساییه و له وانه یه ببیّته هوّی نائارامی له مهزراکانی دراوستیدا. زوّربه ی جووتیاران بی پرس و لیّکوّلینه وه وایان دهزانی که له وه ها مهزرایه کدا روِّحی ههرچی و پهرچییه تسی فهرمانده ر دهبی. له بابه ت کاریگه ری له سهر ئاژه له کان و تهنانه ت کریّکاره کان، شلهژاو و نیگه ران بوون. به لام ههموو ئه م بیر و بوّچوونه هه لانه ئیستا له ناو چوون. ئه مروّ ئه و و ههموه ئه و دوّستانه بست به بستی قه لاکه یان بینیان که نه ته نیا ئامیری به مروّیی، به لکوو زوّر کار و پروسه ی جوانی لی هه ن که بو ههمووان جیّی سه رنجه.

نهو به دلنیایی تهواوهوه توانی بلّی که ئاژهلهکانی ئهم قهلایه زیاتر له ئاژهلانی شهرینهکانیتر کار ده کهن و کهمتریش ده خوّن. له راستیدا ئهو و ئهم دوّستانهی که ئهمرو لهم مهزرایه چاوپیکهوتنیان ههبووه، دهیانههوی که شیّوهی کاری ئهوان له زوّر بابهتهوه له مهزراکانی خوّیان بهکار بهیّنن. له دریژهی قسهکانیدا گوتی؛ به پیداگرتن له سهر ئهو ههسته دوّستانهی که له نیّوان قهلای ئاژهلان و دراوسییکاندا ههیه و دهبی دریژهشی ههبی، کوّتایهی به قسهکانی دیّنی. له نیّوان بهراز و مروّقدا هیچ کات کیشه نهووه و هوّکاریکیش نابینی که لهمه بهدواش ههبیّت. کیّشه و کوّسیی نهوان ههموو یه ک جوّره. مهگهر کیشهی کریّکارهکان له ههموو شویّنیک نهوان ههموو یه ک جوّره. مهگهر کیشهی کریّکارهکان له ههموو شویّنیک نهوان ههموه یه دیاربوو ئاغای پیل کینگتن ده یویست نوکتهیه ک بلی که پیشتر ناماده ی کردبوو. ماوه یه کوتبوو که نهیتوانی بیگیریّتهوه.

دوای ئهوهی چهند جاران ههناسهی وهستا و سوور ههلگهرا و بناگویّی سوور و بور بوون، گوتی: «ئهگهر ئیّوه کیشهی ئاژهلّی پلهی خوارهوهتان

ههیه، بو نیمهش خه لکی پله نزم کوسپه الله به بیستنی نهم نوکته یه ههموو دایان له قاقای پیکهنین. ناغای پیل کینگتن جاریکیتریش له بابهتی کهمی خوراک و دریژ بوونی ماوه ی نیش و به تال پا بارنه هینانی ناژه له کان له قه لاکه دا، پیروزبایی له به رازه کان کرد.

له کوّتاییشــدا گوتی: «ئیّستا داواتان لیّدهکهم ههستن و پیّکهکانتان پر بکهن و ههموو به خوّشــی پیّشکهوتوویی قهلاّی ئاژهلان بیخوّنهوه!» ههموو هوورایان کیّشا و دهستیان کرد به پیّکوتان و سهما.

ناپلیۆن به قسهکانی پیل کینگتن به جۆریک سهر نهشه کهوت که ههستا و پیش خواردنهوه پیکهکهی له پیکی دا. کاتیک دهنگی هووراکان نزم بوونهوه، ناپلیۆن که هیشتا به پیوه بهوو رایگهیاند که نهویش چهند وشهیهکی بۆ گوتن ههیه. وهکوو جارانی پیشوو نهمجارهش کورت و به کهلک قسهی کرد. گوتی نهویش به نۆبهی خوّی له بهسهر چوونی نهو ساته بی متمانهییانه شادمانه. ماوهیه کی دریژ پروپاگهندهیه ک له ناودا بوو که گویا نهو و هاوریکانی نیازی خرابکاری و تهنانهت راپهرینیان ههیه. دیاره که نهم پروپاگهندانهش له لایهن دوژمنه ناحهزهکانیانهوه که هاندانی ناژه لانی مهزرای دراوسیکان بو راپهرین به قازانجی خوّیان دهزانن، بلاو بوونه تهوه.

تهنیا ئاواتی ئهو، چ ئیستا و چ له رابردوودا ئهمه بووه که لهگهلّ دراوسیّکان له خوّشی و ئاشتیدا بژین و لهگهلّ ئهوان له بواری کهسابهتدا پیّوهندیان ههبیّ.

ههر وهها ئهم مهزرایهش که ئهو شهرهفی ئیداره کردنی ههیه مهزرایهکی فره بهشییه که به ناوی ههموو بهرازه کانهوهیه. له پاشاندا ئهوهشی گوت که ههر چهند که گومانی لهوهدا نییه که بی

متمانهیی و دردونگی پیشـووی نیوانیان تهواو بووه، به لام بو دورخســتنی دڵپاكيمان له حاست مروّقه كانى دراوسى، لهم دواييانهدا له شيّوازى بهريّوه بردنــى مەزراكە گۆرانكارىمان ئەنجــام داوه. وەكوو ئەم نمونەيە كە تا ئەم ريكهوته ئاژه له كانى ناو مهزراكه خوويه كى گهمژانهيان ههبوو كه يه كتريان به هاوری ناو دهبرد، به لام لهم کاره بهرگری کراوه. جا لهم خووه سهیرتر هەبوو كە بنەماكەي ناديارە! بەيانى ھەموو يەكشــەممەيەك ئاژەڵەكان لە بهردهم کاسهسهری بهرازیکی نیر که له سهر تیرهکیک دانرابوو، به ریزهوه رۆيشتنى ســهربازيان ئەنجام دەدا. لەم كارەش ريگرى دەكرى و ئيستاش ئەو كاســه ســەرە ژير گل خراوه. بۆى ھەيە ميوانەكان ئەو ئالا سەوزەيان ديبيّت که لهســهر داريّک ههلّدرابوو، پيّم وابيّ سهرنجتان دابيّ که سم و شاخیکی سپی که پیشتر له سهری کیشرابووهوه، ئیستا نهماوه و ئالاکه لهم کاته به دواوه تهنیا به رِهنگی سهوز دهبیّت. گوتی له سهر وته دوّستانه کهی ئاغای پیل کینگتن، رەخنەيەكم ھەيە و ئەويىش ئەمەيە كە ئەو بەريزە قەلاكسەي بە قەلاي ئاۋەلان نساو برد. ھەلبەتە نەيدەزانسى، ئاخر ئەمە بۆ یه که مجاره که راده گهیهنریت که ناوی قه لای ئاژه لان کویر بووه ته وه لهمه بهدواوه به مهزرای مانیر که پیم وابی ناوی راستهقینهی شوینهکهیه ناو دەبریت. له کوتاییدا ناپلیون گوتی، بهریزان پیکهکانتان پر بکهن. منیش وهک ناغای پیل کینگتن داوا له بهشدار بووان دهکهم که پیکهکانیان به هیوای پیشکهوتنی مهزراکهمان بخونهوه.

بهم جیاوازییهوه که دهڵێم بهرێزان به هیوای پێشکهوتنی مهزرای مانێر بخوٚنهوه!

ئەمجارەش وەک جارى پێشــوو ھەموو ھووڕايان کێشــا و پێکهکانيان تــا دوا چۆڕ خــواردەوه. بەراى ئەو ئاژەڵانەى كە لە دوورەوە ســەيرى ئەم

دیمهنهیان دهکرد، شتیکی تازه رووی داوه. له روالهتی بهرازهکان چ گۆرانکارییهک بهدی دهکرا؟

کلوور به چاوه کزهکانی لهم روخســارهوه بۆ ئهو روخسار ورد دهبووهوه. ههندیکیان پینج غهب غهبیان ههبوو، ههندیک چوار، ههندیک سی. بهلام شتیک که له تووانهوه و گۆراندا بوو چی بوو؟

دوای ئــهوه که چهپله لیّدان و هوورا کیّشــان تهواو بــوو، پهرهکانیان ههلگرت و دهستیان کردهوه به یاری و ئاژهلهکانیش دانهدانه و به بیّدهنگی دوور کهوتنــهوه. چهند ههنگاویّکیان ههل نهگرتبوو که راوهســتان. ههراو هوریایهک له مالهکه بهرز بووهوه. به پهله گهرانهوه و دیســان له دهلاقهی پهنجهرهکهوه سهیریان کرد. دهمه قالهیهکی قورس بوو.

هاواریان دهکرد و مستیان لهسهر میزهکه دهدا. به خیسهوه سهیری یهکتریان دهکرد و قسهی یهکیان به درو دهخستهوه. دیار بوو سهر چاوهی قرهکه نهمه بوو که ناپلیون و پیل کینگتن ههر دووکیان له یهک کاتدا ناسی پیکیان روو خستبوو. دوازده دهنگی توره له کتوپر بهرز دهبووهوه. ئیتر نهوه ی که چ شتیک له روالهتی بهرازهکاندا گوراوه له نارادا نهبوو.

ئاژهڵهکانـــی دەرەوە، له بەرازەوە بۆ مرۆڤ و له مرۆڤەوە بۆ بەراز چاويان دەگواستەوە، بەلام چيتر نەيان دەتوانى لێکيان بکەنەوە.

George Orwell

Animal Farm

Translated by Abdolkhaleq Tavakoli

